

aktüel
kırmızı

Anabilim Eğitim Kurumları ücretsiz yayınıdır.

ARALIK 2017

NAZLI ÇELİK:
SEVEREK VE TUTKUYLA YAPILAN
HER İŞ BAŞARILI OLUR

NİYAZI KILIÇ:
EN BÜYÜK ZENGİNLİĞİM ANABİLİME DUYULAN GÜVENDİR

**BİNLERCE
İNCİ**

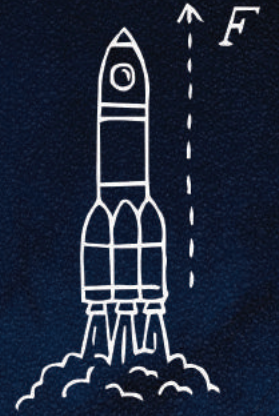
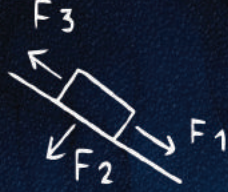
• İnovatif

• Proje Tabanlı

• Yabancı Dil Ağırlıklı

• STEM Odaklı

• Laboratuvar Uygulamalı

$$F \sim \frac{m_1 m_2}{R^2}$$

Sıra Dışı Mimarisiyle

ANABİLİM FEN LİSESİ Açılıyor!

$$E = mc^2$$

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

30 yıl, binlerce inci...

Anabilim Eğitim Kurumları, ana sınıfından liseye 12 yıllık eğitim serüveninde; araştırma ve sorgulama becerileri güçlü, bilimsel düşünme gücüne sahip, bireysel yetenekleri gelişmiş, içinde yaşadığı topluma karşı sorumluluk duyan, Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı, ülke ve dünya gerçeklerine duyarlı bireyler yetiştirmek amacıyla bundan tam 30 yıl önce kuruldu. Geçen 30 yılın en büyük hazinesi olarak başarılarıyla övündüğü mezunlarını- öğrencilerini gören Anabilim Eğitim Kurumları, tıpkı öğrencileri gibi sabır, özveri ve emekle 12 yıllık bir süreçte evrilerek oluşan "inci"den yola çıkarak bu seneyi "İnci Yılı" ilan etti. 1987'den bugüne binlerce mezun veren ve günümüzde binlerce öğrencisi bulunan Anabilim Eğitim Kurumları, Türkiye'de ve bütün dünyada ışıltısını saçan ve Anabilimin 30 yıllık öyküsünün başkahramanı olan Anabilim İnci'leri ile "tam donanımlı nesiller yetiştirmek" vizyonunu gerçekleştirmiş olmanın haklı gururunu yaşıyor.

Anabilim Eğitim Kurumları, çağdaş eğitim anlayışıyla geleceğin Türkiye'sini kuracak genç beyinlerin yetiştirilmesine öncülük ediyor. Sadece eğitimdeki gelişmeleri takip eden değil, aynı zamanda eğitime yön veren bir eğitim kurumu olarak imza attığımız özel projelerden sadece biri olan Kırmızı Aktüel'in yeni sayısıyla karşınızdayız. Mezunlarımız, öğrencilerimiz, yöneticilerimiz, keyifli sohbetler gerçekleştirdiğimiz ünlü isimler, alternatif yaşamlarıyla dikkat çeken velilerimiz... Her sayfada Anabilim ailesini bulacağınız, Anabilim Eğitim Kurumlarının yansıması olan dopdolu bir sayı hazırladık sizlere.

1987'den günümüze uzanan ve sınırlarını aşan Anabilimin başarı hikâyesini, hikâyenin başkahramanı olan Anabilim Eğitim Kurumları Kurucusu Niyazi Kılıç'ın ağzından dinlemeye ne dersiniz? Kırmızı Aktüel'in ilk sayfalarında yer alan bu çok özel sohbetle karşılıyoruz sizleri. 30 yılda yetiştirdiğimiz binlerce inciyi temsilen benim ve İcra Kurulu Üyesi Seda Aytaçlı'nın da içinde bulunduğu 30 mezun görüşünün yer aldığı, 30'uncu yıla yakışır bir köşe yine bu sayıda. Kırmızı Aktüel'de Muhteşem Yüzyıl Kösem, Kertenkele, Kurtlar Vadisi Pusu, Sinekli Bakkal, Üvey Baba, Mahallenin Muhtarları, Fakir Milyoner, Adile Teyze, Gırgıriye gibi pek çok projede yer almış, Yeşilçam'da oynadığı karakterlerle efsaneleşmiş usta bir ismi, Şemsi İnkaya'yı konuk etmenin onurunu yaşıyoruz. Haberciliği ve hayatını konuştuğumuz başarılı ve disiplinli bir isim olan Star TV Haber Genel Yayın Yönetmeni- Spikeri Nazlı Çelik de en samimi haliyle Kırmızı Aktüel sayfalarında yer alıyor.

Öğrencilerimizin, mezunlarımızın hayatına yön veren çok kıymetli öğretmenimiz, Anabilimde 30'uncu hizmet yılını tamamlayan Yabancı Diller Bölüm Başkanı Hülya Salihoğlu ile gerçekleştirdiğimiz sıcak sohbeti büyük bir keyifle okuyacağımızdan eminiz. Jimnastik alanında pek çok ulusal ve uluslararası başarıya imza atan, en son Millî Takıma kaptan olarak bizleri gururlandıran kıymetli sporcumuz Öykü Yüksel de bu sayıyı süsleyen "inci"lerimizden. Bitmiyor elbette; Kırmızı Aktüel'in sayfaları velilerimizle gerçekleştirdiğimiz söyleşilerle de renkleniyor.

Nasıl bir lego parçası, bütünü oluşturabilmek için vazgeçilmezse; öğrencilerimiz, mezunlarımız, paydaşlarımız, çalışanlarımız da bizim için vazgeçilmez. Anabilim gerçeğini oluşturan her bir parça bizler için olmazsa olmaz. 30 yıldır Anabilimli olma kültürüne sahip çıkan sizlere teşekkürlerimizi iletiyor, Anabilimin renkli, çok sesli ve zengin dünyasını yansıtan Kırmızı Aktüel'in 8'inci sayısını sizlerin beğenisine sunuyoruz. 30'uncu yılınız kutlu olsun, birlikte nicelerine.

Saygılarımızla,

Serkan KILIÇ
Anabilim Eğitim Kurumları
İcra Kurulu Başkanı

6

10

22

26

30

38

34

VİZYON

6

Niyazi Kılıç: En büyük zenginliğim Anabilime duyulan güvendir

BÜYÜTEÇ

10

30 yılın incileri Anabilimi anlatıyor

KEYİFLİ BULUŞMALAR

22

Nazlı Çelik: Tutkuyla yapılan her iş başarılı olur

HOŞ SOHBET

26

Şemsi İnkaya: Tiyatronun mücadeleye güç katan bir sihri var

İÇİMİZDEN BİRİ

30

Hülya Salihoğlu: Anabilimin Hülya'sı olmaktan gurur duyuyorum

MESLEK

34

Sevdiğimiz karakterler Seda Özelsoy'un sesiyle ruha bürünüyor

SÜRÜŞ KEYFİ

38

İstanbul iki teker üzerinde çok daha keyifli

MERCEK

42

Anabilimli Öykü, 2020 Tokyo olimpiyatlarına katılmayı hedefliyor

SPOR

46

Semih Vural: Hakemlik saniyelere hükmetme sanatıdır

SANAT

50

Ahmet Güneştekin: Köklerinden beslenen cesur eserler, Dünyanın her yerinde karşılık bulur

YAKIN PLAN

54

Kaygı ve sınav kaygısı için yeni bir tedavi yöntemi: EMDR

SAĞLIK

58

Sağlıklı ayaklarla geleceğe mutlu ve umutlu yürüyoruz

LEZZET DURAĞI

62

Keyifli tatlar mutlu günlerinize lezzet katıyor

KÜLTÜR SANAT

66

42

46

50

54

58

62

aktuel KIRMIZI

İmtiyaz Sahibi

Anabilim Eğitim Kurumları

Yazı İşleri Müdürü (Sorumlu)

Serkan Kılıç

Yayın Kurulu

Seda Zeynep Aytaçlı

Muhabbet Oğuzcan

Dr. Özgür Şimşek

Nermin Tezer

Yönetim yeri:

Şenol Güneş Bulvarı, İkbâl Cad.

Kahraman Sok. No:1 Çamlık

K. Ataşehir/ İstanbul

Tel: 0216 415 0000

E-Posta: anabilim@anabilim.k12.tr

YAPIM

Özde Yayıncılık

Özde Yayıncılık ve Tasarım Hizmetleri

Tel: 0212 270 96 34

www.ozdeyayincilik.com

Genel Yayın Yönetmeni

Özden Kılıç

ozdenkilig@ozdeyayincilik.com

Editör

Erdem Çağlayan

erdem@ozdeyayincilik.com

Tasarım

Ahmet Akgül

Muhabir

Umut Ergün

Katkıda Bulunanlar

Seda Sevinç Şakar Korkmaz,

Hülya Deryahan

Baskı

Tüm Basım

0850 522 6889

Yayın türü: Yaygın süreli, altı aylık

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI KURUCUSU

NİYAZI KILIÇ:

EN BÜYÜK ZENGINLİĞİM ANABİLİME DUYULAN GÜVENDİR

YETİŞTİRDİĞİ NESİLLERLE TÜRKİYE'NİN GELİŞİMİNE 30 YILDIR EŞLİK EDEN ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI, BU SÜREÇTE BİRÇOK İLKE İMZA ATTI, NİCE BAŞARIYA EV SAHİPLİĞİ YAPTI. BÖYLESİNE BİR YAPININ HAYATA GEÇİRİLMESİ İSE KENDİ İÇERİSİNDE ZORLU BİR HİKÂYEYİ VE EĞİTİME ADANMIŞ HAYATLARI BARINDIRIYOR. BU ÖZEL HİKÂYEYİ, ANABİLİMİN TEMELLERİNİ ATAN VE YILLARDIR DEĞERLERİNDEN TAVİZ VERMEDEN KURUMUN GELİŞİMİ İÇİN ÇALIŞAN İSİMDEN; ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARININ KURUCUSU NİYAZI KILIÇ'TAN DİNLEDİK. 1987 YILINDA VAR ETTİĞİ ANABİLİME BUGÜN DE AYNI HEYECANLA HİZMET EDEN KILIÇ, YETİŞTİRDİKLERİ HER BİR ÖĞRENCİYLE GURUR DUYUYOR. ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARININ BUGÜN ULAŞTIĞI NOKTADA ÖĞRETMEN KADROSUNUN ASIL UNSUR TEŞKİL ETTİĞİNİ DİLE GETİREN KILIÇ, ÜLKEMİZİN GELECEĞİNİ AYDINLATMAK İÇİN EĞİTİMİN ANA GÜNDEM MADDESİ OLMASI GEREKTİĞİNİ VURGULUYOR.

Anabilim Eğitim Kurumlarını hayata geçiren süreç nasıl şekillendi? Hangi ideallerle yola çıktınız?

Anabilim Eğitim Kurumlarının doğuşunda birkaç etken rol oynadı. Yetişirken eksikliğini çektiğimiz şeyleri yeni neslin yaşamasını istemiyordum. Başlarda eğitimle ilgili bir yatırım o dönem için gündemimde değildi. Bir gün kuzenimin eşi Necla yengemle sohbet ederken, ülke için eğitimin hayati bir mesele olduğunu, bizim de bu alana yönelebileceğimizi dile getirdi. O gün aslında Anabilimin temellerinin atıldığı gündür. Zira faaliyet gösterdiğimiz sektörlerden farklı olarak eğitime yapacağımız yatırım, aynı zamanda ülkenin geleceğine de doğrudan katkı sağlamak anlamına geliyordu. İlerleyen günlerde yengemin Almanya'da görev yapmış deneyimli bir öğretmen arkadaşıyla neler yapabileceğimizi etraflıca konuştuk. Her ne kadar işi biraz zamana yaymak istesem de kendilerine duyduğum güven doğrultusunda hemen Kozyatağı'nda bir arsa bulup, inşaatı kısa sürede tamamladık. Sekiz katlı ilk binamızı beş buçuk ay gibi çok kısa bir zaman diliminde hazır hale getirdik. Özel okulların yeni yaygınlaştığı bir dönemdi. Gerek prosedürleri tam anlamıyla yerine getirebilmek, gerekse iyi eğitim sunabilecek öğretmen kadrosunu oluşturabilmek için yoğun bir çalışma içerisine girdik. O şartlarda insanlar bize güvendi ve Anabilim Eğitim Kurumları ilk öğrencileriyle 1987 yılında eğitime başlamış oldu. Okulun adını belirlerken, bizim için referans olan temel değerler üzerinden hareket ettik. Bilime ve iyi bir yabancı dil eğitime odaklandık. Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı, vatanını, milletini seven, dünyayı tanıyan, özgürce düşünebilen, sorgulayabilen, sorumluluk almaktan çekinmeyen, sanatın ve sporun içinde olan nesiller yetiştirmeyi hedefledik. Neticede "Anabilim", bunların hepsini ifade eden bir isim olarak ön plana çıktı ve 30 yıldır ideallerimizi temsil etmeyi sürdürüyor.

Anabilim Eğitim Kurumları 30 yıl boyunca nasıl bir yönetim anlayışına sahip oldu? Böylesine geniş bir kadroyu ortak hedeflerde buluşturmak adına ne tür adımlar attınız?

Öncelikle ne iş yaparsanız yapın dürüst olmalısınız. Ya göründüğünüz gibi olacak ya da olduğunuz gibi görüneceksiniz. Yalan söylemeyeceksiniz. Benim için iki mesleğin yeri ayrıdır. Biri eğitimciler, biri de sağlıkçılar. Her iki meslek mensuplarına da koşulsuz güven duyabilmelisiniz. İster varlıklı olun, isterse dar gelirli; bir hastalığa yakalandığınız zaman çareyi doktor-da bulacaksınız. Keza eğitim de öyle. Bu dünyadaki en büyük servetimizi, çocuklarımızı emanet edeceğimiz, onları geleceğe hazırlayacak kişiler de öğretmenlerimizdir. Dolayısıyla bu iki mesleğin üstlendiği sorumluluk bambaşka. Özellikle sınıf öğretmenlerimiz daha yolun başında hayatımıza yön veriyor. Bugün sokağa çıkıp sorsanız, herkes ilkokul öğretmeninini ismini hatırlar. Çünkü aileden sonra çocuğun güven duyduğu ilk kişi öğretmendir. Anabilim Eğitim Kurumlarını faaliyete geçirdiğimiz ilk günden beri duymaktan çok mutlu olduğum bir soru var. Özellikle velilerimiz bizi, okulu ve öğretmenlerimizi tanıdıktan sonra gelip, “Öğretmenleriniz de okulun hissedarı mı?” diye soruyor. Bu algıyı yaratıyorsak ne mutlu bize. Çünkü içerisinde öğretmenlerimizin işlerine olan bağlılığını, ne denli yetenekli olduklarını ve öğrencilerine olan ilgilerini barındırıyor. Bir yönetici olarak her zaman öğretmenlerimizle birlikte olmaya çalıştım. Onlarla her fırsatta göz göze gelmek, dinle-

mek, varsa sorunlarını öğrenip çözüm üretmek bizim varlık sebebimizdir. Ortaklık sadece parayla olmaz. Esas ortaklık gönül ortaklığıdır. Kurumsal olacağım, profesyonel duracağım diye gönül kırmak, mesafe koymak asla tercih etmediğim ve tasvip etmediğim bir yöntemdir. Onların gönlünü kazanmak, yaptıklarını takdir etmek çok önemlidir. Benim için maddiyat hiçbir zaman ön planda olmadı. Dostluk, kardeşlik, ahbablık, ağabeylik ön planda oldu. En güzel yönetim, mümkün merteye insanları kırmadan, sevgi ve saygı ile işi yürütmek; başarıyı ve başarının getirdiklerini paylaşmaktır.

Burası bir eğitim kurumu olsa da aynı zamanda ticari bir yapı da söz konusu. Bu dengeyi nasıl sağladınız?

Gerçekten çok güzel bir yere temas ettiniz. İyi bir eğitim yapmak için iyi bir kadroya ihtiyaç var. İyi bir kadro kendi şartlarına göre bir maliyet gerektiriyor. Diğer taraftan fiziki imkânları da hedeflediğiniz eğitim kalitesine göre sunmanız ve büyümeyi sürekli kılmanız gerekiyor. Çünkü Anabilim 30 yıldır gelişen, büyük bir aile. Hepsini bir arada düşündüğünüzde gelir-gider dengesini çok iyi ayarlamamız şart. Bu süre zarfında sıkıntılı günler geçirdiğimiz oldu. Yeri geldi cebimizde harçlık kalmadı. Kimi zaman kredi çekerek ekibin maaşlarını ödedik. Ülkemizde eğitim ciddi anlamda pahalı bir iş. Ama kazandığımızın yüzde 80’ini yine eğitime yatırdığımız için hem hedeflediğimiz büyümeyi gerçekleştirdik hem de Anabilimi bugünkü potan-

siyeline taşımayı başardık. Yani özet olarak yaptığımız işten kazandığımız parayı yine o işe yatırırmanız dengelyi bir şekilde sağlayabiliyorsunuz. Üstelik söz konusu eğitim olunca bu anlayıştan taviz vermek gibi bir lüksünüz olmuyor.

Anabilimde yıllar içerisinde binlerce evlat yetiştirdiniz. Peki, siz bir baba olarak kendi çocuklarınızı hangi doğrularla büyüttünüz?

Bilirsiniz ki, bir aracın ön tekerlekleri nereye giderse arka tekerlekler onu takip eder. Serkan ve Seda da zamanında Anabilim öğrencisiydi. Ama hiçbir zaman okul içerisinde kurucunun çocuğu diye ayrıcalık yapılmasına müsaade etmedim. Çocuğu nasıl alıştırırsanız öyle devam eder. Bebekliklerinden beri hep böyleydi. Dürüstlük ve ahlak, bir baba olarak hep ön planda tuttuğum değerlerdi. Çocuk yeni yeni konuşmaya başladığı andan itibaren bir söz verdiyseniz ya tutacaksınız ya da söz vermeyeceksiniz. Doğruları yaşayarak öğrenmeleri için müsaade etmeniz lazım. Ben, evlatlarımla her zaman paylaşmaya, yeri geldiğinde arkadaş olmaya çalıştım. Arkadaş gibi konuşunca, yapabileceklerinizi veya yapamaya-

caklarınızı paylaşınca, ona sorumluluk yüklemiş olursunuz. O da bu sorumluluk bilinciyle hareket etmeye başlar. Çocuklar bir bakıma ayna gibi. Ne verirseniz, iki katı olarak size geri döner.

Serkan Bey ve Seda Hanım, Anabilimin geleceğini başarıyla şekillendiren iki genç yönetici. Geldiğiniz noktada kendilerinin yönetim dinamiklerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Serkan ve Seda işin içinde yetiştiler. Anabilimi yaşayarak öğrendiler. Seda, yüksek lisans yaparken İngilizce öğretmeni ola-

rak derse giriyordu. Dışarıdan gelen bir öğretmen gibi görev yapıyordu. Bir anda bir yere gelmek, sürdürülebilirlik açısından sağlıklı bir yöntem değil. Serkan da benzer şekilde muhasebe konusunda yörgularak, işin tüm yönlerini görerek kendine bir altyapı oluşturdu.

Geldiğimiz noktada her ikisi de görevlerini bilen, fevkalade yöneticiler oldular. Okulun bu denli gelişmesindeki en büyük etken Seda ve Serkan'dır. Zaman ilerledikçe insan ister istemez yıpranıyor. Artık bana pek iş bırakmadıkları için dışarıdan bir göz olarak attıkları adımları memnuniyet ve gururla takip ediyorum.

Anabilim Eğitim Kurumlarının 30'uncu yılı dolayısıyla okuyucularımıza neler söylemek istersiniz?

Biz bu işe çok imkânsızlıklarla başladık. Daha doğrusu katı ticari bir yaklaşımımız yoktu. O zamana kadar sahip olduklarımızı eğitime nasıl yönlendirebiliriz, elimizi nasıl taşın altına koyabiliriz düşüncesiyle yola çıktık. Üstelik yola çıktıktan sonra ülkemizin nitelikli eğitime duyduğu ihtiyacı çok daha iyi anlama şansımız oldu. İyi eğitim alan bireylerin neler başarabileceğini gördük. Bugün mezun ettiğimiz binlerce

Anabilim Eğitim Kurumları, yönetimdeki ikinci kuşağıyla eğitime bilimsel bir vizyon getirerek Türkiye'de birçok ilki hayata geçirdi.

ATATÜRK İLKE VE İNKILAPLARINA BAĞLI, VATANINI VE MİLLETİNİ SEVEN, DÜNYAYI TANIYAN, ÖZGÜRCE DÜŞÜNEBİLEN, SORGULAYABİLEN, SORUMLULUK ALMAKTAN ÇEKİNMEYEN, SANATIN VE SPORUN İÇİNDE OLAN NESİLLER YETİŞTİRMEYİ HEDEFLEDİK. NETİCEDE "ANABİLİM", BUNLARIN HEPSİNİ İFADE EDEN BİR İSİM OLARAK ÖN PLANA ÇIKTI VE 30 YILDIR İDEALLERİMİZİ TEMSİL ETMEYİ SÜRDÜRÜYOR.

öğrencimizin ülkeye kattıklarıyla gurur duyuyoruz. Bu maddiyatla ölçülebilecek bir husus değil. Türkiye, önemli sorunları olsa da geçmişten günümüze ciddi mesafe kat etti. Bu mesafe, eğitimin bir sonucudur. Ama eğitimle ilgili daha gidilecek çok mesafe, atılacak daha çok adım var. Din, dil, ırk, mezhep ayrımı yapmadan, ne olursa olsun birbirimizi sevmek zorundayız. Ülke olarak, sevgi, saygı ve ahlaki ön planda tutmak kaydıyla tüm enerjimizi eğitime yoğunlaştırmalıyız. Hatta yemeğimize, keyfimize, günlük masrafımızdan kısım eğitime aktarmalıyız. Biz dün olduğu gibi bugün de maddiyat hesabı yapmadan, bu yolda elimizi taşın altına koyuyoruz, koymaya da devam edeceğiz.

Bir yönetici olarak sizi mutlu eden uğraşlarınız var mı? Özel yaşamınızda nelerle meşgul-sünüz?

Hayatım boyunca hep hareketin içinde oldum. Ne işle meşgul olursam olayım onu geliştirmek, bir yerlere taşımak için çaba gösterdim. Boş durmayı katiyen sevmiyorum. Şimdilerde okuldan kalan vaktimde Gelibolu'da kurduğum çiftlikle ilgileniyorum. Henüz yolun başındayım ama şimdilik bin civarında koyun, keçi ve tavuk besliyorum. İlerleyen zamanlarda altyapıyı ve şartları geliştirip sayıyı artıracam. Çiftlikle ilgili hedefim, hayvanları doğal şartlarda, en kaliteli yemlerle besleyip organik ürünler elde etmek. Bunun için konunun uzmanı olan isimlerden destek alıyorum. İşin ticari kısmı bir yana fırsat bulduğumda çiftliğe gidip orada vakit geçirmek beni ziyadesiyle rahatlatıyor. Onları beslemek hatta sohbet etmek yorgunluğumu alıyor.

30 YILIN İNCİLERİ ANABİLİMİ ANLATIYOR

BİR OKULU OKUL YAPAN DUVARLAR DEĞİL, ORADA FİLİZLENEN VE SONRASINDA GERÇEĞE DÖNÜŞEN HAYALLERDİR. KENDİNİ KEŞFEDİP, YETENEKLERİN VE HAYALLERİN PEŞİNDEN GİTME CESARETİNİN ÖĞRENİLDİĞİ YERDİR OKUL. SAYILAR, SIRALAR, BİNALAR BİR ARAÇTIR YALNIZCA. ÖĞRETMENLERİN, ÖĞRENCİLERİN, VELİLERİN VE YÖNETİCİLERİN GÖNÜL BİRLİĞİDİR OKUL. OKUL; VATANA TUTKUYLA BAĞLANMAK, ATATÜRK'Ü ÖĞRENMEKTİR. OKUL, HAYATI SEVMEK, İNSANA DEĞER VERMEK, VİCDANLI OLMAKTIR. KARANLIĞI BİLGİNİN, BİLİMİN IŞIĞIYLA AYDINLATMAK VE AYDINLANMAKTIR OKUL. OKUL, ANABİLİMDİR; 30 YILDIR GÜN VE GÜN BÜYÜYEN, ZAMANIN RUHUNU SOLUYAN İNSANLARLA ADINI VAR EDEN... ANABİLİMİN 30 YILLIK GEÇMİŞİNDE BİRİKEN ORTAK HİSLERE TERCÜMAN OLMAK KOLAY DEĞİL. O NEDENLE DÜŞÜNDÜK Kİ, EN İYİ ONU YAŞAYANLAR ANLATIR ANABİLİMİ. 30 YILDA 30 MEZUNDAN DİNLIYORUZ ANABİLİMİN ZİHİNLERDE BIRAKTIĞI İZİ.

ANABİLİM TAKİP EDEN DEĞİL, TAKİP EDİLEN OLMAYI BAŞARDI

İnsanın karakterinin oluşmasında çocukluk ve gençlik yıllarında aldığı eğitim ve edindiği deneyimler önemli bir yere sahiptir. Bugün İcra Kurulu Başkanlığı görevini sürdürdüğüm Anabilim Eğitim Kurumlarından mezun olmuş biri olarak geriye dönüp baktığımda, çocukluğumun beni geleceğe hazırladığını söyleyebilirim. Tüm eğitim hayatım boyunca iyi bir öğrenciydim. Özellikle lise yıllarında spora olan ilgimin artması, başarıyı da olumlu yönde etkiledi. İyi bir aileden geldiğiniz, doğru bir mücadele verdiğiniz, doğru edinimler kazandığınız zaman doğru kararlar da verebiliyorsunuz. Elbette bu aldığınız kararlarla ilgili, ailenin fikri de çok önemli.

Anabilim 1987 yılında kurulduğundan bu yana kayak kampları düzenlendi. Benim kış sporlarıyla tanışmam bu kamplar sayesinde oldu. Anabilime farklı yıllarda Türkiye Snowboard ve Türkiye Kayak Şampiyonası birinciliğini ilk kez ben kazandırdım. Yine başka bir yıl snowboard yarışlarında Türkiye 4'üncüsü oldum ve çeşitli ödüller aldım. Burada belki biraz da genetik mirasın verdiği avantajla, yapabildiğim en iyisini yapma gayretimin meyvelerini topladığıma inanıyorum. Sporla bu kadar iç içe olmam, motor ve otomobil yarışlarına gitmem, binicilikle ilgilenmem, kiteboard, kayak ve snowboard yapmam Anabilime ve dolayısıyla tüm paydaşlara da yansıyor. Anabilimin bütün tesislerinde yarı olimpik havuz standarttır mesela. Bugün Anabilimin fiziksel alanlarının önemli bir kısmı da sosyal alanlar için kullanılıyor. Bu, edindiğimiz deneyimleri ve sahip olduğumuz imkânları Anabilimin vizyonu çerçevesinde öğrencilere sunma arzumuzdan kaynaklanıyor. Bu tecrübeler tüm öğrencilerimizin sahip olmasını istiyoruz ve bunun için gerekli altyapıyı sağlıyoruz. Sporla, sanatla iç içe olmayan nesillerin başarılı olacağına inanmıyorum. Çünkü bunlar insana bir iç disiplin, farklı bir bakış açısı ve kontrollü kazanma arzusu edindiren şeyler. Ayrıca iyiyle kötünün, doğru ile yanlışın ayrışmasını da sağlıyor.

Üniversite son sınıfta, okuduğum bölümün işletme olmasından dolayı, aile şirketlerimizde muhasebe işleriyle ilgilenmeye başladım. 2003 yılında aile şirketlerine dâhil oldum ve daha çok eğitim ve inşaat sektörlerini sevdim. İşe dâhil olduğumda Anabilimin 80 çalışanı vardı. Bugün yaklaşık 500 çalışanı ve 2000'e yakın öğrencisi var. Artık pek çok kurum, attığımız adımları takip ediyor. Hızlı bir şekilde geliştik ve farklılaştık. Sektörde iz bırakan bir kurum olarak ilerliyoruz. Uyguladığımız her tema kendi içerisinde bir başarı öyküsü barındırıyor. Üstün yeteneklilerin eğitimi, spor kulübü, "Kariyer Akademisi" hatta "Kırmızı Aktüel" dergisi bile vizyonun önemli birer parçası.

"Ne yaparsan yap, en iyisini yap!" felsefesinden yola çıkarak bugün Anabilimin öğrencilerini, araştırma ve sorgulama becerileri güçlü, bilimsel düşünme gücüne sahip, Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı, ülke ve dünya gerçeklerine duyarlı bireyler olarak yetiştiriyoruz. 30'uncu yılımızda hedefimiz yine sektörde yapılanı yapmak değil, farklılıklar oluşturacak uygulamaları hayata geçirmek olacaktır.

SERKAN KILIÇ

Anabilim Eğitim Kurumları İcra Kurulu Başkanı

ANABİLİM MARKASI İLE EĞİTİME YÖN VERMEYE DEVAM EDECEĞİZ

Öğrencilik dönemim boyunca hep sorumluluğunu bilen, saygılı, çalışkan, sosyal ve başarılı bir öğrenci oldum. 1997 yılında okul ikincisi olarak Anabilim Eğitim Kurumlarından, 2001 yılında da bölüm ikincisi olarak İstanbul Bilgi Üniversitesi Halkla İlişkiler Bölümünden mezun oldum. Üniversite öğrenimim sürecinde Betül Mardin'in sahibi olduğu Image Halkla İlişkiler şirketine ve Sabancı Holding Müşteri İlişkileri Bölümünde iş tecrübelerim oldu. 2001 yılında Anabilim Eğitim Kurumlarında işe başladım. Bu dönemde Marmara Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği formasyonu aldım, 2005 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi'nde "Eğitim Yönetimi ve Denetimi" alanında yüksek lisansımı tamamladım. 2010 yılında ODTÜ İnsan Kaynakları Yönetimi Programı'nı başarıyla tamamlayarak sertifikamı aldım. 2011 yılında da Erickson College tarafından verilen "Koçluk Eğitiminin" dört modülünü tamamlayıp uluslararası geçerliliği olan sertifikayı alarak "Koç" oldum. 2001 yılından bu yana Anabilim Eğitim Kurumlarında İcra Kurulu Üyesi olarak görev yapıyorum. Hâlâ pek çok eğitime katılıp kendimi geliştirmeye çalışıyorum. Eğitimin, ilkokul yıllarından üniversite yıllarına kadar hayatımda bu denli yer almasının en büyük sebebi, bir eğitim kurumu sahibi olan babanın kızı olmam; eğitime gönül vermiş, ne yaparsa onun en iyisini yapmaya çalışan bir ailenin içinde büyümüş olmamdır. 2001 yılında Anabilimde çalışmaya karar vermemle birlikte işin mutfağından başladım, adım adım üst düzey yöneticilik pozisyonuna her kademenin işini bizzat deneyimleyerek geldim. 30 yıl içinde-Anabilimin Kozyatağı Kampüsü hariç- ikinci kuşak olarak bizler, sahip olduğumuz dinamizmin bir yansımasıyla Suadiye İlköğretim Okulu, Kuzey Ataşehir Kampüsü, Ataşehir Anaokulu, Çekmeköy Anaokulu, Dragos Anaokulu, Koşuyolu Anaokulu, Sancaktepe Kampüsü ve Esenşehir Anaokulunu hayata geçirdik. Eğitim, bir ülkenin geleceğini yapılandırma meselesidir. Ülkemizin yeni dünyada rekabetçi olması ve bu dünyaya yön verebilmesi için eğitimde değişimin öncüsü olması gerekiyor. Biz de "sürekli gelişme"nin anlamını ve değerini biliyor, eğitim yolculuğumuzda her yıl kurumumuzun hizmet kalitesini artırıyor, yeni gelişmelere imza atacak olmanın heyecanı içinde güçlü ekibimizle çalışmalarımıza yenilerini ekliyoruz. Bu doğrultuda 2019-2020 eğitim öğretim yılında başarı halkalarımıza iki ayrı kampüs daha ekleyeceğiz. Biz ikinci kuşak, Anabilim Eğitim Kurumları ile beraber büyüdük. Bundan sonraki yıllarda da Anabilim markası; ülke gerçeklerine duyarlı, sorunlara bilimsel ve evrensel çözümler üreten, eğitimdeki gelişmeleri sadece takip eden değil, aynı zamanda eğitime yön veren bir eğitim kurumu olarak önemli bir değer olmaya devam edecektir.

SEDA ZEYNEP AYTAÇLI

Anabilim Eğitim Kurumları İcra Kurulu Üyesi

“ANABİLİMLE ARAMIZDAKİ BAĞ ÇOK KUVVETLİ; ÖĞRENCİ, VELİ VE ÇALIŞANIYIM”

Bir eğitim kurumunun ya öğrencisi olursunuz ya velisi ya da çalışanı... Ait olduğunuz yer her neresi olursa olsun acı tatlı hikâyeler biriktirirsiniz anı sandığınızda. Ben sandığımı açtığımda karşıma hayatımın birçok evresinde iz bırakmış Anabilimi görüyorum. Anabilimle 1990 yılında öğrenci kimliğimle başlayan birlikteliğimiz, mezun olduktan sonra 2008 yılında büyük oğlum Emir'in Suadiye Anaokuluna başlamasıyla kaldığı yerden devam etti. Anabilim bana öğrenci olmayı, birey olmayı öğretmişti ve hayata güzelce hazırlamıştı ama ben artık bir anneydim, heyecanlıyım, detaylara takılıyordum ve daha sorgulayıcıyım çünkü söz konusu en değerli varlığım oğlumdu ve zaman güvenilir bir yere teslim etme zamanıydı. Yıllar önce beni okutan öğretmenlerimin sihirli ellerine oğlumun teslim etmenin huzuruyla sıra veli olmayı öğrenmeye gelmişti ve Anabilim bunu da başardı. İkinci kez anne olduğumda işim daha da kolaydı, okul arayışına, koşturmalara gerek yoktu. Anabilim hep ordaydı ve ikinci oğlumun da başına basmaya hazırdı. Şimdi her ikisi de anneleri gibi Anabilimli ve ben bununla gurur duyuyorum. Okulumla aramızdaki bağ yıllar içerisinde bana her dokunduğunda daha da kuvvetleniyordu ve bana bir sürprizi daha vardı... Şimdi sıra çalışanı olarak Anabilimi tecrübe etmeye gelmişti. Gelen teklif sonrasında çok da fazla düşünmeden ikinci yuvamda 2014 yılında Halkla İlişkiler Bölümünde işe başladım ve halen Halkla İlişkiler Müdür Yardımcısı olarak görevime devam ediyorum. Bir eğitim kurumunun ya öğrencisi olursunuz ya velisi ya da çalışanı demiştim. Ben Anabilimin hem öğrencisi hem velisi hem de çalışanı olarak arkama dönüp baktığımda hiç mezun olmamış ve olmaya da niyetli gibi durmayan bir Şebnem görüyorum. Okulum bana hâlâ öğretmeye devam ediyor, velisi olarak değerli hissettiriyor ve bir çalışanı olarak daha da güzel projelere imza atmak için imkân ve olanak sağlıyor. Teşekkürler Anabilim, nice yıllar başarıların devam etsin.

ŞEBNEM ÜNAL

Anabilim Eğitim Kurumları Halkla İlişkiler Müdür Yardımcısı

“ANABİLİMLİ YILLARIMI BÜYÜK BİR KEYİFLE HATIRLIYORUM”

Özel okullar sınavına tesadüfen Anabilim Koleji'nin o zamanlar Kozyatagı'nda bulunan binasında girmiştim. Sınavdan aldığım yüksek puan kolejin sahiplerinin dikkatini çekmiş ve burs teklif etmişlerdi. Ne mutlu bana ki bu sayede burslu olarak Anabilim Koleji'nde ortaokul ve lise öğrenimimi tamamladım.

Anabilimde kendimi çok iyi ve şanslı hissediyordum;

kocaman bir aile gibiydik. Sınıf mevcutları çok azdı ve bu nedenle çok çok iyi ve özenli bir eğitim aldık. Ama şöyle bir dezavantajı vardı: Ödevlerimizi yapmadığımız zaman, öğretmenlerimiz tarafından hemen anlaşılıyordu ve sözlülerde “sıra bana gelmez” hiç diyemiyorduk ve gerçekten de hep sıra geliyordu. Anlayacağınız, derslerde kaytarma fırsatımız hiç olmuyordu.)

Çok samimi arkadaşlıklarımız, yıllardır devam eden dostluklarımız oldu. O dönemden arkadaşlarımla hala sıkça görüşüyorum. Herkes gerçekten çok iyi yerlere geldi. Öğretmenlerimizle de çok sağlıklı bir iletişimimiz vardı. İnanmayacaksınız ama derslerden sonra öğretmenlerimizin evlerine çaya misafirlğe giderdik, bizi kekler kurabiyeler ile okul sonrası da beslerler, anlamadığımız konular varsa üzerinden geçerlerdi.

Bir de Anabilimde şunu hiç unutmuyorum: Okulda öğrenci temsilciliği seçimleri düzenlenirdi; bir keresinde ben de aday olmuşum. Politikacılar gibi seçmen kitleme yani oy kullanacak olan arkadaşlarımıza vaatlerde bulunmuştu. Benim de en büyük vaadim okula dondurma getirmektir. Sonra seçimi kazandım ve okulda dondurma satışları başladı. Hatta politikacılar gibi ilk dondurmamı ben yemiştim.)

1999 yılında mezun oldum Anabilimden. Çok mutlu, keyifli ve verimli bir öğrenim aldığımı düşünüyorum Anabilim Koleji'nde... Üstelik sonrasında buradan edindiklerimin kariyerime çok faydası olduğunu da görme şansına sahip oldum.

İyi ki Anabilimli olmuşum diyorum her zaman!

DOÇ. DR. N. ÖYKÜ İYİĞÜN

İstanbul Ticaret Üniversitesi Liderlik ve Girişimcilik Merkezi Müdürü
TOBB İstanbul Genç Girişimciler Kurulu - Araştırma ve Yayınlar Grubu Başkanı

“ANABİLİMLE ASLA KOPMAYACAK BİR BAĞIMIZ VAR”

Ben Anabilim Lisesinin bana ne kattığını 30'lu yaşlarımın başında öğrendim. Aldığım öğretim bir yana, ki zaten öğretim kalitesi kanıtlanmış bir okuldur, edindiğim genel kültür ve bir aile titizliğindeki eğitim beni her zaman girdiğim topluluklarda diğerlerinden yukarı taşıdı. Kopmaz bir bağla kurduğumuz okul arkadaşlıklarımız halen sıkı bir şekilde devam ediyor. Hatta iş hayatımın başında, benim için çok önemli olan bir iş görüşmesinde, çocuğumu Anabilim Lisesinde okutan firma yetkilisi, o kadar memnun kalmış ki,

“bu liseden çıktıysan sen benim işime yararsın” dedi ve işe aldı. Başta bu yapıyı oluşturan kurucu Niyazi Kılıç ve devamını geliştirerek sürdüren yönetim kuruluna, bende büyük emeği olan öğretmenlerime sonsuz teşekkürler.

BURAK ŞENTÜRK

Nisen Sigorta Aracılık Hizmetleri Şirket Sahibi

“ANABİLİMLE HAYAL ETTİKLERİME ULAŞTIM”

Okulumuzun kuruluşunun henüz ikinci yılında diğer sınıf arkadaşlarım gibi kapıdan içeri bir heyecanla girdik.

Hayalim yurt dışında üniversite okumaktı. Bunun için temel eğitimin yanı sıra ileri düzeyde İngilizce eğitimimi başarıyla bitirerek 1993 yılında mezun oldum. Yurt dışında ekonomi lisans eğitimi aldıktan sonra beş sene finans sektöründe çalıştım. Bugün, Türkiye'nin önde gelen perakende şirketinin en üst koltuğunda oturma şansını yaşıyorum.

Hayallerimin peşinde koşarken Anabilimden aldığım eğitimin bana verdiği özgüven ve cesaretle bilgiyi sentezlediğimde hep farkındalık yarattım. Beni bugünlere taşıyan öğretmenlerime minnettarlığımı sunar, Anabilim Eğitim Kurumlarına teşekkür ederim.

MURAT USTA

Vepa Group Perakende Grup Başkanı

“ŞEKER GİBİ RENKLİ YILLARDI, ANABİLİM YILLARIM”

Ne kadar güzeldi o yıllar... Ne de çabuk geçti... Her yılı ayrı bir değer, ayrı bir mutlulukmuş meğer... İnsan yaş aldıkça anlıyor. Hani bir kelime ile anlat deseler, çocukluğa özgü olduğu için mi, yüzde kocaman bir tebessüme sebep olduğu için mi bilmem, aklıma ilk “şeker” gelir. Şeker gibi renkli yıllardı okul yıllarım. O kadar çok anı birikmiş ki zihnimde hangisini yazsam, hangisini paylaşsam bilemiyorum. Hep beraber

hazırladığımız yılsonu partilerini mi, Uludağ ne zaman diye Murat Hoca'mızın peşinde koştuğumuz okul gezilerini mi, edebiyatı iliklerimizde hissettiğimiz şiir dinletilerini mi, prova üstüne prova yapıp güzel bir oyun sergileyebilmek için büyük emek harcadığımız tiyatro gösterilerini mi, yazılar yazıp, röportajlar yapıp kendimize göre en iyisini yapmaya çalıştığımız okul gazetesi çalışmalarını mı, koromuzu mu, yoksa 19 Mayıs gösterileri için hazırladığımız dönemlerdeki heyecanlarımızı mı....Hangisini bilemedim. Tek bir anı yetmez o yılların özeti için. Bizler hep mutluluk ve gurur duyduk Anabilimli olmaktan. Öyle ki gururumuzu, hissettiğimiz sevgi dolu bağlılığı çığlık çığlığa bağırarak, kendi kendimize uydurduğumuz dörtlükle duyurduk.

Sarı lacivert rengimiz
Anabilim her şeyimiz
Hiçbir şeye değişmeyiz
Çünkü Anabilimliyiz

Kocaman ailemiz içinde paylaştıkça çoğalmayı, birliği, doğruluğu, saygıyı, dostluğu, başarıyı öğrendik biz. Biz de emeği çok büyük olan kıymetli öğretmenlerimi saygı ve özlemle anıyorum. Nice 30 yıllara ... Yine sevgiyle...

DİLEK KALAYCI

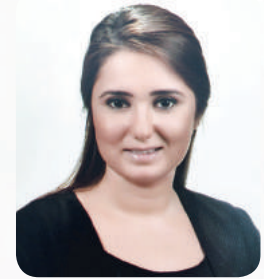
UITSEC Teknoloji İhale ve Sözleşme Yöneticisi

“ANABİLİM, CESARETLİ OLMAYI VE KENDİMİZE GÜVENMEYİ ÖĞRETTİ”

Anabilim Eğitim Kurumlarındaki hikâyem bundan 12 yıl önce başladı. İyi bir üniversiteyi kazanabilmenin ilk şartı iyi bir liseden mezun olmaktı. Böylece lise yıllarıma Anabilim Kolejinde başladım. Okula ilk başladığım gün çok tedirgindim. Fakat zaman geçtikçe buranın evim olacağını hiç düşünmemiştim. Öğretmenlerimizin sıcaklığı, tüm çalışanların samimiyeti, sosyal aktivitelerimiz, gezilerimiz buranın evimiz olmasına sebep oldu.

Okulumuzun bizlerle birebir ilgisi, derslerdeki çalışmalarımız bana üniversite kapısını kolaylıkla açtı. Üniversiteden mezun olduktan sonra iki sene boyunca denetim şirketinde çalıştım. Bu zorlu iş görüşmeleri sürecinde İngilizce mülakatlardan kolaylıkla geçmemin en büyük kaynağı lise yıllarımda aldığım eğitimdi.

İki yıl sonra denetim sektörünü bırakıp kendi işimi kurdum. Şu an bir organizasyon şirketim ve pasta atölyem var. Bu zor şartlarda bu kadar cesaretli olmam ve girişimcilik adına yaptığım bu adımlarımda kendime bu kadar güvenmemi okuluma borçluyum. Bize kendimize güvenmeyi, cesaretli olabilmeyi ve bir o kadar sağlam adımlarla yukarıya çıkabilmeyi gösterdiği için okuluma bir kez daha buradan teşekkür ediyorum.

BEGÜM BAYASLAN

SiSBe Atölye – Kurucu

“ŞU AN İSTEDİĞİM YERDEYSEM BU ANABİLİM SAYESİNDEDİR”

Bende dikkat eksikliği vardı ve ilaç tedavisine lisede başlamıştım. Dolayısıyla liseye başlarken derlerime çok çalışmam gerektiğinin farkındaydım. Dersleri dinlemek, notlar almak, tekrar etmek, anlamadıklarımı sormak ve öğrenmek... 2011 yılında Anabilime hazırlık sınıfı ile başlarken bunlara çok özen gösterdim. Ama bütün bu süreçte derste en önde oturmak, dersi dinleyip notlar almak, alınan notları daha sonra tekrar tekrar okumak tek başına yeterli değildi. İşte tam bu noktada “İyi ki Anabilimliyim” dedim. Çünkü Anabilim kendi öğrencisine değer veren bir okul. Çözdüğüm bir teste yapamadığım bir soru için dersime giren, girmeyen bütün öğretmenlerimin yardıma açık olması, işlenen derslerde anlamadığım bir konuyu tekrar anlatmak için kendi vakitlerinden zaman ayıran bütün öğretmenlerime çok şey borçluyum. Eğer şu an istediğim üniversitede, istediğim bölümü okuyorsam bu Anabilim sayesinde. 30'uncu yılın kutlu olsun Anabilim, nice 30 yıllara.

HASAN DERYA AKOĞUL

T.C. Piri Reis Üniversitesi Gemi Makinaları İşletme Mühendisliği Bölümü Öğrencisi

“ANABİLİM GİBİ KÖKLÜ BİR KURUMUN MEZUNU OLMAKTAN GURUR DUYUYORUM”

Okulumuzda eğitim hayatımın başladığı 1987 yılından mezun olduğum 1994 yılına kadar edindiğim derslerin ve tecrübelerin gerek üniversite hayatımda gerekse iş

hayatımda kazandığım başarılarla ve özgüvene katkısı çoktur. Bu süreçte bizleri hayatın gerçekleriyle yüzleştirmeye ve ayaklarımız üzerinde durmak üzere motive etmeye çalışan öğretmenlerimize ve tüm çalışanlara teşekkürü borç bilirim. Okulumuza “4” öğrenci numarası ile ilk kayıt olan öğrencilerden biri olarak bugün gelinen noktada bu kadar köklü bir kurumun mezunu olmaktan gurur duyuyorum. Bu bağlamda Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda evrensel eğitim standartlarınıza koruyarak eğitim vermenizi ve bu köklü aileye yeni bireyler ekleyerek daha da büyütmenizi temenni ederim.

FERİDUN YURTSEVER

Metalurji ve Malzeme Mühendisi

“ANABİLİM BİZİ İLKELİ BİREYLER OLARAK YETİŞTİRDİ”

Anabilim ile yollarımız 1991 yılında Kozyatağı'nda keşişti ve 1998 yılına kadar kurucusu, öğretmenleri ve tüm çalışanlarıyla Anabilim ailesinin içerisinde topluma fayda sağlayacak, ahlaklı ve ilkel bireyler olarak yetiştirildik. En önemlisi de dünyadan kopmadan, sosyal hayatın içerisinde farklı aktivitelerle eğitildik. Bugün dönüp baktığımda, Anabilimin hem öğrencilerini hem ailelerini geliştirdiğini ve bunu yaparken kurum olarak da yıllardır kendini geliştirerek

ilerlediğini görüyorum ve bu da bana gurur veriyor. Okulumun daha nice yıllar aynı şekilde ilerlemesi temennimdir. Tüm bu başarıda katkısı olan kurucu üyeleri, öğretmenleri, tüm çalışanları ve başarılarıyla Anabilim ailesini gururlandıran tüm öğrencileri tebrik ediyorum ve kendilerine toplumsal hizmetleri için teşekkür ediyorum.

DEMET ÖZCAN

İnsan Kaynakları Yöneticisi

“ANABİLİM BİZLERE DEĞER KATTI, AİLE OLDU”

Anabilim denildiğinde ilk aklıma gelen “Aile” kelimesi oluyor. Düşünün ki aileniz her zaman sizin için iyi olanı yapmaya gayret edip, sizinle daima ilgilidir. Öğrenim gördüğüm zamanlarda birbirinden değerli öğretmenlerin bizim için yaptıkları aklıma geliyor. Bazı öğretmenler vardı ki insanın karakterini çiziyor, size değer katıyor, farklı düşünmeyi öğretiyor. Onca haylazlığımıza rağmen bizlere anlayışlı ve adeta aileden biri gibi yaklaşan güzel insanların, kaliteli eğitimcilerin olduğu bir okuldu Anabilim. Yetiştirdiğin aydın ve kültürlü insanlarla daha güzel yarınlara, nice senelerin olsun Anabilim!

MELİHERAN

Yazılım Uzmanı veya Bilgisayar Programcısı

“BAŞARI HİKÂYESİNDEKİ SİHİRLİ FORMÜL ANABİLİME AİT”

Birçok insanın girişim ve başarı hikâyesinin altında sihirli bir formül olduğu düşünülür. Bütün bu gelişim süreci boyunca kazanılan vizyon ve misyonların, o küçücük okul sıralarında gerçekleştiği unutulur. Bu yolda yürürken sadece yoluma bakmadım, etrafımı inceledim ve dünyada neler olup bittiğini merak edip sürekli araştırdım ve okudum. Genel kültürümü durmaksızın geliştirdim. Bu özverinin sonucunda, dünyanın belli başlı şirketlerinden biri olan Türk Hava Yollarında, dört yabancı dil bilen ve 12 yıldır profesyonel olarak çalışan biriyim. Benim; dürüstlüğü, paylaşmayı, azimli ve çalışkan olmayı, araştırarak kendini geliştirmeyi, planlı ve yüksek motivasyonla çalışmayı içselleştirmemde başrol oynayan Anabilim Eğitim Kurumlarına ve yöneticilerine, burada hayatıma dokunmuş olan tüm öğretmenlerime binlerce kez teşekkür ediyorum.

BERKE SALIHOĞLU

Türk Hava Yolları – Vize

“ANABİLİM YAŞAMIMA İNANILMAZ KATKILAR SAĞLADI”

Anabilim ailesine katıldığımda sadece iki şubeden oluşan şirin, samimi, sıcak bir okuldu. Bizlere kaliteli öğretimin yanı sıra tüm yaşamımızda etkisi olan etik, ahlaki, sosyal katkıları için sonsuz teşekkürler. İngilizceyi sevme sebebimiz olan sevgili Hülya Salihoğlu'nun bizden sonraki jenerasyonlara da eğitim veriyor olması beni çok mutlu ediyor ve umutlandırıyor. Her şey için çok teşekkürler, nice 30 yıllara...

AYŞEGÜL SÖNMEZ

Horoz Lojistik Uluslararası Karayolu Satış Yönetmeni

“ANABİLİM KARAKTERİMİ VE GELECEĞİMİ ŞEKİLLENDİRDİ”

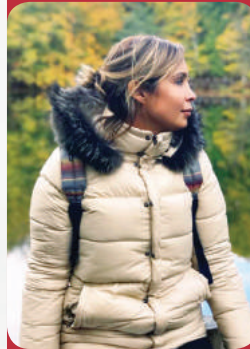

Anabilim ailesinden 1992 yılında mezun oldum. Karakterimin, geleceğimin şekillendiği yer olan Anabilim, hayatımın her zaman önemli bir zamanı ve başlangıcı oldu. Benim gibi nice mezun olan arkadaşlarımızı topluma kazandıran yöneticilerimizi, öğretmenlerimizi ve diğer tüm çalışanları her zaman saygıyla yâd ediyorum. Anabilimde öğretimin önemli olduğu kadar insan ilişkilerinin dâhil olduğu eğitim de evrensel standartlarda bizlere aktarıldı; yeni nesillere de aktarıldığını gözlemliyorum. Anabilim gibi köklü bir eğitim kurumunun sayılarıyla ifade edilmeyecek kadar yaşamasını temenni ediyorum, nice yıllar diliyorum.

KUTLU KAYA

Mimar

“ANABİLİMLE KENDİME GÜVENMEYİ VE BAŞARMAYI ÖĞRENDİM”

Anabilim benim için hem ortaokul hem de lisesinden mezun olduğum, çalıştığım kurum olmaktan çok daha fazla anlamı olan bir yer. Hani evinize gittiğinizde mutlu olursunuz ya, ben de her sabah işe geldiğimde öyle hissediyordum. Anabilime gelmeden önce çok parlak bir öğrenci değildim. Okuldan ve derslerden nefret ediyordum. Notlarım da iyi değildi. Kendime güvenim neredeyse hiç yoktu. Daha sonra ortaokulda Anabilime başladım ve en sevdiğim ders İngilizce oldu. Notlarım da bu sevgimle doğru orantılı olarak iyi gidiyordu. Kendine hiç güvenmeyen, hep başarısızlık yaşayan ben ilk defa yüksek notlar alıyordum. İngilizce bölümü olarak tüm hocalarım beni o kadar sahipleniyor o kadar ilgileniyorlardı ki o kendine güvenmeyen kız gitmiş, İngilizce için yanıp tutuşan bir kız gelmişti. Okuldan nefret eden ben daha o senelerde İngilizce öğretmenini olmaya karar vermiştim. Yıllar sonra üniversite tercihlerinde ise tek tercihim

İngilizce öğretmenliği olmuştu. Üniversite yıllarında bir gün bizden sizi öğretmen olma konusunda esinlendiren kimdir diye deneme yazmamızı istediklerinde cevabım hayata karşı güçlü duruşuyla, neşesiyle, duygusallığıyla, anaçlığıyla Hülya Salihoğlu olacaktı. Üzerimdeki emeklerinden ötürü tüm Anabilim ailesine ve tüm hocalarıma minnetle teşekkür ederim.

BURCU BÜLBÜL

Anabilim Eğitim Kurumları İngilizce Öğretmeni

“BİZE İLHAM VEREN İPUÇLARINI ANABİLİM FISILDADI KULAĞIMIZA”

İlk tanışmamızın üzerinden 30 yıl geçmiş olmasına rağmen, ilişkilerimizin ikinci nesille kaldığı yerden aynı tazeliikle devam ettiği eğitim kurumu, Anabilim. Kültürünü aldığımız eğitim kurumları tüm hayatımız boyunca verdiğimiz kararlarda, biz farkında olmasak da kulağımıza ilham veren ve çözüm yolunu gösteren ipuçları fısıldayan bir birikim bırakır. Anabilim gerekli müfredat bilgileri dışında, kuruluş karakteri olan mütevazı kimliği ve taşıdığı aile ortamıyla benim üzerimde öğrenmeyi sevmek, bilgi ve bilimden keyif alma etkisi yarattı. Bu sadece okulunu ve eğitimcilerini sevmek, onlardan beslenme döneminde "ki bu kısa bir dönemdir" bir bütün olarak uyumla hareket etmekten geçti. Sevgi ve hoşgörü ile genç beyinlerde yoğrulan bilgi, yıllar sonra önemli kararların altına imza atarken ihtiyacımız olan özgüvene dönüşür. Çocuğumu Anabilime gönderdiğimde fark ettim ki kurumsal kimliği oturmuş, bizim yıllarımızdan çok daha büyük tesislere sahip bir okul olmasına rağmen bizim minik insanlarımızda aynı heyecanı ve bağlılığı oluşturan bir yuva haline gelmiş. Biz olmanızda katkısı olan tüm öğretmenlerimize ve emeği bulunan tüm Anabilim ailesine teşekkür ederim.

ERHAN ERİŞ
EMT Asansör şirket ortağı

“ANABİLİMLE KENDİMİ DAHA İYİ TANIDIM VE BAKIŞ AÇIMI GELİŞTİRDİM”

Anabilim Lisesinde okuduğum 2004-2007 senelerinde okulumuz Kozyatağı'ndaki binasındaydı. Tüm öğretmenler, öğrenciler birbirlerini tanırdı. Büyük bir aile gibiydik. Kaliteli ve doğru kararlar verdiren bir eğitim aldım. Her şeyden önemlisi, dayanışma, beraber çalışma ve anlayışa dayanan okul ruhu, sağlam temellere oturan ve ömür boyu sürecek dostluklar kazandırdı. Arkadaşlarımla bir araya geldiğimiz zaman okul anılarımızı keyifle hatırlıyoruz. Şimdiki kampüsümüz modern ve donanımlı, ziyarete geldiğim zaman aile ruhunun kaybolmamış olması hoşuma gitti. Çok sevdiğim bir öğretmenim, "Okul bilgidir, bilgi gelecektir" demişti. Şimdi geriye dönüp baktığım zaman kendimi tanıma fırsatı bulduğum, hayata bakış açımı geliştirdiğim ve geleceğimi şekillendirdiğim lise dönemim sayesinde bugünkü başarılı "ben" olabildim. Yeditepe Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü'nden mezun olduktan sonra Hækker Mutfak ve Ursa Tersanesinde iç mimar olarak çalıştım. Şu an serbest olarak iç mimarlık hizmeti vermeye devam ediyorum. Nice 30 yıllara Anabilim ailem...

GAMZE ÜNVER
İç Mimar

“ANABİLİM ZAMANIN ÖNÜNDE GİDEN İLERİCİ BİR OKUL”

Anabilim, ortaokul hazırlık sınıfıyla başlayıp yedi sene sonunda mezun olduğum ve hep gurur duyduğum yuvam oldu. Uluslararası çalışmalarım da hem edindiğim akademik bilgiler bakımından hem de yabancı dil yönünden bana çok önemli katkıları oldu. Zamanının önünde giden, ilerici bakış açısıyla birlikte kültürel ve manevi değerlerimizi harmanlayan kurumun bir parçası olmaktan çok mutluyum.

MELEK ZEYNEP ÖZCAN
Biyoloji Öğretmeni

“ANABİLİM FARKLIDIR, İKİNCİ AİLEMDİR”

Heybeliada İlkokulu'ndan mezun olmuş henüz 10 yaşında bir çocukken hem yeni bir okul hem

de her gün sabahın erken saatlerinde vapura binmek bile korkutucuydu. Ama Anabilimle değişti bu. Anabilim benim için sadece bir okul değildi. Aynı zamanda ailemdi de. Kendimi hiç ama hiç yalnız ve yabancı hissetmedim; sanki başka bir evimize gidiyor gibiydim. Her okulda bir şekilde öğretim görürsünüz ama Anabilim farklıdır. Kurucusundan kapıdaki hizmetlisine, aşçısından hemşiresine kadar sanki hepsi özenle seçilmişlerdir. Öğretmenler, kimliğinizin oluşmasında her türlü desteği kendi çocuklarıymış gibi verirler. Mesela, Hülya Salıhoğlu. Şu anda hâlâ bir destek almadan iş hayatımda ve güncel hayatta kullanabiliyorsam İngilizceyi, bunun nedeni temelin sağlam atıldığındandır. Bir de cuma sohbetlerimiz vardı Hülya Hocayla. Hâlâ yapıyor mu bilmiyorum ama çok heyecanlı günlerdi. Bize ne soracak acaba diye bekler, aksanına sanki masal anlatıyormuşçasına bayılırdık. Nice 30 yıllara Anabilim ailesi. Sevgiyle ve hep aynı kalın...

ÖZLEM VAROL
Yapı Kredi Bankası -
Özel Bankacılık ve Türev Ürünler Tahsis Uzmanı

“NE MUTLU BANA Kİ ANABİLİMLE BAĞIM HIÇ KOPMADI”

1993'te başlayıp 2000 yılında mezun olduğum, o zamanlar Kozyatağı'ndaki binasında olan okulumuzda, öğretmenlerim ve arkadaşarımla büyük bir aile gibi olduğumuz ve hâlâ özlediğim yıllar geçirdim. Diğer arkadaşarımdan farklı yaşadığım bir deneyim olarak, mezunu olduğum bu güzel okulun yıllar sonra geri döndüğümde, grafik tasarımcı olarak mesleğimi yapmam için bana kucak açmasını gösterebilirim. Bu zamanlarda, başka bir binada ve zamanda olsam da özlediğim öğretmenlerim ve okulumla arada kurduğum bağın hiç kopmadığını fark ettim. Anabilimdeki öğretmenlerimden gördüğüm eğitim sevgisi, kariyerime bir eğitmen olarak devam etmemde ve öğrencilerimle aynı yöntemle iletişim kurmamda etkili oldu. Öğrencilerine hayatının her aşamasında destek veren okulumuza nice 30 yıllar diliyorum.

EZGİ KARAATA
Grafik Tasarımcı

“ANABİLİM İNSAN İLİŞKİLERİNDE BAŞARILI BİREYLER YETİŞTİRİYOR”

Bundan 24 sene önce yarı korku, yarı heyecanla dâhil olduğum Anabilim ailesinden 17 sene önce mezun oldum. Anabilimle birlikte karakterim ve geleceğim şekillendi. Benim gibi haylaz birisine tahammül eden ve topluma kazandıran başta öğretmenlerimi ve diğer tüm çalışanları her zaman saygıyla anıyorum. Anabilim eğitim ve öğretimin bir arada olduğu, insan ilişkilerinin önemine inanan bir okul. Bize bunu aşıladı ve yeni nesillere de başarıyla aktardığını görüyorum. Anabilim gibi güçlü ve başarılı bir okulun daha nice yıllar öğrenci yetiştireceğinden şüphem yok. Nice yıllar görmemiz dileğiyle.

SERDAL AYCIBİN
Avukat

“ANABİLİM BÜYÜK VE SAYGIN BİR AİLE ”

Öncelikle Özel Anabilim Lisesine kayıt olduğumda küçük bir aile olarak faaliyete başlayan okulumuzun 30'uncu yılda büyük, saygın bir aileye dönüşümünü görmek beni gururlandırıyor. Nurlar içinde yatsın, mekânı cennet olsun; dönemimizin okul müdürü Cengiz öğretmenimiz okulun sadece öğretim kurumu olmadığını aynı zamanda eğitim kurumu olduğunu da bize hissettirdi. Okulun ilk mezunlarından olmaktan gurur duyuyorum; nice yıllara.

EKREM SUPHİ ORUÇ
Firma Sahibi

“ANABİLİMLE ÜNİVERSİTEYE VE HAYATA ÇOK GÜZEL HAZIRLANDIM”

Çocukluğumdan itibaren Anabilimde yetiştim. Anabilimin her üyesi ailem gibi hâlâ. Yardımcısından yöneticisine kadar çok sevecen, yol gösterici ve şefkatli bir yuvam oldu sayelerinde. Derslerimde yardımcı olmanın yanı sıra herhangi bir sorunun olduğunda hiçbir zaman öğretmenlerimden yardım almaktan çekinmedim. Her zaman yol gösterici oldular, bana değerli olduğumu hissettirdiler. Üstelik kendimi geliştirmem için de bana birçok fırsat sundu. Bu yüzden Anabilimi çok seviyorum. Çok güzel anılar, insanlar biriktirdim. Yeteneklerimi görmeme yardımcı oldu bütün öğretmenlerim. Üniversiteye ve hayata çok güzel hazırlanmış oldum. Okulumu birinci olarak bitirmiş olmak ise onlara verebileceğim en güzel armağanlardan biri olduğunu düşünüyorum. İyi ki Anabilimde okumuşum, iyi ki Anabilimliyim. İyi ki varlar. Okulumuzun 30'uncu yılı kutlu olsun. Nice güzel eğitimli senelere.

MERVE LAV
İstanbul Üniversitesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı
Bölümü Öğrencisi

“ANABİLİM FARKLI BAKIŞ AÇILARINI GÖRMEYİ, ONLARI ANLAMAYI ÖĞRETTİ”

Anabilim Eğitim Kurumu ile tanışmam yaklaşık beş sene öncesine dayanıyor. İlk ve orta öğretimi devlet okulunda okudum, Anabilimle aradaki fark uçurumdu ve bu fark beni olumlu yönde etkiledi. Bu farklardan en önemlilerinden biri okulda yapılan seminerler, paneller ve davet edilen konuşmacılar olmasıydı. Bunlar sayesinde kendi görüşüme uyan ya da uymayan herhangi bir kişinin bakış açısını kazanmanın ne kadar ciddi bir mevzu olduğunu öğrendim; farklı konuşmacılarla yeni şeyler öğrenip o konular hakkında kendi fikirlerimi ürettim. İkinci büyük fark ise okulda çalışan öğretmenlerin ve okulun izlediği eğitim sistemi. Anabilimin bu sistemi kendime güvenmemi sağladı, daha da önemlisi bu güvenin aşırısına kaçmadan kendi yeteneklerimi bilerek mantıklı ve akılcı bir seviyeye nasıl çıkarabileceğimi öğretti. Ayrıca bunlar kadar önemli güzel anılar ve güzel arkadaşlıklar edinmemi de sağladı. Bu son saydıklarımın hayatıma kattığı keyfi anlatacak kadar iyi bir yazar değilim..

CAN ALİ GÜLYURT

Özyeğin Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Elektronik Mühendisliği Bölümü Öğrencisi

“ANABİLİM BANA BİREYSEL YETKİNLİKLER KAZANDIRDI, FARKIMI GÖSTERDİ”

Anabilimde geçirdiğim öğrenim hayatımda kurum yöneticileri ve değerli öğretmenlerimin öğrencilere karşı olan tutum ve davranışlarını Albert Einstein'ın bir sözüyle açıklamak isterim: “Aslında herkes dâhidir. Ama siz kalkıp bir balığı, ağaca tırmanma yeteneğine göre yargıyorsanız, tüm hayatını aptal olduğuna inanarak geçirir”. Bu cümleyi Anabilim Eğitim Kurumlarındaki yaklaşıma benzetmemin sebebinin ise her yıl, yeni bir yaş daha aldığımda daha iyi anlıyorum. Çocuğunu seven her anne-baba, çocuklarının geleceğiyle ilgili kaygı duyuyor ve onun için iyi dilekler besleyerek topluma faydalı birer birey olmasını istiyor. Ancak bir çocuğun hatta

bir bireyin başarısını eğitim kariyeriyle ölçmek ne kadar yanlışmış meğer. Anabilimde aldığım eğitim sayesinde çok güzel okullarda okuma fırsatım oldu. Ancak hiçbir zaman okuduğum okullarda tek öğrenci ben değilim. Benim gibi bu başarıları elde etmiş, onlarca öğrenci daha vardı. Bu öğrenciler de farklı farklı okullarda okumuş, dayatılan sınav sistemin sınırlarına uyabilmiş ve benim sonucuma benzer bir sonuç elde ederek eğitim hayatlarının kaderlerini belirlemişlerdi. Üniversiteden mezun olurken bir salon dolusu mühendis olmuştuk. Artık o iyi dileklerde bulunan tüm aile bireyleri çocukları için sevinçten ağlıyor ve bizimle iftihar ediyorlardı. Ancak kaç tanesine okul müdürü tarafından, lise mezuniyetinde, “Hadi Emre gitarınla bir parça da sen çal” denmişti? İşsizliğin sınırlarını zorlayan mühendislikte, kaç tane gitar çalabilen mühendis vardı? Kaç tane Fransızcasını, İngilizcesini yitirmeden devam ettirebilen mühendis vardı? Kaç kişi kız arkadaşına, onun portresinin bir karakalem resmi olarak hediye edebilmişti? Kaç öğrenci kendi ailesi ve sınıf arkadaşlarının ailelerinin olduğu bir konferans salonunda Atatürk'ten dakikalarca konuşabilirdi? Aldığı eğitimle toplumsal açıdan kabul gören okullarda eğitimini devam ettirebilen ve bu monotonluk içerisinde bireysel yetkinliklerini de geliştirebilen kaç kişi vardı? İşte Anabilim Eğitim Kurumlarının bana kattığı en büyük değer bunlardı ve aslında bireylerin gerçek başarılarını gösteren göstergeler de bunlardı.

EMRE ÖNCÜL

Mühendis

“ANABİLİMLİ GÜNLERİMİ ÇOK ÖZLÜYORUM”

Hayatımın “keşke o günlere geri dönebilsem” diyerek özlemle andığım, o anlarda her başarımda arkamda, her başarısızlığımda yanımda olduğunu hissettiğim; benim için okuldan öte, yuvam Anabilim. Çatısı altında geçirdiğim her gün bana yeni bir şeyler kattığı, beni ve dünya görüşümü kimsenin yapamayacağı şekilde geliştirdiği için minnettar olduğum evim. Hem spor hem de eğitim hayatımın devamında, bana her türlü imkân ve özeni gösteren, aile ve dost ortamı sağlayan değerli Anabilim ailesine, öğretmenlerime ve arkadaşlarıma saygılarımı ve sevgilerimi sunuyorum. Onları ve o günleri çok özleyorum. İyi ki Anabilim ailesinin bir ferdiyim. Nice 30 yıllara...

ONUR ÖZKAPICI

Sporcu – Basketbol Oyuncusu

“ANABİLİM, BENDE OKULDAN ÇOK DAHA FAZLA ANLAMI OLAN AİLEM”

Anabilim, bende okuldan çok daha fazla anlamı olan ailem. Yeni mezunu olarak söyleyebilirim ki; beni ben yapan, dimdik ayaklarımın üstünde durmamı sağlayan ve kendinden emin bir birey olarak yetiştirilmiş olmak mükemmel bir duygu. Yeni girdiğim her ortamda kendi farkımı yaratabilmek, girişimcilik ruhuyla hareket etmek ve liderlik edebilmek herkes için kolay bir durum değil. Oysa aldığım eğitim ve yatkın olduğum alanlarda geliştirilmem sayesinde iyi ki Anabilim ile yolum kesişmiş ve bu güzel ailenin iyi ki bir parçası olmuşum diyorum. Geçirdiğim beş yılın anlamı kelimelerle anlatılabilecek bir şey değil. Hâlâ kendimi bu ailenin bir ferdi olarak görüyorum ve biliyorum ki Anabilimdeki kurucularım, yöneticilerim, öğretmenlerim ve tüm Anabilim ailesi her zaman bir telefon uzağımdalar. İyi ki Anabilimliyim.

ZEYNEP KOÇOĞLU

FMV Işık Üniversitesi İşletme Bölümü Öğrencisi

“ANABİLİM EĞİTİM VE YÖNETİM KADROSUNDA ÇOK SEÇİCİ”

1994 yılında ilkokuldan mezun olduktan sonra ailemin araştırması ve daha çok da babamın iş yerine yakın olması sebebiyle Kozyatağı'nda bulunan eski Anabilim Lisesi binasında ortaöğretim ve lise için kaydım yapılmıştı. Ben okula mutlu giden şanslı azınlıktandım. Öğretmenlerimizin bize yaklaşımı, eğitim ve yönetim kadrosunun seçiciliği sayesinde öğrenci sayısındaki sınırlama bizim çok farklı bir eğitim almamıza olanak sağladı. Şu anda bile aynı ortamı bulabileceğimi bilsem o yedi seneyi aynı binada, aynı öğretmen ve arkadaş kadrosuyla yeniden okumaya hazırım. Hayatımda geçirdiğim en güzel yıllardı ve şu anda edindiğim konumu okuluma borçluyum. Ortaokul hazırlıktan beri halen aynı arkadaş grubuyla beraberim ve kendimi Anabilimin o ufak binasında okuduğum için çok şanslı hissediyorum. Şu anda okulumuzun Ataşehir'deki kampüsü modern bir okulun sağlaması gerekeni ve hatta fazlasını öğrenci kardeşlerimize sunuyor ve ben de gururla bu eğitim-öğretim yuvasından mezun olduğumu söylüyorum. Anabilimdeki öğrencilik yıllarımda Hülya Salihoğlu, Sema Dinçok, Murat Dinçok gibi kendini eğitime adanmış kıymetli öğretmenlerin öğrencisi olma ayrıcalığını yaşadım. Bir insanın gelişiminde kesinlikle iyi bir öğretmenin varlığı çok önemlidir. Bu öğretmen, kişinin sadece bilgi açısından iyi donatılmasında değil aynı zamanda iyi bir insan, ülkesine faydalı bir vatantaş ve iyi bir aile bireyi olmasında da çok önemli bir rol oynar. Benim şansım Hülya Salihoğlu idi...

Kendisinin hakkını ödeyemem. Ayrıca Atatürkçü bir nesil yetiştirmeyi şiar haline getiren ve özel okulların sadece kâr kaygısı güden kurumlar olmaması gerektiğinin örneğini sergileyen Niyazi Kılıç ve Serkan Kılıç'a da şükranlarımı sunuyorum. Yeniden dünyaya gelsem ve bana seçme şansı verseler, tekrar Anabilimde okumak isterdim.

AHMET DENİZ YURT

Ulusallararası Sağlık Yatırımları Danışmanlığı ve Sağlık Turizmi Organizasyonları - Kurucu

“HAYATINI GELECEĞİMİZE ADAYAN ÖĞRETMENLERİN OKULU; ANABİLİM”

Herkesin geleceğine yön veren, hayallerine ulaşmasına yardımcı olan mentorlar vardır. Birçok kişi için genellikle bu kişiler aile büyükleridir. Anabilimli öğrenciler için durum biraz daha farklı; çünkü bizim mentorlerimiz, kahramanlarımız hep öğretmenlerimizdi. Yeteneklerimizi keşfetmemize yardımcı olan, özgüven problemi yaşadığımız konularda bize özgüven kazandıran, gelecekte olmak istediğimiz kişiye ulaşmamıza yardımcı olan insanlar her zaman Anabilim Eğitim Kurumlarının öğretmenleri oldu. Ortaöğretim ve lise yılları bir bireyin karakterini şekillendiren en etkin role sahip dönemlerdir. Biz Anabilim mezunları olarak bu dönemleri çok iyi değerlendirdiğimizi düşünüyorum. Bizim dönem şimdiki döneme göre biraz daha farklıydı. Anabilim, şimdi mezunlarıyla, büyük bir çatı altında yüzlerce öğrenciye sahip büyük bir aile oldu. Bizler öğrenciyken Anabilim, ufak ama bir o kadar da dayanışmanın, kardeşliğin ön planda olduğu sevimli bir aileydi. Ne şanslıyım ki harika sınıf arkadaşlarına sahip oldum. Hayat bizleri farklı yolculuklara ve serüvenlere çıkartsa bile, kalbim her zaman onların yanında olacak. Sınıf arkadaşlarımla yani dostlarımla birlikte Anabilimde öyle eğlenceli ve unutulmaz anılar yaşadım ki. Birini sizlerle paylaşısam diğerine haksızlık etmiş olacağım. Fakat bu anıların içerisinde genellikle başroller öğretmenlerimizdi. Hayallerinize giden yolun bir teneffüs arası öğretmenler odasından geçtiğini unutmayın. Bu vesileyle Anabilimin 30'uncu yılını kutluyorum; topluma Mustafa Kemal Atatürk'ün yolundan giden, nice aydın bireyler kazandıracığı için onlara şükranlarımı sunuyorum. Ayrıca Kırmızı Dergisi projesini oluşturan ve destek veren yönetimi, genç arkadaşlarımı ve öğretmenlerimi de kutluyorum.

ALKIM KARACA

Happy People Project – Ajans Prodüktörü – Reklamcı

ANABİLİM

GİRİŞ SINAVI

4 Mart Pazar
K.ATAŞEHİR / Saat: **10.00**
SANCAKTEPE / Saat: **12.30**

**BAŞARIYA ÖZEL
BURS DESTEĞİ**

www.anabilim.k12.tr

“SEVEREK VE TUTKUUYLA YAPILAN HER İŞ BAŞARILI OLUR”

BAŞARILI HABER SUNUCUSU NAZLI ÇELİK'LE SÖYLEŞİ YAPMAK ÜZERE ÖĞRENCİLERİMİZLE BİRLİKTE STAR TV'NİN MASLAK'TAKİ STÜDYOSUNDAYIZ VE ÖĞRENCİLERİMİZ SON DERECE HEYECANLI. NAZLI ÇELİK BİZİ SICACIK GÜLÜMSEMESİYLE KARŞILIYOR. SORULARIMIZA İÇTENLİKLE YANIT VEREN NAZLI ÇELİK, ÖĞRENCİLERİMİZLE YAKINDAN İLGİLENİYOR, ONLARA STÜDYOYU GEZDİRİYOR VE DİĞER HABERCİLERLE TANIŞTIRIYOR. ÖĞRENCİLİK YILLARINDAN BAŞLAYAN, KARIYER YOLCULUĞUNDAKİ ÖNEMLİ DURAKLARI DA KAPSAYAN SÖYLEŞİMİZ, ÖĞRENCİLERİMİZİN SORDUĞU BİRBİRİNDEN GÜZEL SORULARLA RENKLENİYOR.

“Çocukken hayal kurar mıydınız?” diye sorarak başlamak istiyoruz söze. Günün birinde ekran önünde olacağınızı hayal etmiş miydiniz?

Çok hayal kuran bir çocuk değildim. Günün birinde ekranda olacağımı hayal etmemiştim mesela... Ben biraz realistim. Benim için siyah ve beyaz var, gri yok. Hayal kurmak ise çok güzel bir şey, insanı motive ediyor, şevkle koşmasını sağlıyor. Benim yapım ise fazla sorumluluk almak üzerine kurulu. İster istemez bir sorumluluk kültürü var. Hayal kurmadım ama hayal kurulmasının iyi bir şey olduğunu düşünüyorum.

Peki nasıl oldu da haberci olmaya karar verdiniz?

Lise son sınıfa kadar ne istediğimi bilmiyordum. Baktım televizyon ve görsel medya çok popüler, “gazeteci olayım” dedim. Buna göre eğitim aldım. Ardından muhabirlik ve şimdi de buradayım. Belli olmuyor hayat.

Eğitiminizi nerede almıştınız?

15 yaşında İsviçre’ye yatılı okula gittim. Ağabeyim de böyle yapmıştı, ben de yapmak istedim. Sonrasında Amerika’da radyo, televizyon, video prodüksiyonu okudum; ardından psikoloji eğitimi aldım.

Ailenizden uzak kalmak sizi zorlamadı mı?

Anne ve babama çok bağlı bir çocuktum, hâlâ da öyleyim. Okurken ailemi, ülkemi çok özledim. Ama insan kendine bir hedef koyduğu zaman o hedefe ulaşmak için gayret ediyor. Zaten üniversiteyi erken bitirip hemen döndüm.

Yurt dışında eğitim gördüğünüz bu yıllarda, aile özlemiyle nasıl başa çıkmıştınız?

Çok ağladım aslında... Biz aile olarak birbirimize çok düşkünüz. Ama üstesinden geldim. Dünyanın dört bir tarafından arkadaşlarım oldu. Çok yer gezdim, kendi ayaklarım üzerinde durabilmeyi öğrendim. Çok güzel deneyimlerdi. Aileme duyduğum özlemlerle daha fazla ders çalışmaya başladım. “Madem buralara geldim, burada okuyorum, o zaman bu okulu çok iyi okumalıyım” diye düşündüm. İkinci yıl okul başkanı oldum. Liseyi teşekkürle bitirdim.

Çalışma hayatına başladığınızda okulda öğrendiklerinizle uygulananlar arasında çok büyük farklılıklar oldu mu?

İyi bir eğitim aldım ama bizim mesleğimiz “iş işte öğrenilir” deyimine çok uyuyor. Gerçekten iş, işte öğreniliyor; kamera arkasındakiler, montaj odaları, halk önünde konuşabilmek, hitabet... Bunların hepsini okulda öğreniyoruz ama nihayetinde pratik yaparken öğrendiklerimiz çok daha farklı ve zengin oluyor.

En çok etkilendiğiniz haber hangisiydi?

Sanırım Güneydoğu’ya yaptığım geziler beni çok beslemişti. Yaklaşık yedi yıl muhabirlik yaptım, sürekli sokaklardaydım. Çok farklı deneyimler yaşadım; amele pazarlarına gittim, bekar evlerine girdim, farklı hayatlara tanıklık ettim. Asker ve polislerle yaptığımız haberlerde ve Güneydoğu gezilerinde, onlarla bir gün geçirmek, aynı havayı teneffüs etmek benim için çok değerli bir deneyimdi.

Üzücü haberler sunarken nasıl dayanabiliyorsunuz?

Bazen dayanamıyorum biliyor musunuz... Ama günün sonunda bu bizim mesleğimiz; bunu unutmamamız ve işimizi profesyonellikle devam ettirmemiz gerekiyor. Çok üzüldüğüm zamanlarda spor yaparak ve arkadaşlarımla bir araya gelerek, ailele birlikte zaman geçirerek bu anların üzerimdeki etkisini yenmeye çalışıyorum. Hepimiz böyle yapıyoruz.

Muhabirlikten ekran önüne nasıl geçtiniz?

Uzun bir yol aslında... En son NTV’de polis ve adliye muhabirliği yapıyordum. Sonrasında bir gün teklif geldi, “Star TV’de gece haberlerini sunar mısınız?” dediler. “Kendi bültenini hazırlayacaksınız ve sunacaksınız” diye eklediler. Çok uzun düşünmedim, her zaman değişikliğin hayata iyi geldiğine inanırım. Dolayısıyla kabul ettim. Kendi bültenimi hazırlayıp sundum. Farklı bir deneyim oldu. Çünkü tema-

KEYİFLİ BULUŞMALAR

NAZLI ÇELİK

"30 YIL, BİR EĞİTİM HAYATINDA AZIMSANMAYACAK BİR SÜRE... DOLAYISIYLA ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARININ KÖKLÜ BİR OKUL OLMA YOLUNDA İLERLEDİKLERİNİ DÜŞÜNÜYORUM. BANA SORU SORAN SEVGİLİ ÖĞRENCİ KONUKLARIM SAYESİNDE ANABİLİMİN PIRIL PIRIL, ÇOK AKILLI, ÇOK AYDIN GENÇLER YETİŞTİRDİĞİNİ GÖZLEMLİYORUM. TÜM ÖĞRENCİLERİNİ ÇOK GÜZEL YERLERDE GÖRMEK İSTERİM. UMARIM BİR GÜN SİZLERLE RÖPORTAJ YAPARIM. NİCE 30 YILLAR DİLİYORUM."

tik bir kanaldan bir eğlence kanalına geçtim. Konu yelpazesi genişledi; sanatçılar, sporcular konuk olmaya başladı; farklı bir deneyim oldu benim için... İyi ki de olmuş ve iyi ki hâlâ devam ediyor.

Siz ekran önündesiniz ama arkada iyi bir ekibe sahip olmak gerekiyor, değil mi?

Akşamları 45 dakikalık bir ana haber bülteni hazırlıyoruz, yemeği size ben getiriyorum ama yemeğin pişirilmesinde herkesin, bütün ekip arkadaşlarımın

emeği var. Bir kişi eksik olsa bu iş bu kadar güzel çıkmaz. Ekip çalışması çok önemli, kiminle çalıştığınız da öyle. Ve en önemlisi işini severek yapan insanlarla bir arada olmak...

Takdir alıyorsunuz ama zaman zaman eleştirildiğiniz de oluyordur. Eleştirilere nasıl yaklaşırız?

Olgunlukla karşıyorum. Herkesin bir fikri benimsemesini ya da bir şeyi takdir etmesini bekleyemeyiz.

ÖĞRENCİLERİMİZDEN DEFNE TÜTER, KÜBRA GÜLER AVCI, ASYA DOĞRUER, YALIN LAL ÜLKEN VE EMİR EREN ULUĞ İLE STAR TV ANA HABER SUNUCUSU NAZLI ÇELİK'İ ZİYARET ETTİK.

Elbette beğenmeyenler, bizimle aynı düşüncede olmayanlar olacak. Her türlü eleştiriye açığım ve bunlardan genellikle ders çıkarırım. Hakaret, tehdit veya aşağılayıcı bir unsur olmadığı sürece her türlü eleştiriye açığım.

Kendinizi eleştirir misiniz?

Çok... Hiç acımam kendime. Biraz mükemmeliyetçi bir yapım var, dolayısıyla yaptığım iş, dört dörtlük olsun diye çok uğraşıyorum. Herkes beğense de ben beğenmiyorum. Hep daha iyisini yapmak için çabalıyorum. İnsan hiçbir zaman "oldum" dememeli. "Oldum" derssen macera biter.

Yaptığımız işi sevmek neden bu kadar önemli? Meslek seçiminde bizlere nasıl öğütlerde bulunursunuz?

İş sevmek başarıyı getiriyor. Sevmeden yapılan işlerin verimli olabileceğini düşünmüyorum. Ben çok tutkulu bir insanım, bütün hayatım öyleydi. Vatana karşı tutkuluyum, bayrağıma karşı tutkuluyum, aileme karşı tutkuluyum. Sevdiğim şeyleri sahipleniyorum ve hayatımın bir parçası olduğu için de farklı bir duyguyla yaklaşıyorum. Doğru bir şekilde yapıldığında işimin, ülkeme ve vatana hizmet olduğunu düşünüyorum. Çünkü medya 4'üncü kuvvet. İnsanlar üzerinde çok etkili olan bir iş yapıyoruz. Dolayısıyla toplumdaki farkındalığı artırmak bizim görevimiz. Bu bilinçle çalışmak zorundayız. "Bu işi bıraksaydım acaba ne iş yapardım?" diye sıkça düşündüm, başka bir iş aklıma gelme-

di. Tutkuyla, aşkla çalışmak çok önemli. Ancak bir gün işinizde tıkanıtığınızı hissederseniz ya da yanlış bir meslek seçtiğinizin farkına varırsanız işi bırakıp kendinize yeni ve mutlu bir yol çizmelisiniz. "Öf hiç işe gitmek istemiyorum" diyerek gittiğiniz işle, severek ve koşarak gittiğiniz iş arasında çok büyük farklar vardır. Yaşam sevincinizi artıracak, mutluluğunuza engel olmayacak işlerinizin olmasını tavsiye ederim. Bu hayat biricik, o yüzden doğru kararlar vermek lazım. İnsan hata yapabilir ama hatada ısrarcı olmak yerine farklı bir yol seçmek gerekir. Biz anaokulu öğretmenliği okuyup sonradan gazeteci olan, ekonomi okuyup sonradan televizyoncu olan nice başarılı insan gördük.

Kızınızla iletişiminiz nasıl ve onunla neler yaparsınız?

Benim kahramanım annem ve umarım onun gibi iyi bir anne olurum. Annemin benimle kurduğu bağı, ben de kızımın hayatı boyunca kurmak istiyorum. Uzun saatler çalışıyorum. Eve gittikten bir saat sonra kızımın uykusu saati geliyor. O bir saati çok verimli geçirmeye çalışıyorum. Onun haricinde bazen hafta sonları kısa seyahatler yapıyoruz. Birlikte dalıyoruz.

Kızınız sizi izlemeyi seviyor mu?

Sanırım evet. Çok güzel kritikler yapıyor. "Bugün saçını beğenmedim" ya da "Ceketin çok güzeldi, çok yakışmış" diyor.

Canlı yayına çıkmadan önce heyecanlanıyor musunuz?

Her zaman heyecanlanıyorum. Rahat gözüküyor olabilirim ama her gün yaşadığım bir serüven olsa da heyecanımı hiç kaybetmedim.

Yayın öncesi neler yaparsınız?

Müzik dinliyorum. Müzik ruhuma iyi geliyor, bunun dışında başka bir rutim yok.

"BEN ÇOK TUTKULU BİR İNSANIM; VATANIMA, BAYRAĞIMA, AİLEME VE İŞİME KARŞI TUTKULUYUM. SİZ DE İŞİNİZİ AŞKLA YAPIN; BAŞARI ANCAK SEVMEKLE GELİR. BU NEDENLE YAŞAM SEVİNCİNİZİ ARTIRACAK, MUTLULUĞUNUZA ENGEL OLMAYACAK İŞLERDE ÇALIŞIN. ÇÜNKÜ BU HAYAT BİRİCİK VE O YÜZDEN DOĞRU KARARLAR VERMEK LAZIM."

USTA OYUNCU
Şemsi İnkaya“TİYATRONUN
MÜCADELEYE GÜÇ KATAN
BİR SİHRİ VAR”

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARINDA KONUK ETTİĞİMİZ USTA OYUNCU ŞEMŞİ İNKAYA İLE ÖĞRENCİLERİMİZLE BİRLİKTE KEYİFLİ BİR SÖYLEŞİ GERÇEKLEŞTİRDİK. UZUN YILLAR YÜZÜMÜZDE GÜLÜMSE OLAN ŞEMŞİ İNKAYA, “ÜVEY BABA” DİZİSİYLE BİR KOMEDİ OYUNCUSUNUN KÖTÜ BİR İNSAN KARAKTERİNİ BAŞARIYLA NASIL OYNAYABİLECEĞİNİN, NASIL İZ BIRAKABİLECEĞİNİN EN BAŞARILI ÖRNEĞİ OLDU. BU BAŞARISINI İYİ GÖZLEM YETENEĞİNE, HER ROLÜN KARŞILIĞINI GERÇEK HAYATTA HAFIZASINA YERLEŞTİRMESİNE BAĞLAYAN ŞEMŞİ İNKAYA, “İYİ BİR OYUNCU OLABİLMEK İÇİN ÇOK İNSAN TANIMALI, SEVMELİ, GÖZLEMLEMELİ VE ÇOK KİTAP OKUMALI” DİYOR.

Bu meslekle yolunuz nasıl kesişti?

Biz ortaokul son sınıftayken okulumuz, bahçeye tiyatro salonu yaptı. O tiyatro salonunda ilk oyunu son sınıf olarak biz oynadık. Oynadığımız oyun da Faruk Nafiz Çamlıbel’in “Akın” isimli oyunuydu. İlk tiyatro deneyimim buydu. Çalışmalar başladığında edebiyat hocam bana çok güzel şeyler söylemişti: “Sen hayatın boyunca tiyatroyla ilgilenmelisin”. Onun bu sözlerini hiç unutmadım. Tabii o zamanlar çarşamba günleri öğleden sonraları tatil olduğu için, biz arkadaşlarla vapura binip Karaköy’e gider; meşhur Karaköy Börekçisi’nde pudra şekerli böreğimizi yerdik. Ardından Beyoğlu’na geçer, şehir tiyatrosunda oyun seyrederdik. Bu bende yavaş yavaş bir tiyatro aşkına dönüştü. Ortaokuldan sonra Ticaret Lisesi’ne yazıldım. Ama aynı zamanda Ankara Devlet Konservatuvarı’na da müracaat ettim. Galatasaray Lisesi’nde yapılan ilk sınavı kazandım. İkinci sınav içinse Ankara’ya gitmem gerekiyordu fakat ailemin bu durumdan haberi yoktu. Babam ise Ticaret Lisesi’nde okumamı istiyordu çünkü kendisinin işi de muhasebeyle ilgiliydi. Bir gece Ankara’ya trenle gidip sabah sınava girdim ve akşam yine trenle geri döndüm. Beni o gün annem idare etti. Ve ben o sınavı da kazandım. Ama bunu her zaman söylerim, yine söyleyeyim; torpelim olmadığı için okula alınmadım. Ben de İstanbul Konservatuvarı’na girdim ve kazandım. O zamanki hocalarımız Melih Cevdet Anday, Ahmet Kutsi Tecer, Max Meinecke ve Ercüment Behzat Lav’dı. Bununla beraber Sanat Tarihi’ne Burhan Toprak, Mitolojiye Samih Nafiz Tansu, Eskrim Dersine Seyit Mısırlı, Baleye de Madam Olga geliyordu. Hepsî hocaların hocasıydı. Ne büyük şansı bizim için! Değerlerini şimdi çok daha iyi anlıyorum.

AVNİ DİLLİGİL SAYESİNDE İNANILMAZ BİR DENEYİM YAŞADIM

Üst sınıflardan İstanbul Gençlik Tiyatrosu'na giden Suna diye bir ablamız vardı. Kendisi beni Avni Hocaya (Avni Dilligil) söylemiş. O zamanlar da Avni Dilligil ile Muhsin Ertuğrul eş de-ğerde isimler. "Seni hocaya söyledim, okuldan sonra hoca orada olacak ve seni görmek istiyor, git mutlaka" dedi. Çok heyecanlandım. Bina da, Eminönü Halk Evi'nin orada. Aynı binanın içinde hem İstanbul Üniversitesi Talebe Birliği Gençlik Tiyatrosu hem de Milli Türk Talebe Birliği var. Hepsi üniversite öğrencisiyken sadece ben konservatuvar öğrencisiydim. Merdivenlerden yukarı çıktım ve koca bir tiyatro salonu vardı önümde. Ve orda da bir adam oturuyor. Yüzüğü ise öyle parlıyordu ki 100 metre öteden görülüyordu. Avni Hoca'nın yüzüğüydü. O koridoru geçmek bana o kadar zor geldi ki (gülmeler). Yürüdüm, yürüdüm. Hocanın yanına gelmeden Suna'nın adını unuttum. "Suna ablayla konuşmuşsunuz, ona istinaden geldim" diyeceğim ama Suna'nın ismi aklıma gelmiyor bir türlü. Çok heyecanlanmışım. Nasıl heyecanlanmazsınız ki zaten, karşınızda Türk tiyatrosunun en önemli isimlerinden biri var. Geri döndüm ben de. Ertesi gün Suna abla nasıl geçtiğini sordu, ben de "Çok heyecanlandım, senin adını da unuttum, geri döndüm ya" dedim. "Allah senin iyiliğini versin, tamam beraber gideceğiz bundan sonra" dedi. Ertesi gün gittik. Hoca da oradaydı ve bir oyunun provasını alacaklardı. Bir önceki yıl, İstanbul Üniversitesi Talebe Birliği Gençlik Tiyatrosu Necati Cumali'nin "Boş Beşik" oyunu ile Erlangel'de ödül almıştı. O sene de Fahir İz'in Viyana Kütüphanesi'nde araştırıp bulduğu, ilk Türk oyunu olduğu söylenen Pabuççu Ahmet oyunu oynanacak. Dekor ve kostüm Akademi tarafından hazırlanacak ve belirli bir bütçeyle Erlangel'e gidilecek. Avni Hoca oyunu kukla olarak koyuyor. Benden evvel orada oynamış üniversite öğrencileri var ve hiçbiri yerini kaybetmek istemiyor. Birden hoca "çık bakayım sahneye" dedi bana. Ben de üniversitede eskirim ve bale dersi alıyorum ve haliyle belirli bir vücut dilim var. Diğer öğrencilerin çoğunda bu yok. Bir müddet sonra hoca "Tamam, bu çocuk sizi çalıştıracak" dedi. Beni bir ter bastı. O an unutmam mümkün değil.

Neyse biz çalışmamızı yaptık. Dekorları ve kostümleri hazırladık ve provalarını yaptık. Külüstür bir otobüsle Almanya'ya gittik ve Erlangen'de misafir edildik. 60 ihtilalinden sonra yurt dışına çıkan ilk öğrenci topluluğuyuz ve fazla da bir paramız yok. Oyunumuzu oynadık ve o zamanki Alman gazeteleri şöyle yazmıştı: "Türkler festivali açtılar ve kapattılar!". Oyunumuzla ödül aldık Erlangen'de ve İstanbul'a döndük.

Sonrasında Hocam Max Meinecke aynı üniversite tiyatrosunda Wolfgang Borchert'ın "Kapıların Dışında" isimli, savaştan dönen Alman bir genci anlatan oyununu sahneye koydu. Ben de hocanın asistanlığını yapıyordum fakat okulum bu amatör çalışmamdan rahatsız oldu. 1960 yılına ait, Sabahattin Kudret Aksal imzalı bir kâğıt vardır ve kâğıtta şu yazar; "İfadeniz alınmak üzere disiplin kuruluna müracaatınız". Kabul etmediler benim amatör çalışmamı. Okuldan sonra Avni Dilligil hocam "Ben Şehir Tiyatrosu'ndan ayrılıyorum, yeni bir kadro kuruyorum ve seni de o

ekipte istiyorum" dedi. Ondan evvel 1958 yılında Şehir Tiyatrosu'na girdiğimde, Engin Cezzar Amerika'dan gelmişti ve Hamlet'i oynayacaktı. Sahneyi de Muhsin Ertuğrul kuracaktı ve biz de kadroydık. Sonrasında orada olan gruplaşmalar beni rahatsız etti ve ayrıldım. O zamandan bu yana bir kadronun içerisinde değilim.

Sinema yolculuğunuz nasıl başladı?

Arkadaşım Suphi Tekniker, "Bakireler" adlı bir oyun yazmıştı. Başrolünü oynadığım bu oyunu ünlü bir yönetmen izliyor ve oyunu sinemaya aktarmak istiyor. Daha sonra oyun film oluyor. Yönetmenlerin de hepsi birbirinden haberdardır. O ona söylüyor, bu buna söylüyor derken Orhan Aksoy, Türker İnanoğlu'na söylüyor beni. Biz o sırada başka bir yerle anlaşmalıyız ama Türker İnanoğlu çağırıyor beni ve "anlaşmayı iptal edelim, bizle çalış" dedi. Ondan sonra da Türker İnanoğlu ile Erler Film'de, sonra TRT'de yayınlanan "Bir Başka Gece" isimli programda skeçlerde oynadım. İlk komedi ödülünü de

Bir Başka Gece'deki rollerimle aldım ve sonrasında sinema devam etti.

Komedi bilinçli bir tercih miydi?

Yok, suratımla ilgili bir tercihti (gülüyor). Hiç unutmam, Gazanfer Bey'le bir baba-oğul sahnesi oynuyorum, kıyamet bir sahne ve sürekli alkış. Bir gün Bediha Hanım Gazanfer Bey'e; "Aa Gazanfer, Şemsi çok alkış alıyor, çok gülüyorlar ona. Sen, seneye kovarsın onu" dedi (gülüyor). Bu müthiş bir olaydı. Çünkü patronların tiyatrosundasın ve senin komedi yapman çok zor. Gazanfer Özcan, Muammer Karaca, Nejat Uygur patrondur ve onlar güldürür. Senin haddine değildir ve terbiyesizlik olur. Ama Bediha Hanım böyle deyince, oklar bana çevrildi. Sonradan iki sayfalık mektupla kovuldum, gerçekten kovuldum (gülüyor). Ardından yeni bir oyun için Gazanfer Bey aradı ama gitmedim, gidemedim. Çünkü başka şov yapıyordum. Tiyatroda birinin yerine başka birini yetiştirmek oldukça zordur. Mizansen repliği getirir, replik mizansenine aklına getirir. Tiyatronun böyle bir bü-

"ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI, 30 YILI GERİDE BIRAKTIĞINA GÖRE ÇOK BAŞARILI BİR OKUL VE BÖYLESİ EĞİTİM KURUMLARINA İHTİYACIMIZ VAR. ANABİLİM YÖNETİMİNİ GİRGİRİYE OYUNUNU İZLEMENİN İÇİN DAVET EDİLDİĞİMDE YAKINDAN TANIMA FIRSATI BULDUM. ÖĞRENCİLERİNİN SANATLA İÇ İÇE OLMASINA VE BU TÜR FAALİYETLERİN DESTEKLENMESİNE ÇOK SEVİNDİM. SAHNELENEN GİRGİRİYE OYUNUNU DA KEYİFLE İZLEDİM. OYUNUN MİZANSENİ, TEMPOSU VE ROLLERDEKİ ÖĞRENCİLER ÇOK BAŞARILIYDI. DAVETLERİNDEN VE TAKDİM ETTİKLERİ ÖDÜLDEN DOLAYI ÇOK MUTLU OLDUM. NİCE 30'UNCU YILLARA, BAŞARIYLA"

ŞEMŞİ İNKAYA, SANCATEPE KAMPÜSÜ İLKOKUL ÖĞRENCİLERİMİZ ELA AKISKALI, ARTUN KUBİLAY, DENİZ YAYLA, BEYZA DAMAR İLE ATAŞEHİR KAMPÜSÜ LİSE ÖĞRENCİLERİMİZ CEM ROZ YILDIRIM, POYRAZ TÖTÜNCÜ VE EYLÜL DENİZ ATALAR'IN SORULARINI İÇTENLİKLE YANITLADI.

yüsü var. Tiyatroda başarı istiyorsan hiç endişen olmayacak.

Tiyatro yaparken hiç yorulduğunuz, vazgeçmek istediğiniz anlar oldu mu?

Elbette yorulduğumuz zamanlar oldu. Vazgeçme isteği aklımdan geçti ama eyleme dökülmedi hiçbir zaman. Öyle olsaydı bugün olmazdı. Bu mesleğin başka bir sihiri var. Mücadeleni aevlendiriyor; bir şekilde başaracağım diyorsunuz. Aslında tiyatrodan ziyade oyunculuk önemli. O oynamak yok mu, o oynamak. Ben var ya oynayamazsam biterim. Ben o sahneye çıkmalıyım. Rol hiç önemli değil ama o perde mutlaka açılmalı. Hangi rol olursa olsun, çok yer alayım ya da almayayım ama o oyunun içinde olayım. Oynamak, oyunculuk başka bir şey. Bu bir iş değil, meslek. Meslek olarak düşünürseniz her şey karşı durabilirsiniz ama iş olarak düşünürseniz bir gün sıkılır ve başka iş yapmak istersiniz. Etrafınızdakiler, “bırak bu işi, aç kalıyorsun. Bu işte para yok” derler. Bu söylemlerin hepsi bu aşkı bildiklerinden.

Oynadığınız karakterlerden hangisi sizi daha çok etkiledi?

Senaryoyu okumaya başladığımız andan itibaren o kişi olmaya başlıyorsunuz zaten. Yönetmenle aynı noktada bulunca karakteri doğru anlamış oluyorsunuz. Bazen karakteri yanlış anlarsınız, iyi analiz edemezsiniz, işte o zaman yönetmen müdahale eder. Ama eğitim alanların karakteri yanlış anlama hatasına düşeceğini zannetmiyorum. İşin tekniğini bilmek çok önemli. Beni bütün rollerim etkilemiştir ama seneler sonra “üvey baba” dizisindeki rolümden ben de izleyici de çok etkilendi. Çünkü o yıl en iyi komedi dalında ödül almıştım ve buna rağmen aynı yıl komik rollerin dışına çıkma isteğimin önüne geçemedim. Başka bir şey yapmam gerekiyordu. Farklı bir oyuncu kimliğine

bürünmeliydim. Komedi dışında başka karakterleri de oynamalıyım. Bu hesaplaşma, oyuncu için çok önemli. Bunu Türker Ağabey’e söylediğimde kızmıştı bana. Onun ekibinden ayrıldım. Kafaya koymuştum, farklı bir karakterle dönmeliydim artık, herkesin şaşıracağı ve gülmeyeceği. 4 yıl ara verdim. Bu süreçte Üvey Baba için teklif aldım. Hatta o süreçte bile, “bu rol olmaz, Şemsi Bey uzun yıllar komedi oynadı. Seyirci güler. O rolle bağdaştıramaz” diye konuşmuş. Sonra film olarak çekildi ve çok beğenilince diziyeye karar verildi. İşte bu nokta çok önemliydi. Çünkü böyle bir karakterle başarısız olmak, geçmişime, oyunculuğuma zarar verebilirdi. Aslında büyük bir risk almıştım. Benim için daha büyük bir riskti çünkü komediden böyle bir geçiş çok zordur. Sonuç ise çok iyiydi. Eve telefonlar gelirdi. Oyuncunun ben olduğuma inanmayanlar oldu. Oyunculuk bakıştır ve vücuda da yansır. Bu komik surat, kötü adamı oynayacaktı. İşte bunu başaramasaydım, biterdim. Ödül de aldım; “En İyi Oyuncu Ödülü” ve son olarak sizden aldığım “Yaşam Boyu Onur Ödülü”.

Yeni nesil oyunculuğu nasıl buluyorsunuz?
Çok başarılı oyuncular var, özellikle komedide. İsim vermem doğru olmaz ama umut var. Zaten bu meslekte umutsuzluğa yer yok.

Konservatuvar okurken unutamadığınız bir an var mı?

Ahmet Kutsi Tecer, Melih Cevdet Anday,

Seyit Mısırlı, baleye gelen Madam Olga gibi çok kıymetli hocalarımız vardı ve bizi oyunculuk konusunda hep destekler ve yüreklendirirlerdi. Konservatuvar son sınıftayken “Yolculuk” adında bir oyun oynayacaktık. Herkese rolleri dağıtılmıştı ve bana da İtalyan bir işçi rolünü vermişti. İtalyan konsolosluğuna gitmiştim, çünkü rolü İtalyanca oynayacaktım. Tüm sözlerimi İtalyan telaffuzuyla ezberledim ve oynadım. O sözler hâlâ aklımdadır.

Oyuncu olunca insanları iyi gözlemek gerekiyor değil mi?

Biz insanı oynuyoruz. Bu nedenle önemli olan insanı tanımak, insanı sevmek ve gözlemek. Biz de iyi birer gözlemciyiz. Gözlemlediğimiz kişileri hafızaya alır, saklarız. Sonra oynayacağımız karakterle onu bir araya getiririz. O karakterin hayatımızda karşılığını buluruz yani. Gözlemlemenin dışında mümkün olduğunca çok okumak gerekiyor. Oyun okumak ayrı şey roman okumak ayrı şey. Çünkü okuduğun kitaplarda, çok kişiyi tanıyabiliyorsun ve o insanlar günün birinde sana lazım oluyor ve onu kullanabiliyorsun. Bu durum da oyunculuğunu daha samimi kılyor.

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI
YABANCI DİLLER BÖLÜM BAŞKANI

HÜLYA SALİHOĞLU:

“ANABİLİMİN HÜLYA’SI OLMAKTAN GURUR DUYUYORUM”

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARININ YABANCI DİL EĞİTİMİNDE ULAŞTIĞI BAŞARI, MEZUNLARININ KARIYER YAŞAMINA BÜYÜK BİR KATKI SAĞLIYOR. DAHASI DÜNYAYLA BARIŞIK, EVRENSEL KÜLTÜRE ADAPTE OLABİLEN BİREYLER, ÜLKEMİZİN GELECEĞİNİ AYDINLATIYOR. KURUMUN YABANCI DİL EĞİTİMİNDE ULAŞTIĞI BU SEVİYEDE YABANCI DİLLER BÖLÜM BAŞKANI HÜLYA SALİHOĞLU’NUN ÖNEMLİ PAYI VAR. GÖREVİNİ 30 YILDIR ARALIKSIZ SÜRDÜREN SALİHOĞLU, ANABİLİMİN KENDİSİ İÇİN VAZGEÇİLMEZ OLDUĞUNU DİLE GETİRİYOR.

Öncelikle kariyeriniz hakkında bilgi verebilir misiniz? Anabilim ile tanışmanız nasıl gerçekleşti?

Eğitimime Marmara Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü’nde başlayıp, Amerika’da devam ettim. O günün koşullarında hayatıma Amerika’da yön vermek istedim. Bir süre Amerika’da yaşadık-tan sonra ülkemi özledim ve Türkiye’ye döndüm. 1979 yılında Kadıköy Anadolu Lisesi’nde İngilizce öğretmen olarak görev başladım. Kadıköy Anadolu Lisesi, öğretmen kadrosu ve öğrencileriyle genç bir öğretmen olarak muazzam deneyim kazanmamı sağladı. Türkiye’nin en başarılı okuluymuştu. Hatta dersleri zayıf olarak değerlendirilen bir öğrenci bile Türkiye ortalamasının çok üzerindeydi. Hal böyle olunca siz de kendinizi geliştirmek, mesleki açıdan ilerlemek adına yüksek bir motivasyona sahip oluyorsunuz. Yedi yıl

boyunca çok büyük bir azim ve çaba sarf ettim. Sonraki kariyerime de katkı sağla-yan güzel yıllardı.

80’li yılların sonunda Türkiye’de özel okul kavramı gelişmeye başladı. Birkaç yakın arkadaşım özel okullara geçiş yapınca sektörel şartları daha yakından öğrenme fırsatım oldu. Eğitim halen devlet okulları ağırlıklıydı. Özel okullara olan güven tam olarak gelişmemişti. Ayrıca devlet okullarında yoğun bir rotasyon vardı. Bir anda kendinizi başka bir okulda bulabiliyordunuz. Henüz 20’li yaşlarda genç bir öğretmen olarak yeni kararlar almam gerektiğinin farkındaydım. Tam da böyle bir ortamda yolum Anabilim Eğitim Kurumlarıyla keşişti. Başlangıçta büyük bir binamız ama yalnızca iki sınıfımız vardı. Müdür yardımcısıyla birlikte üç öğretmenidik. Yani okulun sahibi gibiydim. Çok enerjik ve canlı biri olduğum

için o sürecin üstesinden gelebildim. Aradan geçen 30 senede kariyerlerinde çok ciddi başarıları ulaşan birçok öğrenci mezun ettik. Ama yola iki sınıfla çıktığımız o yılları asla unutamıyorum. Geriye dönüp baktığımda Anabilimin benim için çok doğru bir karar olduğunu görüyorum.

Anabilim Eğitim Kurumlarının yabancı dil eğitimi ile ilgili ortaya koyduğu farklılıklardan bahsedebilir misiniz?

Dil eğitiminde öncelikle empati kurmayı ilke edindik. Velilerimizin çocuklarını kolejde okutmasının öncelikli nedenlerinden biri iyi bir yabancı dil eğitimi almalarını istemeleridir.

Biz konuya yaklaşırken bu bilinçle hareket ettik ve kendi evladımız nasıl daha iyi bir dil eğitimi alabilir sorusunun yanıtıyla sistemimizi kurduk. Akademik eğitim

“ANABİLİM SAYESİNDE MESLEĞİMİ BÜYÜK BİR TUTKUyla YAPTIM”

Anabilim ailesinin bir parçası olduğumda henüz 20'li yaşlardaydım. Aradan geçen 30 senede uyumlu bir şekilde, büyük bir keyifle görev yaptım. Sektörün dinamiklerine her daim hâkim oldum. Diğer okulları yakından tanıdığım için bir kere bile başka bir özel kuruma geçmeyi düşünmedim. Burada gördüğüm şefkat, destek ve anlayış kariyerimin sürekli gelişmesini sağladı, mesleki tatmini yaşayabileceğim bir ortamda görev yaptım yıllar boyunca. Kalıcılığın önemine her daim inanmışımdır. Bu zamana kadar öğrencilerimizin eğitimine katkı sağlayacak tüm taleplerimiz zaman geçirmeden karşılandı. Kurucularımızdan gördüğüm manevi destek olağanüstü. İşin maddi boyutuna hiç bakmadım. Yaşadığım manevi haz her şeyden daha önemli. Anabilim Eğitim Kurumları, benim için vazgeçilmez; onu, büyüdüğüm ve büyüttüğüm bir yuva gibi görüyorum.

İÇİMİZDEN BİRİ

HÜLYA SALİHOĞLU

kuşkusuz çok önemli ve vazgeçilmez ama bunun yanında yabancı dil dünyayı gerçek anlamda algılamanızı, bir dünya vatandaşları olmanızı sağlar.

Anabilim Eğitim Kurumları Yabancı Diller Bölümü, eğitim kadrosu ve uyguladığı sistemle evlatlarımızın çok küçük yaşlardan itibaren ciddi bir yabancı dil altyapısına kavuşması ve bunun sürdürülebilir olması misyonuyla tüm gereklilikleri hayata geçiriyor. Şu anda dil bölümümüzde her bir kendi alanında yetkinlik sahibi 60 öğretmenimiz görev yapıyor. Konunun detayına inersek; başarımızın temelinde takip kavramının yattığını düşünüyorum. Yabancı dil eğitimimizde önce öğrencilerimize dili sevdireyoruz, sonrasında öğrenme konusunda motivasyonlarını artırmak için en uygun yaklaşımı ortaya koyuyoruz. Bunu yaparken de her bir öğrencimize ayrı ayrı temas ediyoruz, gelişimlerini takip ediyoruz. Öğrencimizin sergilediği gelişime göre gereken noktalarda destek veriyoruz. Öğrencimiz de takip edildiğini bildiği sürece dili öğrenmesi gerektiğinin farkına varıyor. Bu sistemi uygulamak oldukça zor. Çünkü bir öğretmenin yaklaşık 100 öğrencisi var ve her birini yakından takip ediyor. Tabii burada en büyük emek öğretmenlerimize

ait. Öğretmenlerimizin özverisi, mesleklerine karşı duyduğu sevgi, birikimlerini idealist bir yaklaşımla her bir öğrenciye ayrı ayrı aktarma hevesleri, bizi güçlü ve farklı kılıyor. Açıkçası ben de bölüm başkanı olarak yıllardır yetiştirdiğimiz her bir öğrencimizle ve onları yetiştiren öğretmenlerimizle gurur duyuyorum.

Bu süreçte sizde iz bırakan bir anınız var mı?

Özel olan birçok yaşamışlığım var. Mezun ettiğimiz öğrenciler, onların aileleri, geçmişte ve bugün beraber çalıştığım

yöneticilerimiz, öğretmenlerimiz... Her birinin bendeki yeri ayrıdır ve çok özeldir. Hayatı paylaşınca çokça anı biriktiriyorsunuz. Ama ilk aklıma gelenlerden birini bir sağlık sorunu nedeniyle ameliyat olmam gerektiğinde yaşadım. Ciddi bir operasyon değildi ama ameliyat söz konusu olduğunda haliyle korkuyorsunuz. Tedirgin şekilde ameliyat masasında yatarken bir doktor eğildi ve elimi tutarak, "Hocam hiç merak etmeyin, emin ellerdesiniz" dedi. O yaşadığım korku bir anda uçup gitti hatta o haldeyken büyük gurur duyduğumu hatırlıyorum. Çünkü elimi tutan doktor eski öğrencilerimden biriydi. Bu müthiş bir hissiyat gerçekten.

Okul dışında, özel yaşamınızda neler yapıyorsunuz?

Özel yaşamım öyle çok renkli değil. Vaktimin çoğunu okulda geçiriyorum. Hafta sonlarımı sinemayla ve özellikle tiyatroyla değerlendiriyorum. Öğretmen olmanın getirdiği bir ruh hali vardır, ne yaparsanız yapın zihninizin bir kısmı okulu düşünmeye devam eder. Bu durumda bende de hiç değişmedi. Zaman zaman yazarlar, yayın evleri gelip fikir istiyor. Fırsat bulduğumda o taleplere yanıt vermeye çalışıyorum.

Anabilimin 30'uncu yılı vesilesiyle düzenlenen organizasyonda,
Hülya Salihoglu'na 30. Yıl Hizmet Plaketi verildi.

"ANABİLİMDE ÇOK MUTLUYUM, BURAYI EVİM OLARAK GÖRÜYORUM. HÜLYA DENİLİNCE AKLA ANABİLİMİN GELMESİ MÜTHİŞ BİR DUYGU. BİR YERE GİTTİĞİMDE AYNI İNSANLARI GÖRMEKTEN MUTLU OLUYOR, ORAYA GÜVEN DUYUYORUM. SANIRIM VELİLERİMİZ DE YILLARDIR BENİ BURADA GÖRMEKTEN MEMNUNLAR."

MESLEK

SEDA ÖZELSOY

SEVDİĞİMİZ KARAKTERLER SEDA ÖZELSOY'UN SESİYLE RUHA BÜRÜNÜYOR

SEVEREK İZLEDİĞİMİZ YAPIMLARIN VE HATTA HEYECANLA OYNADIĞIMIZ OYUNLARIN ARDINDA ONUN SESİ VAR. KİMİ ZAMAN HÜZÜNLÜ, KİMİ ZAMAN COŞKU DOLU AMA HEP NET VE HEP OLMASI GEREKTİĞİ GİBİ SEDA ÖZELSOY'UN YORUMU. OYUNCULUK KARIYERİNDE DE, SESLENDİRME SANATÇISI OLARAK DA YAPTIĞI İŞİN HAKKINI VERİYOR, KARAKTERLER SEDA ÖZELSOY'LA BİR BAŞKA CANLANIYOR. BÖYLESİNE ÇOK YÖNLÜ BİR İNSANDAN ELBETTE KENDİMİZE KATACAĞIMIZ ÇOK ŞEY VAR. BU DÜŞÜNCEYLE SEDA HANIM, OĞLU ATLAS VE EŞİ SİNAN BEYE MİSAFİR OLUYOR, YAPTIĞIMIZ KEYİFLİ SOHBETİ SİZLERLE PAYLAŞIYORUZ.

Başarılı ve önemli filmlerde birçok karaktere hayat vermiş bir isimsiniz ve oyuncusunuz. Doğayısıyla çocukluğunuzu da merak ediyoruz. Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Çocukluğum için eğlenceli sıfatı uygun düşüyor. Dört kişilik bir aileydik. Benden bir yaş büyük bir abim ve yaşları olmayan anne ve babam var. Çocukların dilinden anlayan ve iletişim kurabilen insanlar. O yüzden çok şanslıyım. Girit göçmeni olduğumuz için de Akdeniz karakterine sahibiz. Yani çok konuşup çok güleriz. Eğlenmeyi çok severiz. Ailecek yaptığımız yastık ve su savaşları unutulmaz anlarımdır. Abimle evde kurduğumuz çadırlar ya da sokakta bir köpeğin peşinde günümüzü geçirmemiz hatırladıkça yüzümü güldürür. Sokakta çocukluk geçirebilmek çok önemli ve özel. Bunu yaşayabildiğim için kendimi şanslı sayıyorum. Bahçe duvarının üzerinde yürürken “tehlikeli yolculuk” yaptığımızı hayal ederdik. Hayal gücü hep devredeydi ve biz de hayalin içindeydik. Bunu besleyen bir aileye sahip olunca her gün başka bir macera olabiliyordu. Okul hayatımda da böyle devam etti. Yılsonu gösterilerinde hep vardım. Yazarak, oynayarak, sunarak, dans ederek... Hep bir şekilde içindeydim. Mesleğimin belirtileri çocukluğumda fazlasıyla vardı. O yaşadıklarım beni bu mesleğe itti demek daha doğru.

Sonrasında eğitim hayatınız nasıl şekillendi? Oyuncu ve seslendirme sanatçısı olmaya ne zaman ve nasıl karar verdiniz?

Sanırım benim öğrencilik dönemimde geleceğe dair karar verirken daha çekingendik. Daha az soru soruyorduk. Cevap verecek, danışmanlık yapacak daha az insan vardı. Ya da benim aklımda bir karış havada olmasından:) Liseden sonra Turizm İşletmeciliği okumaya Antalya'ya gittim. Ama oradaki zamanımı daha çok üniversitenin tiyatro kulübünde, Devlet Tiyatrosunda, Belediye Tiyatrosunda oyunculuk yaparak geçirdim. Okulumu bitirdim ama stajlarım dışında turizm sektöründe hiç çalışmadım. Kalbim hep tiyatro için çarpıyordu. Sanatın her alanı beni çok etkiliyordu. Sanatsal olan beni peşinden sürüklüyordu. Bu duygularla İstanbul'a geldim. Müjdat Gezen Sanat Merkezi Konservatuvarı'nı kazandım. Çeşitli okullarda drama öğretmenliği yaptım ki hayatımın en çok eğlendiğim ve birçok şey öğrendiğim dönemi çocuklarla drama yaptığım dönemdir. Ve sonra seslendirmeye tanıştım. Tabii ki öncelikle işi öğrenmek için sabırla ustalarımı izledim. Kendime bir yol oluşturmaya çalıştım. Çünkü özgünlüğümü kaybetmekten hep korktum, korkarım. İşimi hem en iyi şekilde hem de özgün olarak icra etmek isterim.

Seslendirdiğiniz ve oynadığınız ilk film/dizi/ tiyatro oyunundaki heyecanınızdan bahseder misiniz? Sizin için yeri ayrı olan film/dizi/ tiyatro oyunu hangisidir, neden?

Konservatuvardayken, hâlâ da görüştüğüm ve çok sevdiğim arkadaşlarımla Macbeth oyununun bir yorumunu sah-

“EĞER İŞİNİZİ SEVEREK VE EĞLENEREK YAPMIYORSANIZ SONUÇ SİZİ DE DİĞER İNSANLARI DA MUTLU ETMEZ. BEN YÜKSEK ENERJİMİ VE DOĞALLIĞIMI İŞİME YANSITMAYI ÖNEMSIYORUM. İŞİMİ YAPARKEN TAM ANLAMıyla O ANA ODAKLANMAYI TERCİH EDİYORUM.”

nelemiştik. Her aşamasında (oyunculuk, rejisi, dekor, kostüm) katkımızın olduğu bir çalışmadır ve benim için çok özeldir. Sahneye çıkmadan el ele tutuşurduk. O an, oradaki enerji gerçekten çok yüksek olurdu. Seyirciye hoş bir oyun izletmek için bundan keyif alarak, role adapte olmaya çalışmak, sahnedeki varlığının keyfini çıkarmak, olası sorunları çözebilecek kadar uyanık olmaya çalışmak, o heyecanı hiç kaybetmemeye çalışmak... Yani hep çalışmak:) Aynı şey seslendirme için de geçerli. Konuştuğum ilk başrolü televizyonda izlerken yaşadığım heyecan paha biçilemez. Ellerim birbirine kenetlenmişti heyecandan. O kadar dikkatli dinliyordum ki, sınav sorularını veren tarih öğretmenini dinler gibiydim. İşte öyle her lafımı duymaya çalışıyordum. Ve acımasızca kendimi eleştiriyordum. Çok fazla

filmde, çizgi filmde, dizide, bilgisayar oyununda konuştum. Alacakaranlık Serisi'nde Bella karakteri sevdiğimden biridir. The Fall filmindeki küçük kız. Tabii ki çizgi filmlerin yeri benim için çok ayrıdır. My Little Pony'den Steven Universe'e kadar çok çeşitli çizgi filmde konuştum. Bir de bilgisayar oyunları var. Çok popülerler. League of Legends'da Riven ve Janna'yı seslendiriyorum.

“ANABİLİMLE BİZ DE OĞLUMUZ DA ÇOK MUTLU”

Anabilim ailesiyle geçen sene tanıştık. Serüven Dragos'ta başladı. Bizim bir eğitim kurumunda öncelikli olarak aradığımız ilerici olmalarıdır ve Anabilim bu konuda bayrağı en önde taşıyor. Çocukların özgürce kendilerini ifade edebildikleri, bir insan olarak güzel yetiştikleri, spor ve sanat alanında ayrıca özen gösterilen ve başarılarla sahip olan bir eğitim kurumu olması burayı tercih etmemizi sağladı. Doğru bir karar verdiğimizizi, her gün gelişen ve gülen bir yüzle okuldan gelen oğlumuz sayesinde çok net görebiliyoruz.

Bugüne kadar seslendirdiğiniz ve oynadığınız hangi karakter size daha yakındı? Neden?

Woody Allen'ın Tanrı adlı oyununda Leyla karakterini oynamıştım. Kendini sahneye atan bir seyirciydi ve oyuna kabul edildiğinde oyunun önemli bir karakteri haline geliyordu. Çok heyecanlı ve atak bir kadın rolüydü. Saf olmakla birlikte kendini sahneye atacak kadar da cesur. Onun kadar saf olmasam da bana yakın bir karakterdi. Seslendirdiğim karakterlerde ise kendime dair bir şey hep bulurum. Bir tavır, bir his... Tamamıyla bir karakter diyemem ama her rolde mutlaka benden bir şey vardır. Hepimizden bir şey olduğu gibi. İzleyici de izlerken hisseder bunu.

Oyunculuk ve seslendirme iç içe iki meslek. İkisinin de birbirine kattığı artılar vardır mutlaka; bahseder misiniz?

Oyunculuk ve seslendirme hem birbirine çok benzeyen hem de apayrı yönleri olan iki alan. Oyunculukta bir metne dayalı ya da doğaçlama yoluyla bir karakter yaratıyor, onun derinliğini keşfetmeye ve sahne üzerinde, ekranda ya da beyaz perdede seyirciyle paylaşmaya çalışıyoruz. Seslendirmede ise seslendirdiğimiz oyuncu zaten bu süreçlerden geçmiş, karakteri yaratmış oluyor. Bize düşen de mümkün olduğunca onun dışına çıkmamak oluyor. O nasıl konuşmuşsa, hangi duygudaysa, hangi tavırdaysa, ona sadık kalmak çok önemli. Ama elbette iki alan da oyunculuk yeteneği ve bilgisi gerektiren alanlar ve birbirini besliyor.

Sizi işinizde farklılaştıran özellikler nelerdir? Önem verdiğiniz ya da ön plana çıkardığımız unsurlar nelerdir?

Ben işimi çok ama çok severek yapıyorum. Eğer işinizi severek ve eğlenerek yapmıyorsanız sonuç sizi de diğer insanları da mutlu etmez. Ben yüksek enerjimi ve doğallığımı işime yansıtmayı önemsiyorum. İşimi yaparken tam anlamıyla orada olmayı tercih ediyorum. Bu da işe yansıyor. Ayrıca benim işim diğer meslektaşlarımla ve bu işkolundaki diğer

Seda Özelsoy geçtiğimiz yıl Dragos Anabilimde oğlu ve arkadaşlarıyla bir masal seslendirmesi yapmıştı.

insanlarla beraber, omuz omuza yapılan bir iş. O yüzden insan ilişkileri, iş ahlakı, saygı ve samimiyet çok önemli. İnanın her yerde olduğu gibi, bizim işlerde de sıcak bir gülümseme her sorunu çözer.

İşiniz adına hedeflerinizden/hayallerinizden bahseder misiniz?

Tiyatro ve sinema; oyunculuk, yazarlık, yönetmenlik gibi birçok alanı kapsıyor. Son 3 yıldır oyun ve senaryo yazıyorum. Bir oyunumun okuma tiyatrosu yapıldı. Son yazdığım oyunumu yönetmek şu anki hedefim. Yazdığım ve yönettiğim bir oyunu sahnede izlemek çok keyifli olacak, eminim. Seslendirme konusunda da en keyif aldığım işler çocuklar için ve onlarla yaptığım çalışmalar. Geçen sene Dragos Anabilimde oğlumun sınıfındaki arkadaşlarıyla bir masal seslendirmesi yapmıştık. Beni çok heyecanlandıran bir çalışmaydı. Görme engelliler için de "Küçük Kara Balık" adlı hikâyeyi seslendirmiştim. O da beni çok mutlu eden bir işti. Her zaman sosyal sorumluluk projelerinin içinde ve özellikle çocuklarla paylaşım halinde olmaya çalışıyorum.

Seslendirme sanatçısı olmak isteyen gençlere neler söylemek istersiniz?

Seslendirme sanatçısı olmak Türkçeyi

iyi kullanmakla başlıyor. En önemli tavsiyem bol bol kitap okumaları. Roman, hikâye, masal, dergi, ansiklopedi, gazete, ne bulurlarsa... Hayatta zarar gelmediğini gördüğüm yegâne şey kitaplardır. Hem hayal dünyanızı geliştirmek hem yeni karakterler tanımak ve onları bedeninizin hafızasına kaydetmek için okuyun derim. Elbette dönem internet, bilişim dönemi. O mecrada da seçici olmalarını öneririm.

Ve ailenizden bahseder misiniz? Oğlunuzla aranızda nasıl bir iletişim söz konusu? Size keyif veren uğraşlarınız ya da hobileriniz nelerdir?

Biz üç kişilik, eğlenen ve mutlu bir aileyiz. Oğlum Atlas, ocakta altı yaşında olacak. Ailece çok konuşuyoruz, birbirimizi çok dinliyoruz, çok oynuyoruz. (Buna bilgisayar oyunları da dâhil) Yemek yapmak özellikle baba oğulun keyifli bir hobisi. En sevdiğimiz şeylerden biri yeni müzikler ve şarkıcılar keşfedip birbirimize dinletmek. Atlas ve benim bir youtube kanalımız var. "Atlas'la Acayip İşler". Onun için video çekmek de çok keyifli. Beraber, seyahat etmeyi, puzzle yapmayı, pazara gitmeyi, sokak hayvanlarını beslemeyi, sokak müzisyenlerini dinlemeyi çok seviyoruz. "İyi ki varlar" dediğim bir ailem var yani.

İSTANBUL İKİ TEKER ÜZERİNDE ÇOK DAHA KEYİFLİ

BÜYÜKKARACA AİLESİ SAYESİNDE MOTOSİKLET TUTKUSUNU İLK DEFA SÜRÜŞ KEYFİ SAYFALARIMIZA TAŞIYORUZ. AİLENİN VESPA'YA OLAN SEVGİSİNİ ÖĞRENMEK ÜZERE BULUŞTUK AMA AKIN BÜYÜKKARACA, EŞİ MELODY DE VISSCHER BÜYÜKKARACA VE OĞULLARI JAZZ'IN ÇOK ZENGİN BİR HİKÂYESİ VAR. İNGİLTERE, BELÇİKA VE TÜRKİYE ÜÇGENİNDE ŞEKİLLENEN BU SERÜVENİ KEYİFLE OKUYACAK; BELKİ DE UZUN ZAMANDIR ERTELEDİĞİNİZ HAYALLERİNİZİ GERÇEĞE DÖNÜŞTÜRMEK İÇİN İLHAM ALACAKSINIZ.

Bu güzel aileyi tanımaya yaşam hikâyenizi dinleyerek başlamak istiyoruz... Nerede yetiştiniz, yollarınız nasıl keşifli?

MELODY BÜYÜKKARACA: Belçikalıyım. Eğitimimi gazetecilik üzerine yaptım. Türkiye'ye ilk defa 19 yaşındayken tatil için geldim. Hiç unutmuyorum; sokaklarda gezerken, manzarayı izlerken, insanlarla konuşurken bir dejavu yaşamıştım. Sanki bu iklime ve kültüre çok aşınmışım gibi hissetmişim. Bu sevgi gittikçe büyüdü. Birkaç kere daha Türkiye'ye geldim. Hatta çok kısa süre Bodrum'da çalıştım. 27 yaşındayken tek başıma, plan yapmadan Türkiye'ye yerleşmeye karar verdim. Üç ay boyunca Türkçe öğrendim. Türkiye'deyken Belçika medyası için ekoloji, sürdürülebilir çevre konularında serbest gazeteci olarak yazılar hazırladım. Makalelerimi Cihangir'de bulunan Susam Kafe'de hazırlıyordum. Günümün büyük kısmını orada geçiriyordum. Akın'la tanışmamız da o kafede gerçekleşti. Ama devamını kendisi anlatsın...

AKIN BÜYÜKKARACA: İngiltere'de doğdum ve orada büyüdüm. Finans ve işletme alanında eğitim aldım. Bir yandan da hobi olarak hep müziğin içerisindeydim. Zira herkesin müzikle ilgilendiği bir ailede yetiştim. Londra'da işletmecilik yaparken, bir zaman sonra hem sistemden hem de İngiltere'nin o kendine has ikliminden sıkıldığımı hissettim. Daha önce görüp çok beğendiğim Güney Afrika'ya, Cape Town'a yerleşmeye karar verdim. Tüm hazırlıklarımı tamamlayınca kısa bir tatil için Türkiye'ye geldim. O sıralar ablam Işın Karaca, ilk albümünü çıkarmış, müzik camiasında oldukça büyük

beğeni toplamıştı. Ama birtakım kararsızlıklar yaşıyordu. Bunun üzerine benim de kendisiyle birlikte çalışmamı istedi.

Zaten öteden beri müziğin içerisinde olduğum için planımı değiştirip Işın'la Türkiye'de çalışmaya karar verdim. Akış Prodüksiyon'u kurduk. Ben de bu şekilde Türkiye'ye yerleşmiş oldum. Şu anda Işın'ın tüm albümlerinin prodüksiyonlarını kendi yapım şirketimizde hazırlıyoruz. Çok iyi müzisyenlerle çalışıyoruz. Melody ile tanışmamızda ise yine müziğin payı var. O dönem evim Cihangir'deydi. Fırsat bulduğumda arkadaşım Burçak'ın işlettiği Susam Kafe'ye girdim. Birkaç ziyaretimde, kafede bilgisayardan başını kaldırmadan sürekli yazı yazan, güzel bir kız dikkatimi çekti. Bir gün Burçak'tan ismini öğrenmesini rica ettim. Bir bahaneyle adını öğrenip, "İnanmayacaksın ama adı Melody'immiş" dedi. "Zaten ben de müzikle uğraşıyorum. Kesin evlenirim bu güzel kadınla" dedim. Gerçekten de sonradan tanıştık ve birbirimize hemen ısındık. Jazz'ın da aramıza katılmasıyla çok güzel bir aile olduk. Melody ile hayata bakışımız paralellik gösteriyor. Birbirimizin özgürlük alanlarına müdahale etmeden, büyük bir sevgi ve saygıyla günlere kadar geldik.

Vespa, Büyükkaraca ailesinin ortak tutkusu. Vespalı ulaşım ne tür kolaylıklar getiriyor yaşadığınız? Neler hissediyorsunuz iki teker üzerindeyken?

AKIN BÜYÜKKARACA: 21 yaşından beri motosiklet kullanıyorum. Türkiye'ye yerleştikten sonra bir Vespa satın aldım. Ardından işleri biraz daha büyütüp Ducati Multistrada aldım.

Hatta Melody ile birlikte birçok kez tatile bile gittik o motorla. Sonra yeniden bir Vespa satın alıp, tüm ulaşımımı onunla sağlamaya başladım. Şimdi tüm aile iki tekerin üzerinde kısa yolculuklara çıkmaya bayılıyor. Vespa, benim için İtalyan kültürünü temsil ediyor. Dizaynı, motoru, el işçiliği gerçekten mükemmel. Bunu kullanım esnasında çok rahat hissedebiliyorsunuz. Ayrıca sürücülerin bu sevimli araca bakışları daha pozitif. Çoğu zaman yol vermeyi tercih ediyorlar. Üstelik Vespa kitleleri buluşturan bir üst kültürü ifade ediyor. Biz henüz dâhil olmadık ama Vespa sürücülerinin oluşturduğu birçok grup var. Hissettiklerine gelince; en başta trafik çilesinden bir nebze olsun uzaklaşabiliyorsunuz. Rüzgârı hissederek yol almak insanı rahatlatıyor. Yani hem işe giderken ya da evinize dönerken zamandan kazanıyorsunuz hem de psikolojik anlamda rehabilite oluyorsunuz.

MELODY BÜYÜKKARACA: Kullanmaya başlayalı çok uzun süre olmadı ama Vespa'nın yaşattığı o özgürlük hissine alışkanlık kazandığımı söyleyebilirim. Trafığı çok fazla dert etmek zorunda kalmıyorsunuz. İnsanlar trafikten dert yanıyor ama trafiğe neden olan başlıca etken yine insanların kendisi. İstanbul'u çok sevdiğim için Türkiye'ye geldim. Trafikle mücadele edince İstanbul'un güzelliklerini gerçek anlamda yaşayamıyorsunuz ki.

Bu belirttiğiniz artılar önemli ama uzun mesafelerde zorluk yaşamıyor musunuz?

AKIN BÜYÜKKARACA: Otomobilimi satalı 10 yıldan fazla oluyor. Sonra bir daha asla gereksinim duymadım. Bir de şu var; maalesef Türkiye'nin demografisi değişti. Önceden çok sık Beyoğlu'na çıkardık, eğlendiğimiz yerler vardı. Şimdi iş yerim Moda'da, evim Suadiye'de. Hep bu çevrede yaşamayı ve eğlenmeyi tercih ediyoruz. Böyle olunca uzun mesafeler kat etmek zorunda kalmıyoruz. Gezmeye ya da işe giderken Vespa'nın sunduğu konforu ve hissiyatı tercih ediyorum. Daha uzun bir mesafeye gideceksem, elimi kaldırdığımda bütün sarı taksiler benim zaten. O yüzden otomobili olanların yaşadığı, otopark, trafik, yakıt gibi stres yaratan faktörlerden de uzak durmuş oluyorum.

Motosiklet söz konusu olduğunda işin güvenlik kısmı da akla geliyor. İstanbul'da motosiklet kullanmak ne kadar güvenli? Jazz da sizinle birlikte olduğunda tedirginlik yaşamıyor musunuz?

AKIN BÜYÜKKARACA: Motosiklet kullandığım yıllar boyunca çok ciddi bir kaza yaşamadım. Ama İstanbul trafığı malum. İster motor, ister araba kullanın her an her şeye karşı dikkatli olmanız gerekiyor. Tabii burada en büyük tehlike aşırı özgüven. Trafikteyken mutlaka akılcı hareket etmeli, aşırı özgüvene yenik düşmemeli, kendi limitlerinizi ve kullandığınız aracın limitlerini çok iyi bilmelisiniz. Ben bir otomobili sollayacaksam mutlaka dikiz aynasından kendimi belli ederim; göz teması kurduğumu anladığımda sollarım. Melody, henüz yeni başladı motor kullanmaya. Jazz'ın biraz büyümesini bekledik. Şu an her ikimizin Vespa'sı var. Hatta Işın da uzun süre Vespa kullandı. Jazz da artık bir Vespa tutkunu. O motor üzerindeyken çok daha fazla dikkat kesiliyorum. Otomobillere yaklaşıyorum ve trafiğin en az olduğu, en güvenli rotaları tercih ediyorum. Hiç bahsetmedim ama zaten olması gerekeni yapıyoruz; tüm güvenlik önemlerini alıyoruz, kaliteli koruyucu kıyafetler giyiyoruz.

MELODY BÜYÜKKARACA: Belçika'da motor kullanırken önlem almak için yolun sağından giderseniz. Ama Akın'ın bana hep hatırlattığı bir şey var; Türkiye'de en sağdan ilerlediğinizde insanlar sizi sıkıştırabiliyor. Hangi şeritten giderseniz o şeridi ortalamanız gerekiyor. Aksi takdirde insanlar sizi sıkıştırmaya meyilliler. Akın'ın öğrettiği şeyleri harfiyen yerine getiriyorum. Trafikte göz teması kuruyorum, kornaya basıyorum, bir şekilde orada olduğumu fark ettiriyorum. Jazz motora bindiği zaman ekstra dikkatli oluyor ve tüm güvenlik önlemlerini alıyoruz. Sadece yakın mesafelerde Jazz'ı Vespa'ya bindiriyoruz.

Melody Hanım, oğlunuz Jazz dünyaya geldikten sonra gazetecilikten bambaşka bir mesleğe, "emzirme danışmanlığına" geçiş yapmışsınız. Çoğu kişi için yeni olan bu mesleği ve yaptığınız çalışmalarını paylaşır mısınız?

Uzun süre gazetecilik yaptım ama Jazz dünyaya geldikten sonra ilgi alanım farklılaştı. Emzirme döneminde hem bir gazeteci hem

de anne olarak her şeyi okumaya, öğrenmeye çalıştım. Bu konu hakkında eğitim aldım. İşin içine girince, emzirmenin anneye çocuk arasında çok özel bir iletişim olduğunu, çocuğun ve annenin sağlığı için bunun en doğru şekilde yapılması gerektiğini fark ettim. İlk başta kulağa biraz garip gelse de annelerin bu konuda çok fazla desteğe ihtiyacı var. Üstelik Türkiye’de emzirme danışmanı çok çok az. Başka ülkelere nazaran anneler daha uzun süre emzirmek istiyor. En sağlıklı da bu. Ben, kadınların bu süreçte karşılaştıkları problemleri çözmeye ve doğru teknikleri uygulamaları için eğitim vermeye çalışıyorum. İlk başta bu kadar ilgi göreceğimi düşünmüyordum. Şu an danışmanlık verdiğim çok sayıda yerli ve yabancı anne var. Diğer taraftan yine bu konuyla ve emzirmenin nasıl sonlandırılması gerektiğiyle ilgili rehber niteliğinde bir kitabın hazırlığı içerisindeyim. Annelik, dünyanın en zor mesleği. Hazırladığım kitapla birlikte doğru bilgiye ulaşmalarını ve doğru kararlar almalarını sağlayacak bir kaynakları olsun istedim.

OĞLUMUZ ANABİLİMLE ÇOCUKLUĞUNU DA YAŞAYABİLİYOR

MELODY BÜYÜKKARACA: Jazz, 2012 yılında dünyaya geldi. Yapı olarak çok enerjik, farklı alanlara ilgisi yüksek bir çocuk. Akın’dan İngilizce ve Türkçeyi,

benden de Fransızca’yı öğrendi. Şimdi üç dil konuşabiliyor. Ama bu doğal bir şekilde gerçekleşti. Yoksa zihnine birçok bilgiyi aynı anda empoze etmek gibi bir düşüncemiz yok. Jazz, önceki yıl başka bir okula gidiyordu. Ama başta da belirttiğim gibi enerjisi çok yüksek ve bu enerjiyi kanalizasyon edebileceği fiziki imkânlar sunan bir okulun daha doğru olacağını düşündük. Anabilim bu anlamda çok doğru bir tercih oldu. Eğitim alırken çocukluğunu da yaşayabiliyor. Çocuklara her konuda dengeli yaklaştıkları bir sisteme sahipler. Üstelik yöneticisinden öğretmenine ve kapıdaki görevliye kadar herkes güler yüzlü ve işine hâkim. İnsanlar, hayallerinin peşinden koştuğu zaman tüm kapılar açılıyor. Sadece ne istediklerine doğru karar vermeleri lazım. Jazz’ın da böyle yetişmesini istiyorum.

"GEZMEYE
YA DA İŞE GİDERKEN
VESPANIN SUNDUĞU
KONFORU VE HİSSİYATI
TERCİH EDİYORUZ. DAHA
UZUN BİR MESAFEYE GİDECEKSEK,
BÜTÜN SARI TAKSİLER ZATEN
BİZİM. BU SAYEDE OTOMOBİL
SAHIPLERİNİN YAŞADIĞI, OTOYOL,
TRAFİK, YAKIT GİBİ
STRES YARATAN
FAKTÖRLERDEN
DE UZAK DURMUŞ
OLUYORUZ."

AKIN BÜYÜKKARACA: Çocukların ilgi alanları doğrultusunda yetişmesine ve özgüvenlerinin desteklenmesine çok önem veriyorum. Ayrıca iyi birer birey olmalarında merhamet kavramının kritik rol oynadığını düşünüyorum. Anabilim, bu düşüncemle örtüşen bir eğitim sistemine sahip. Üstelik çocuklar sanatla, sporla iç içe yetişiyor, kendi yeteneklerini keşfedip geliştirebiliyor. Bu nedenle Jazz için Anabilimin çok doğru bir karar olduğu düşüncesindeyiz. Biz ebeveyn olarak gerektiği kadar disiplin ama daha çok paylaşımına açık bir iletişim yöntemini korumaya çalışıyoruz. Jazz, mutlu, çevresiyle iyi ilişki kurabilen bir çocuk. Tabii Işın’la ve kuzenleriyle de son derece iyi anlaşılıyor.

ANABİLİMLİ ÖYKÜ, GRUP MİLLİ TAKIM KAPTANI OLARAK 2020 TOKYO OLİMPİYATLARINA KATILMAYI HEDEFLİYOR

ALTI YAŞINDAN BERİ RİTMİK JİMNASTİK SPORUNDA SAYISIZ BAŞARIYA İMZA ATAN MİLLİ SPORCUMUZ ÖYKÜ YÜKSEL, 2018'DE MOSKOVA'DA BAŞLAYACAK OLAN ŞAMPİYONA SERİSİNİN ARDINDAN 2020 TOKYO OLİMPİYATLARI'NDA ÜLKEMİZİ TEMSİL ETMEYE HAZIRLANIYOR. GÜNDE ORTALAMA ALTI SAAT ANTRENMAN YAPAN ÖYKÜ YÜKSEL, KARIYERİ BOYUNCA ANABİLİM ÖĞRENCİSİ OLMANIN AVANTAJINI YAŞADIĞINI DİLE GETİRİYOR. RİTMİK JİMNASTİĞİN FİZİKSEL VE RUHSAL AÇIDAN ERKEN YAŞLARDAN İTİBAREN ÇOK ÖNEMLİ FAYDALARI OLDUĞUNA DİKKAT ÇEKEN YÜKSEL, KARIYERİ VE HEDEFLERİYLE İLGİLİ SORULARIMIZI YANITLADI.

Ritmik Jimnastikle nasıl tanıştınız? Bize bu spordan bahseder misiniz?

Ritmik jimnastik sporuna beş yaşında Bağlarbaşı Spor Salonu'nda Denge Cimnastik Spor Kulübü'nde başladım. Bir gün annem ve babamla kuzenimi görmek için gittiğimiz salonda Rahmetli Gönül Şanda Hocam'ın (Türkiye'ye ritmik jimnastik sporunu getiren ve geliştiren ilk hocamızdır) beni görüp beğenmesi ve salona davet etmesi ile bu spordaki yolculuğa ilk adımları attım. Ritmik jimnastik sporu, sporunun bireysel olarak ya da takımlar halinde, müzik eşliğinde zarif bir şekilde koreograflanmış gösterilerini sergilemelerinden oluşur. Süre, her seri için 1,5 dakika, takım olarak ise 2,5 dakikadır. Seri sırasında serbest labut, çember, top, ip veya kurdele gibi farklı aparatlar kullanılabilir.

Bu zamana kadar hangi dereceleri aldınız? Ritmik jimnastiğin fiziksel ve ruhsal anlamda size kazandırdıklarını aktarır mısınız?

İlk derecem ilkökul birinci sınıftayken "İstanbul Şampiyonu" olarak aldım. Daha sonra "İstanbul ve Genel Okullar Arası ve Türkiye Kulüpler Arası Şampiyonaları'nda" 12 birincilik, 33 ikincilik, 26 üçüncülük madalyası aldım. Bunların yanı sıra yurt dışında da çok sayıda derecem var. Fiziksel anlamda jimnastik sayesinde güçlü, dengeli ve esnek bir bedene sahip oldum. Bunun yanı sıra yarışma aletlerini ustaca idare eden uyumlu eller, göz koordinasyonu, müzik ve ritme güçlü sezisel konsantrasyon da önemli artıları arasında. Ruhsal anlamda ise ferdi yarışmalarda bir birinci olmasından ötürü güçlü bir iradenizin ve sakinliğinizin olması gerekiyor. Ancak aynı zamanda hırslı olmalısınız. Ben de yapı olarak hırslı biriyim. Bunu önceleri kontrol etmekte zorlanıyordum fakat zamanla hedefimi çok net belirlediğimden ötürü hırslımı kontrol altına aldığımı söyleyebilirim. Ata'mızın dediği gibi; "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur." Vücut sportif anlamda ne kadar çalışırsa, o kadar disiplinli olur ve diğer duyularınız çok daha fazla gelişir. Ayrıca yarışma sırasında yüzlerce seyircinin önünde gösterimi sergilemenin bana özgüven açısından çok fazla katkı sağladığı kanaatindeyim. Birincilik kürsüsünde İstiklal Marşımızı çaldırarak ise tarif edilemez, muhteşem bir duygu benim için.

Başarı yoğun bir emek ve disiplin gerektiriyor. Başarılı bir sporcu ve öğrenci olarak ikisi arasındaki dengeyi nasıl kuruyorsunuz? Bir günlük çalışma programınız nasıl şekilleniyor?

Kesinlikle katılıyorum; ancak bu şekilde hedeflerinizi yakalayabilirsiniz. Açıkçası başarılı bir sporcu ve öğrenci olabilmemde bana büyük destek veren aileme, okuluma, antrenörlerime tekrar tekrar teşekkürlerimi iletmek isterim. Okul döneminde her gün sabah 5'de uyanıp 6 kilometre koşuyordum. Okul çıkışı arabada ve spor salonunun kantininde ödevlerimi yapıp, saat 17.30'dan itibaren 22.00'a kadar çalışıyordum. Kış aylarında biraz zorlanıyordum çünkü soğukta antrenman salonunda ders çalışmak çok kolay olmuyordu. Yazın ise çift antrenmanla günde 9 saat antrenman yapıyordum. Tüm bu tempo sayesinde son olarak Şubat 2017'de Amerika'da yapılan ve dünyanın en iyi sporcularının katıldığı Los Angeles 2018 Rythmic Gymnastic Ligts organizasyonunda dünyanın en iyi altı sporcusundan biri seçildim.

"ATA'MIZIN DEDIĞİ GİBİ; "SAĞLAM KAFA SAĞLAM VÜCUTTA BULUNUR." VÜCUT SPORTİF ANLAMDA NE KADAR ÇALIŞIRSA, O KADAR DİSİPLİNLİ OLUR VE DİĞER DUYULARINIZ ÇOK DAHA FAZLA GELİŞİR. BİRİNCİLİK KÜRSÜSÜNDE İSTİKLAL MARŞIMIZI ÇALDIRMAK İSE TARİF EDİLEMEZ, MUHTEŞEM BİR DUYGU BENİM İÇİN."

Şu anda ise 2018 Avrupa Şampiyonası, Dünya Şampiyonası ve 2020 Tokyo Olimpiyatlarına A Milli Takım Kaptanı olarak; Bulgar ve Rus Antrenörlerimizle her gün, günde 12 saat antrenman yaparak hazırlanıyorum.

Mسابakalar esnasında hissettiklerinizi ve aklınızdan geçen düşünceleri paylaşır mısınız? Bu zamana kadar sizin için en unutulmaz olan an neydi?

Düşünsenize bütün bir sene her gün günde ortalama 6 saat çalışıyorsunuz ve sadece 1,5 dakikada binlerce kişinin karşısında kendinizi göstermek zorundasınız. En küçük hatanın geri dönüşü söz konusu değil. Tek şansınız var. Yarışma başlamadan ciddi anlamda gergin oluyorum ama müzikle birlikte gösterimi sunmaya başladığımda, sadece serime odaklanıyorum ve o anı yaşıyorum.

İlk şampiyonluğumda altı yaşındaydım. Minikler kategorisi ve küçükler kategorisinde beğenilen sporculara hediye olarak peluş oyuncaklar atılır. Gösterim (seri) bitince salonda bir alkış koptu. Sahaya atılan peluş oyuncaklar o kadar fazlaydı ki toplarken yere düştüğümde bütün salon gülmekten kırılmıştı.

Bu spora başlamak isteyenlere neler önerirsiniz? Ritmik jimnastiğin olmazsa olmazları nelerdir?

Kesinlikle başlamalıdır; 9-10 yaşına kadar her birey bu sporu yapmalı. Çünkü temel spor jimnastiktir ve vücudun şekillenmesinde çok önemli rol oynar.

Ama devam ettireceklerse kesinlikle sabırlı ve iradeli olmalı. Sabır ve çok çalışma bu işin temelidir.

YÜCEL YÜKSEL: ÖYKÜ'NÜN BAŞARISINDA ANABİLİM ÖĞRENCİSİ OLMASININ ÖNEMLİ PAYI VAR

Öykü, ilkokuldan beri Anabilim Eğitim Kurumları öğrencisi. Eğitim hayatı devam ederken yoğun antrenman sürecinin altından kalkmasının zor olduğunu düşünüyorduk. Ama okulumuzun yöneticileri ve öğretmenlerinin süreç içerisindeki destekleri ile bu yoğun tempoda başarıların ulusal ve uluslararası yarışmalarda arka arkaya geldiğini gördük. Bugün Öykü'nün olimpiyat sporcusu olarak milli takımda yer almasının onurunu yaşıyoruz. Umuyoruz ki, Şubat ayında Moskova'da düzenlenecek Dünya Şampiyonasının birinci ayağı ve daha sonra yapılacak olan Avrupa Şampiyonalarında başarılar elde edecek; 2020 Olimpiyatlarında ülkemizi ve okulumuzu "Anabilimin Öyküsü" olarak en güzel şekilde temsil edecek. Bizler Öykü'nün ebeveynleri olarak, Seda Hanım ve tüm yöneticilerimize, okul müdürümüze ve müdür yardımcımıza, ayrıca eksik derlerinde her zaman yardımcı olan öğretmenlerimize teşekkürü bir borç biliriz.

Yılmadan, vazgeçmeden daha iyi olmak için çalışmalı ve mücadele etmelidir.

Ailenizin başarılarınızdaki rolünü ve onlarla olan iletişiminizi anlatır mısınız?

Şu kadarını söyleyebilirim; Türkiye şartlarında aileniz sizi desteklemiyorsa hiçbir şekilde başarılı olmanız söz konusu olamaz. Annem, beni arabayla götürüp getirebilmek, ödevlerimde bana destek olmak, özel diyet programımı uygulamak için iş hayatında profesyonel yöneticiliği bıraktı. Babam ise bu durumda daha çok çalışarak maddi anlamda sıkıntı yaşamamamız için elinden geleni yaptı ve yapıyor. Her akşam saatlerce spor salonunda benim çıkışımı bekliyorlar. Türkiye’de ve yurt dışındaki tüm yarışmalarda yanımda oldular. Annem ve babam olmadan asla bu noktaya gelemezdim.

Geleceğe dair hayalleriniz neler? Ritmik jimnastik dışında da ulaşmak istediğiniz hedefler var mı?

Geleceğe dair hayalim 2018 ve 2019 yıllarındaki Avrupa-Dünya Şampiyonalarında ülkem adına yarışmak ve iyi bir derece almak. Asıl hayalim ise 2020 Tokyo Olimpiyatları. Lisans eğitimimi spor akademisinde devam ettirmeyi planlıyorum. Aynı zamanda federasyonun vereceği hakemlik ve antrenörlüklerle bu işi taçlandırıp, ileride küçük kardeşlerime bu sporu sevdirmek için çalışmak istiyorum.

“2020 TOKYO OLİMPİYATLARINDA ANABİLİMİ ONURLANDIRMAK İSTİYORUM”

Başta Seda Hanım olmak üzere okul müdürüm, müdür yardımcım ve öğretmenlerimin benim için sarf ettikleri güzel sözler, maddi manevi verdikleri destekler sayesinde yalnız olmadığımı biliyorum. Diğer okullarda okuyan milli takım kadrosundaki arkadaşlarıma göre çok şanslı olduğumu düşünüyorum. Anabilim, akademik kariyerimi olimpiyat sporcusu olarak yapma şansını sağlayan mükemmel bir okul. Yönetici kadrosu çok değerli insanlardan oluşuyor. Bunun gücünü hissetmek beni gerçekten çok rahatlatıyor. Anabilimde öğrendiğim yabancı dil sayesinde antrenörlerimle çok rahat iletişim kurabiliyorum. 2018 Avrupa ve Dünya şampiyonalarında 2020 Tokyo Olimpiyatlarında Anabilim öğrencisi olarak okulumu onurlandırmak bana anlatamayacağım bir mutluluk verecektir. Umarım gelecekte, Anabilim çatısı altında bu sporu yeni başlayacak sporculara öğretme şansım olur.

ÖYKÜ YÜKSEL’İN ALDIĞI ULUSLARARASI ÖDÜLLER

- ▲ USA L.A WORLD LIGHTS 2017 – 1 BRONZ MADALYA VE EN İYİ SPORCU PLAKETİ
- ▲ HOLLANDA - 1 ALTIN, 3 GÜMÜŞ MADALYA
- ▲ BULGARİSTAN – 1 ALTIN, 2 GÜMÜŞ MADALYA
- ▲ YUNANİSTAN – 1 ALTIN, 2 GÜMÜŞ MADALYA
- ▲ İZMİR ŞAVKAR – CUMHURİYET KUPASI 1 ALTIN, 1 GÜMÜŞ MADALYA
- ▲ İTALYA – TORİNO - 2 GÜMÜŞ MADALYA
- ▲ İTALYA – TORİNO - 1 GÜMÜŞ, 1 BRONZ MADALYA
- ▲ İZMİR ŞAVKAR – 1 ALTIN, 1 GÜMÜŞ MADALYA
- ▲ RUSYA – MOSKOVA - 1 BRONZ MADALYA
- ▲ RUSYA – MOSKOVA - 1 BRONZ VE 4. SERTİFİKASI
- ▲ RUSYA – MOSKOVA - 1 BRONZ VE 5. SERTİFİKASI
- ▲ MACARİSTAN – 1 GÜMÜŞ, 1 BRONZ MADALYA
- ▲ ESTONYA – 6. SERTİFİKASI
- ▲ BELARUS – MİNSK 5. SERTİFİKASI
- ▲ BELÇİKA – 6. SERTİFİKASI

SPOR

SEMİH VURAL

BASKETBOL, DÜNYADA OLDUĞU KADAR ÜLKEMİZDE DE HER GEÇEN GÜN DAHA FAZLA SPORSEVERİN İLGİSİNİ ÇEKİYOR. MİLLİ TAKIMLAR VE KULÜPLER DÜZEYİNDE ART ARDA ALINAN BAŞARILAR, GENÇLERİN BASKETBOLA YÖNELMESİNİ SAĞLIYOR. KURALLARI, SON SANİYEYE KADAR DEVAM EDEN HEYECANI, YAŞATTIĞI ATMOSFERİYLE HEM İZLEYİCİLER HEM DE OYUNCULAR İÇİN BÜYÜK KEYİF VEREN BASKETBOLU BİZ BAMBAŞKA BİR PENCEREDEN ELE ALMAK İSTEDİK VE TÜRKİYE BASKETBOL FEDERASYONU A KLASMAN HAKEMİ SEMİH VURAL İLE BİR ARAYA GELDİK. 2008 YILINDAN BU YANA A KLASMAN HAKEMİ OLARAK GÖREV YAPAN SEMİH VURAL, BU ÖZEL MESLEĞİN MERAK EDİLENLERİNİ DERGİMİZLE PAYLAŞTI.

HA KEM LIK

SANİYELERE HÜKMETME SANATIDIR

Yetiştirdiğiniz ortam hakkında bilgi verir misiniz? Başarılı bir öğrenci miydiniz? Sporla temasınız ne zaman ve nasıl başladı?

1977, Hatay İskenderun doğumluyum. İlkokul, ortaokul ve liseyi İskenderun'da okudum. Lise son sınıfa kadar başarılı geçen bir eğitim hayatım oldu. Basketbola ortaokulda başladım. Üniversite sonuna kadar okul ve kulüp takımlarında oynadım.

Üniversite sürecinde tercihinizi nasıl şekillendirdiniz? Beden Eğitimi, geçmişten gelen bir hedef miydi?

Aslında beden eğitimi öğretmenliği hedefim değildi. Basketbol ve spordan kopmadığımdan tercihlerimi bu yönde şekillendirdim.

Basketbol hakemi olmaya nasıl karar verdiniz? Basketbolu diğer spor dallarına göre popüler kılan yönleri yorumlar mısınız?

Üniversite son sınıfta ev arkadaşım basketbol hakemiydi. Kendisiyle basketbol ve hakemlik üzerine çok konuştuk. Oyunculuk sonrası aklımda antrenörlük vardı, hakemlik düşünmüyordum. Müسابakalar içinde birçok kez hakemlerle olumlu-olumsuz diyaloglarım olunca bu işi en iyi şekilde yapabileceğimi fark ettim. Gaziantep'te açılan hakem kursuna katıldım ve kısa sürede klasman hakemi oldum.

Basketbol, hızlı, dinamik ve heyecanın son saniyeye kadar sürdüğü, seyir zevki yüksek bir spor dalıdır. Son yıllarda milli takımlarımızın ve kulüplerimizin üst seviyede almış olduğu başarılar ile popülerliği ve seyirci sayısında da ciddi artış yaşandı.

Tıpkı oyunculuk gibi hakemlik de sıkı antrenman ve iyi bir motivasyon gerektiriyor. Siz maçlara nasıl hazırlanıyorsunuz?

Müsabaka görevlerimiz pazartesi günleri açıklanıyor. Hafta sonu oynanacak olan müsabaka için ulaşım ve konaklama işlemlerini diğer hakemlerle birlikte planlıyoruz. Müsabakasını yöneteceğim takımların son maçlarını izlemeye çalışıyorum. Böylelikle takımlar hakkında fikir sahibi oluyorum. Fiziksel formumu korumak için haftada en az iki defa spor

salonuna gidiyorum. Basketbol hakemliği, kısa ve zor bir zamanda karar verme yeteneği gerektirir. Adil olma duygunuz haliyle gelişiyor. Hakemlik mesleğinin bir getirisi olarak, özel yaşamımda karşılaştığım birçok sorun karşısında da sakin kalıp daha doğru kararlar alabiliyorum.

Eski hakemlerimiz arasında rol model olarak gördüğünüz bir hakem var mı? Bir basketbol hakeminin sahip olması gereken kişisel özellikler neler olmalı?

Basketbol oynarken televizyonda izlediğim maçlarda hakemlik yapan birçok değerli hakem ağabeyimizle beraber müsabaka yönetme şansını yakaladım. Bu, benim için büyük bir gurur kaynağı oldu. Hepsinden farklı özellikleri kendime örnek almaya çalıştım. Basketbol sürekli değişen ve gelişen dinamik bir spor dalı. Eğer değişime ayak uyduramazsanız bu işi yapamazsınız. İşini sevmek, kendini geliştirebilmek, cesur ve kararlı olmak çok önemli.

Yönettiğiniz maçlar arasında sizin için en unutulmaz an hangisiydi? Müsabaka esnasında ve sonrasında olumlu ve olumsuz eleştirilere karşı kendinizi nasıl dengeliyorsunuz?

Benim için en unutulmaz an 2008 yılında A Klasmanı olduğum sezon başında Abdi İpekçi Spor Salonu'nda oynanan Türkiye-Sırbistan maçıdır. Dolu tribünler önündeki ilk önemli hakemlik tecrübemdi. Maç öncesi duyduğum heyecanı anlatamam.

Aile yaşamınızdan, eşinizle ve çocuklarınızla olan iletişiminizden bahsedermisiniz? Hakemlik evde de devam ediyor mu?

Müسابaka bittikten sonra tüm konsantrasyonumu aileme ve işime veriyorum. Müsabaka sonrasında yeterince stres biriktirmiş oluyorum. Bu stresi ailemle birlikte zaman geçirerek atmaya çalışıyorum. Hafta sonları müsabakalarda ve yollarda geçtiğinden hafta içi aileme mutlaka vakit ayırıyorum. Her ailede olduğu gibi yemek, ders gibi rutinleri bitirdikten sonra beraberce film günü yapmak veya seçilen bir oyunu oynamak keyifli zaman geçirmemizi sağlıyor.

Özel yaşamınızda vakit ayırdığınız, sizi rahatlatan ve mutlu eden bir uğraşınız var mı?

Zaman ayırabildiğim özel bir uğraşım yok ama zaman ayırabilecek olsaydım kesinlikle balık tutmaya gitmek isterdim.

ÇOCUĞUNUZUN EĞİTİMİ İÇİN ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARINI SEÇMENİZİ SAĞLAYAN TEMEL NOKTALAR NELERDİR?

Anabilimin eğitim programları ve zenginleştirilmiş müfredatıyla sosyal bireyler yetiştirmeye odaklanması, oğlum Ozan'ın eğitimi için belirlediğimiz kriterleri karşılıyordu. Ayrıca yakın çevremizin tavsiyeleri ve memnuniyeti, Anabilim Eğitim Kurumlarını seçmemizde büyük rol oynadı. 1987'den beri sloganiyla 30'uncu yılına giren Anabilim Eğitim Kurumlarının eğitimdeki kalitesini ve farkını koruyarak Atatürk İlke ve İnkılapları doğrultusunda daha nice bireyler yetiştirmesini dilerim.

AYNI ZAMANDA ANABİLİM SANCAKTEPE İLKOKULU ÖĞRENCİLERİMİZDEN OZAN'IN BABASI OLAN SEMİH VURAL, ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARININ EĞİTİM PROGRAMLARI VE SOSYAL BİREYLER YETİŞTİRMEYE ODAKLANMASIYLA KENDİ ALANINDA ÖNEMLİ BİR FARKLILIK YARATTIĞINI DİLE GETİRDİ.

Ortodonti (Tel Tedavisi) ve
Pedodontide (Çocuk Diş Hekimliği)

ÇOCUKLARINIZI GÜLÜMSETEN ÇÖZÜMLER

Bilgi ve Randevu: 444 0 769

SAĞLIKLI DIŞLER İÇİN ÇOCUKKEN HAREKETE GEÇİN...

Çocukların, en geç 2 yaşından itibaren düzenli olarak diş hekimi muayenesine gitmeleri gerekir. Diş ve çene bozuklukları (çapraşık dişler) özellikle ergenlik döneminde psikolojik sorunlara da yol açabilir. Erken yaşta ortodonti tedavisiyle sorunlar ilerlemeden çözülebilir.

DİĞER HİZMETLERİMİZ

- Protez (Lamina, Zirkonyum Uygulamaları)
- Pedodonti (Çocuk Diş Hekimliği)
- İmplant Uygulamaları
- Periodontoloji (Diş Eti Hastalıkları)
- Endodonti (Kanal Tedavisi)
- Ortodonti (Diş Çene Bozuklukları)
- Genel Anestezi ve Sedasyon ile Diş Tedavileri
- Ağız, Diş ve Çene Hastalıkları Cerrahisi
- Estetik Diş Hekimliği ve Diş Beyazlatma
- Çene Eklemi Hastalıkları ve Tedavisi

ÖZEL **marmara**
dent
AĞIZ VE DIŞ SAĞLIĞI MERKEZİ

Atatürk Cad. Atmaca Sok No: 2 Sancaktepe - İstanbul Tel: 0 216 622 48 88 (Ziraat Bankası Yanı)
info@marmaradent.com - www.marmaradent.com.tr / marmaradent.com.tr / marmaradent.com.tr

SANAT

AHMET GÜNEŞTEKİN

AHMET GÜNEŞTEKİN

KÖKLERİNDEN BESLENEN CESUR ESERLER, DÜNYANIN HER YERİNDE KARŞILIK BULUYOR

RESSAM AHMET
GÜNEŞTEKİN, ÇAĞDAŞ
SANATIN ÜLKEMİZDEKİ EN
ÖNEMLİ TEMSİLCİLERİNDEN
BİRİ. ESERLERİ,
DÜNYADA SANATIN
MERKEZİ KONUMUNDAKİ
ŞEHİRLERDE SERGİLENİYOR,
SANATSEVERLER
ONUN YARATTIĞI
BİÇİM VE FORMLARDA
GERÇEKLE YÜZLEŞİYOR.
ŞU SIRALAR YAKINDA
DÜZENLENECEK SERGİLER
İÇİN YENİ ÇALIŞMALARINA
ODAKLANAN SANATÇIYI
BEYOĞLU'NDAKİ AHMET
GÜNEŞTEKİN ART STUDIO'DA
ZİYARET ETTİK. HAYRANLIK
UYANDIRAN BİRBİRİNDEN
DEĞERLİ ESERİN
SERGİLENDİĞİ MEKÂNDAN
ÖĞRENCİLERİMİZLE
BULUŞAN GÜNEŞTEKİN,
ÇAĞDAŞ SANATA GETİRDİĞİ
KİŞİSEL DOKUNUŞUN
ÖZNELERİNİ PAYLAŞTI.

Hayata yeni başlayan Ahmet Güneş-
tekin için dünya nasıl bir yerdi?

Üç-dört yaşlarımdayken ağabeyle-
rimin defterleriyle oynar, yazılarına bakar,
nerde boş bir yer varsa oraya kurşun kalemle
resim yapardım. Çizgi alfabeden önce öğ-
rendiğim bir şeydi. Yedi yaşına geldiğimde
babam bana kâğıt yetiştirme telaşına girmiş-
ti. Babamın yaptığı iki şey çocuk dünyamın
içeriğini belirledi; yasak kabul edilmesine
rağmen resim yapmama izin veriyordu ve
yokluktan çare üreterek bana resim kağıtla-
rı hazırlıyordu. İlk resim malzememi üreten
babam olmuştur. Ardından ağabeylerimin
yaptıklarımla övünmeye ve arkadaşları-
na göstermeye başladıklarımı hatırlıyorum.
Onlar da ilk izleyicilerimdi. Kendi küçük
dünyamın sınırlarının açıldığı ve genişlediği
bir eşikti belki de çocukluğum, sonrasında
neler yaşadysam bana açılan bu yoldan iler-
lediğim içindi.

**İçimizdeki sese kulak verip yeteneklerin pe-
şinden gitmek cesaret işi. Siz nasıl cesaret
ettiniz?**

İlk yaptığım işleri ailem beğenmeye başla-
yınca kendime güven duymaya başladım. O
zamanlar arkadaşlarımı bir araya toplar; kü-
çük bir grup oluşturup sinemaya giderdik,
her filmin bitiminde, filmi bir kez de arka-
daşlarımla oynar, replikleri tekrarlardım. Bir
süre sonra replikler yerini masal anlatma-
ya bıraktı. Çocukluğumda Zarife ninemden

dinlediğim, rüyalarımın giren masallar, daha
sonra kendi dilimi yaratmak için kullandı-
ğım temel besinim oldu. Zarife nenemle kur-
duğum bu bağ bugün çalıştığım işlerin öncü-
lü de sayılır. Onun sesiyle birlikte diğer bir
referansım da dengbejlerin sesidir. Bu sesler
sadece duyuşsal olarak değil görüntü ve an-
latı olarak da belleğimi inşa etti. Anadolu'yu
gezmeye başladığım dönemde yaşamdaki
karşılıklarıyla yüzleştiğim, çocukken dinle-
diğim bu masallardı.

Öncelikle yurt dışına açılma fikri nasıl doğdu?

Görüntü temelde neyi özümlediğinizdir.
2003 yılında AKM'de düzenlediğim, Karan-
lıktan Sonraki Renkler sergisi yaşamımda o
güne kadar özümlediğim tüm görüntülerin
bir dışa vurumu oldu. Sergi salonuna kü-
çük bir manifesto yazmıştım: Keşfedilmeyi
beklemek, ölümü beklemek. Aldığım her
karar, uyguladığım her projede temel felse-
fem olmuştur. 2012 yılında önce İstanbul'da
bir yıl sonra da Ankara'da gerçekleştirdiğim
Yüzleşme sergileri yaşadığımız coğrafyanın
son yüzyılına ait, benim karanlık günah-
lar olarak adlandırdığım bir geçmişin izleri
üzerinden kurguladığım sergilerdi. Daha
önce dokunulmaya cesaret edilmemiş bir ta-
rihselliğin eleştirisiydi. Hem içeriğiyle hem
de büyüklüğüyle uluslararası medyada ken-
dine yer açacak kadar güçlüydü. New York
Times'ta sergiyle ilgili detaylı bir değerlen-
dirme yazısı çıktı.

AHMET GÜNEŞTEKİN

Marlborough Gallery gibi uluslararası galerilerle çalışmaya bu dönemde başladım. Kendinize ait biçim ve formları ancak görsel algının ve dışavurumun bugün dünyada geldiği çağdaş düzeye uygun özgünlükte ürettiğiniz zaman bir yansımaları olabiliyor.

Anadolu'da sanatın, tarihin, gastronominin izinden gittiniz. Bu arayışın sanatımıza ne tür yansımaları oldu?

Bütün işlerimin ana dinamiğini, köklerine inip baktığınızda, farklı kültürlerin ve dinlerin tarih boyunca devamlılık ve ortaklık içinde olduğu düşüncesi oluşturuyor. Anadolu'ya uzun yıllar sürdürdüğüm araştırma gezilerinde bu coğrafyanın mitolojik evreninin, tarihselliğinin ve gastronominin girift yapısına da yakından tanıklık ettim. Bu tanıklık işlerimde de form ve biçim olarak birbirinin içine geçen, girift ve melez yöntemler kullanarak iş yapmamı sağladı.

İç dünyanızda sizi en çok mutlu eden eser veya koleksiyonunuz hangisiydi?

Bütün işlerim benim için biricik ve eşsiz. Mutlaka örnek vermem gerekirse Contemporary İstanbul'un 12'nci edisyonu için hazırladığım iki yeni işin öneminden söz edebilirim. İlki çürüme olgusunun var olma biçimlerine bakan Çürüme adlı kısa filmim ve bellek an-

Görsel Sanatlar Resim Öğrencilerimiz Emir Ünal, Eda Selin Öztürk, Tuana Sütçü, Ecem Sorucu ve Görsel Sanatlar Zümre Başkanımız Bike Burak ile Ressam Ahmet Güneştekin'i ziyaret ettik.

latısının kültürel potansiyeline işaret eden Yoktunuz adlı enstalasyonum. Geçmişle ilgili tüm anlatılar bir temsildir, olayın yerine geçen bir söylemdir. Bu nedenle Yoktunuz, konuşulamayanı temsil ettiğini göstermez, o zamanı eşleyerek, eleştirel gözle toplumsal belleğin yaratımına katkıda bulunmak için didinmenin yolunu gösterir. Unutmaya karşı direniş buradaki en büyük itici güçtür. Geçmişe bireysel anlatılar üzerinden yaklaşmanın en önemli nedeni ise iktidarın dayattıklarının dışında bir

geçmiş algısı yakalayabilme olanağıdır. Hem Çürüme hem de Yoktunuz adlı işlerin bu olanağın bir zeminini oluşturduğunu düşünüyorum.

Türkiye'de üretilen sanata yurt dışından bakış nasıl?

1980 tarihi pek çok alanda olduğu gibi Türkiye'deki sanat ortamında da bir kırılma sürecine işaret eder. Küreselleşmenin, sanat ortamında bir dönüşümünü ıskalması olanaksızdı. Kültür, özel sektör tarafından desteklenmeye ve kendi piyasasını oluşturmaya başladı. Büyük ölçekli sergilerin maddi desteği devlet yerine, özel kurumlar, çokuluslu şirketler tarafından sağlanmaya başlandı. Bu kurumsallaşma ve küratörlü sergilerin başlangıcı, ardından Türkiye sanat ortamının yurt dışına açılma sürecini de beraberinde getirdi. Bununla birlikte bu pratiklerin içerisinde yer alamayan ya da almayı tercih etmeyen sanatçılar tarafından, bağımsız sanatçı inisiyatifleri de kuruldu.

"KARANLIKTAN SONRAKİ RENKLER SERGİSİ, YAŞAMIMDA O GÜNE KADAR ÖZÜMSEDİĞİM TÜM GÖRÜNTÜLERİN BİR DIŞA VURUMU OLDU. SERGİ SALONUNA KÜÇÜK BİR MANİFESTO YAZMIŞTİM: KEŞFEDİLMİYİ BEKLEMEK, ÖLÜMÜ BEKLEMEK... BU, ALDIĞIM HER KARARDA, UYGULADIĞIM HER PROJEDE TEMEL FELSEFEM OLMUŞTUR."

Bu inisiyatifler, günümüz sanatının büyük finans kaynakları olmadan da sürdürülebileceğini gösterdiği gibi, kurumlarda yer alamayan sanatçılar için de bir mecra oluşturmuştu. Diğer taraftan küreselleşmenin Türkiye'deki kültür sanat ortamına en önemli katkısı, sanatsal pratik ve temsil biçimleri yönünden çağdaş dünya ile aynı dili konuşmasını sağlaması olmuştur. Üretilen sanatın yerelliğinden koparak küresel dünyada anlaşılabilir ve okunabilir bir düzeye gelmesi olmuştur. Bugün çok sayıda sanatçının yurt dışı programlarına katılması, uluslararası galeriler tarafından temsil edilmesi, çağdaş sanat fuarlarında sergilenmeleri, küratörlerin yurt dışında sergiler düzenlemeleri, yurt dışındaki çok sayıda eleştirmenin ve kültür-sanat aktörlerinin İstanbul'da sanat ortamına ilgi duyması bunu açıklıyor.

Bir baba olarak kızlarınızı yetiştirirken onlarla nasıl bir iletişime sahiptirler? Bugün kendileriyle nasıl bir ilişkiğiniz var?

Bağımsız ruhlara sahip olsunlar istedim kızlarımın. Yaşamlarıyla ilgili seçimlerini yaparken özgür hissetmelerini istedim. Kızlarımla ilişkilerimi şekillendiren de bunlar oldu. Sadece farkında olabildiğimiz şeyleri görebiliyoruz. Görsel farkındalığımız kendiliğinden gelişmiyor, onun birikmesini sağlamalıyız. Kızlarımda bu farkındalığı geliştirmem ve etraflarındakileri kendi başlarına keşfetmelerini sağlamam gerekiyordu. Her ikisi de yaratıcı işlerde çalışıyorlar şu anda.

Yakın gelecekteki hedeflerinizden gündeminizdeki çalışmalarından bahsedebilir misiniz?

Önümüzdeki yıl bahar döneminde Mark Peet Visser Gallery önce Den Bosch'taki galerisinde, ardından da Belçika'da yeni açtıkları Knokke galerisinde kişisel sergilerimi düzenleyecek. Galerie Michael Schultz ise aynı dönemde önce Berlin'de, yıl sonunda da Kunsthalle

Rostock'ta gerçekleşmek üzere sergilerimin planlamasına başladılar. Şu anda bu sergiler için yeni işler çalışıyorum.

BLOKAJLARI ÇÖZEN, HIZLI SONUÇ VAAT EDEN BİR YÖNTEMLE, KALICI BİR ŞEKİLDE TÜM KAYGILARINIZDAN VE ÖZELLİKLE ÇOCUKLARINIZIN SINAV KAYGISINDAN KURTULMAK ARTIK MÜMKÜN. SINAVLAR ÇOCUKLARIMIZIN HAYATINDA KAÇINILMAZ BİR GERÇEK OLARAK KARŞIMIZA ÇIKIYOR. BAZI ÇOCUKLAR SINAV KAYGISINI TOLERE EDEBİLİRKEN BAZILARI KARIN AĞRILARI, MİDE BULANTILARI, SİNİRLİLİK, UYKUSUZLUK, BULANTI, KUSMA, BAŞ DÖNMESİ VE TİTREME GİBİ TEPKİLER GÖSTEREBİLİYOR.

Uzman Psikolojik Danışman
NİLÜFER DURSUN GÖNÜLLÜ
7 Renk Çocuk Ergen Yetişkin Aile
Danışmanlık Merkezi

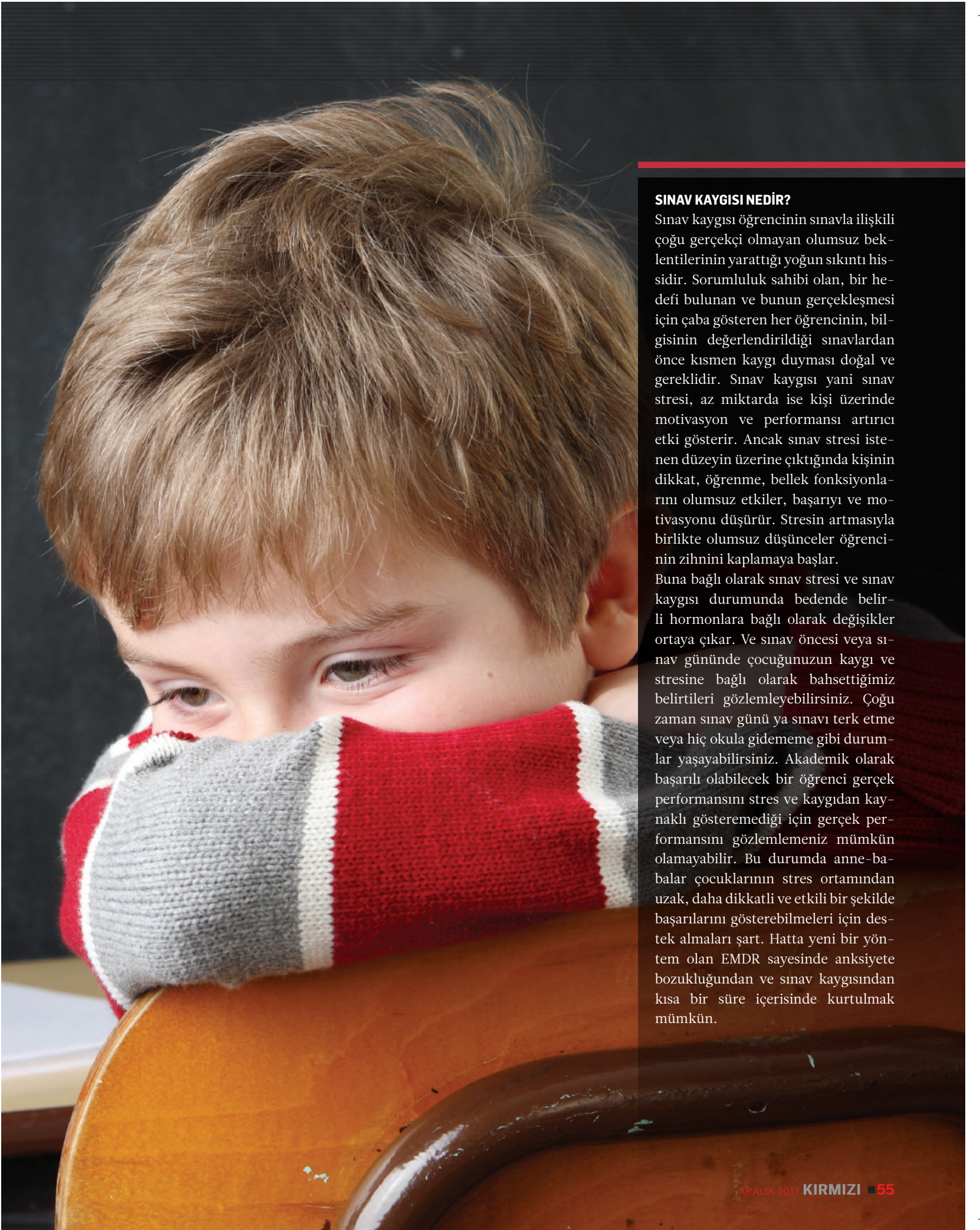
KAYGI VE SINAV KAYGISI İÇİN YENİ BİR TEDAVİ YÖNTEMİ: EMDR

KAYGI NEDİR?

Kaygı veya diğer adıyla anksiyete en sık karşılaştığımız rahatsızlıklardan biridir. Burada dikkat edilmesi gereken unsur, ara sıra kaygı duymanın hayatın normal bir parçası olduğunu bilmek. Kaygı ne zaman normal yaşamınızı engelleyecek duruma gelirse kaygı bozukluğundan bahsedebiliriz. Bu durumda kişi günlük işleriyle uğraşırken aile, arkadaş ve iş ortamında ciddi sorunlar yaşayabilir. Böyle bir sıkıntı, ne irade zayıflığı ne güçsüzlük ne de akıl hastalığı olduğuna dair bir işarettir. Bu bir hastalıktır ve bundan kurtulmak mümkündür.

KAYGI BOZUKLUĞU OLDUĞUNU NASIL ANLARSINIZ?

- ▲ Kaygıdan dolayı kendiniz veya yakınınız-
dakiler sizi sakinleştiremiyorsa,
- ▲ Günlük işlerinizi aksatıyor veya zorlaştı-
rıyor,
- ▲ Korkularınız normalden fazlaysa,
- ▲ Kaygı yaratan ortamlardan kaçış varsa,
- ▲ Sosyal hayatınız aksamaya başlıyorsa,
- ▲ Ve bu durum sık sık tekrarlanıyorsa,
kaygı bozukluğundan söz edilebilir.

SINAV KAYGISI NEDİR?

Sınav kaygısı öğrencinin sınavla ilişkili çoğu gerçekçi olmayan olumsuz beklentilerinin yarattığı yoğun sıkıntı hissidir. Sorumluluk sahibi olan, bir hedefi bulunan ve bunun gerçekleşmesi için çaba gösteren her öğrencinin, bilgisinin değerlendirildiği sınavlardan önce kısmen kaygı duyması doğal ve gereklidir. Sınav kaygısı yani sınav stresi, az miktarda ise kişi üzerinde motivasyon ve performansı artırıcı etki gösterir. Ancak sınav stresi istenen düzeyin üzerine çıktığında kişinin dikkat, öğrenme, bellek fonksiyonlarını olumsuz etkiler, başarıyı ve motivasyonu düşürür. Stresin artmasıyla birlikte olumsuz düşünceler öğrencinin zihnini kaplamaya başlar.

Buna bağlı olarak sınav stresi ve sınav kaygısı durumunda bedende belirli hormonlara bağlı olarak değişimler ortaya çıkar. Ve sınav öncesi veya sınav gününde çocuğunuzun kaygı ve stresine bağlı olarak bahsettiğimiz belirtileri gözlemleyebilirsiniz. Çoğu zaman sınav günü ya sınavı terk etme veya hiç okula gidememe gibi durumlar yaşayabilirsiniz. Akademik olarak başarılı olabilecek bir öğrenci gerçek performansını stres ve kaygıdan kaynaklı gösteremediği için gerçek performansını gözlemlemeniz mümkün olamayabilir. Bu durumda anne-babalar çocuklarının stres ortamından uzak, daha dikkatli ve etkili bir şekilde başarılarını gösterebilmeleri için destek almaları şart. Hatta yeni bir yöntem olan EMDR sayesinde anksiyete bozukluğundan ve sınav kaygısından kısa bir süre içerisinde kurtulmak mümkün.

**NİLÜFER DURSUN
GÖNÜLLÜ****YENİ BİR TEDAVİ YÖNTEMİ OLAN
EMDR NEDİR?**

EMDR (Eye Movement and Desensitisation) yani göz hareketleriyle duyarsızlaştırma ve yeniden işleme yöntemiyle bu sorundan çocuğunuz veya siz kurtulabiliyorsunuz. EMDR, Dr. Francine Shapiro tarafından 1987 yılında bulunan bir yöntemdir. Bu tedavi modeline göre olumsuz duygu, düşünce, davranış ve rahatsızlıkların arkasında hafızada yer edinmiş anılar yatıyor. Travmatik ya da çok rahatsızlık yaratan olay ve sıkıntılar yaşanıldığında bu anılar, yani bilgiler, sağlıklı olarak hafızamızda yer ediniyor. Düşüncelerin, duyguların, kokuların, görüntülerin, seslerin ve beden tepkilerinin olay veya sıkıntının yaşanıldığı gibi hatırlanıyor. Buna bağlı olarak benzer veya aynı durumlar tekrar yaşanılırsa ilk yaşanan anı tetiklene biliniyor ve bundan dolayı kişi ilk travmadaki gibi benzer veya aynı tepkileri verebiliyor. EMDR burada kişiye bu yaşadığı olumsuz duygu-

ları anlamlandırması, bu duyguların daha az veya hiç rahatsızlık yaşamamasını, daha olumlu düşünmesini, zorluklarla baş ederken içindeki güçlü olduğu potansiyelleriyle çözebiliyor olabildiğinin farkına varmasını sağlıyor. Kişi öncesi gibi rahatsızlık duymamayı öğreniyor, konuya daha duyarsız yaklaşabiliyor. Böylelikle kaygı bozukluğu ve sınav kaygısında yaşadığı bedensel ve önceki anılarındaki zihinsel rahatsızlıkların arınmış bir şekilde artık rahatsız etmemesinden dolayı günlük hayatında veya sınavlarında daha rahat olabildiği gözlemlenir.

**ANABİLİM ÇOCUKLARIMIZI
DÜNYA VATANDAŞI OLARAK
YETİŞTİRİYOR**

Anabilimi seçme nedenlerimiz arasında en önemlisi, çocuklarımızın okulun kapısından içeri girdikleri andan itibaren bir dünya vatandaşı olarak yetiştirildiğini

bilmemiz oldu. Yabancı dil konusunda çok iyi eğitim aldıklarını ve sistematik bir şekilde takip ve teşvik edilerek daha iyi noktalara taşındıklarını görüyoruz. Çocuklarımız sadece akademik yönden değil, sanatsal olarak da çok iyi derecede bir müzik aleti çalma eğitimi alıyor. Bunun yanı sıra tercih nedenlerimizden biri de tenis oldu. Oğullarımız Ada ve Derya profesyonel seviyede tenis oynuyor. Her gün okul çıkışında yoğun okul programına ek olarak antrenmanları da devam ediyor. Anabilim bu yoğun programlarında oğullarıma destek oluyor. Diğer taraftan kuzenlerimin üç çocuğu ve komşumun kızı Anabilimden mezun.

Onların gelişimlerini yakından takip etme fırsatım oldu. Hem aileler hem öğrenciler okulla ilgili sadece olumlu geri bildirimde bulundu. Bu da bizim için bir diğer seçme nedenimiz oldu. Anabilimin 30'uncu yılını kutluyorum; daha nice yıllar öğrencilerini çok iyi yabancı dil bilen ve akademik açıdan donanımlı bir şekilde yetiştirecek.

Unutulmaması gerekiyor ki, travmatik olaylar, kişiyi rahatsız eden ve normal davranmasını engelleyen olaylar, psikolojik problemlere yol açıyor. Özellikle erken çocukluk döneminde ve her yaşanan anılarda, yani her yaşta yaşanan travmatik olaylar bizi etkiliyor. Bunlara örnek olarak şiddet, aşışılma, dışlanma, mobbing, akran zorbalığı, ihmal edilme, küçük düşürülme, başarısızlıklar, bize söylenen olumsuz geri bildirimler veya sesli ifade edilmeyen taktirler bizde travmatik anılar olarak hafızamızda kayıt edilir. Kişiler buna bağlı olarak farklı psikolojik sıkıntılar yaşayabilir. Bunlardan bazıları; psikosomatik rahatsızlıklar, kaygı bozuklukları, korkular, depresyon, obezite veya anoreksia gibi sorunlar gözlemlenebilir. Kaygı bozukluğu ve sınav kaygısı kendiliğinden geçmez. Ertelendikçe sorun artar, büyür ve tedavi daha uzun sürer. Tedavi edilen kişiler daha konforlu ve rahat bir yaşam yaşayabilirler. Hepinizin daha kaliteli ve kaygıdan uzak bir hayat yaşamamızı temenni ederim.

Nilüfer Dursun Gönüllü aynı zamanda öğrencilerimizden Ada ve Derya Gönüllü'nün annesi

ANABİLİMDE

Yabancı Dil

Anadilimiz

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

K. Ataşehir Fen Lisesi **yeni**
Ümraniye Anadolu Lisesi
Ümraniye Ortaokulu

Sancaktepe Ortaokulu
Sancaktepe İlkokulu
Ümraniye İlkokulu

Suadiye Anaokulu
Koşuyolu Anaokulu
Çekmeköy Anaokulu

Ataşehir Anaokulu
Esenşehir Anaokulu
Ümraniye Ana Sınıfı
Sancaktepe Ana Sınıfı

T: 0216 415 00 00
www.anabilim.k12.tr

SAĞLIKLI AYAKLARLA GELECEĞE MUTLU VE UMUTLU YÜRÜYORUZ

BU SAYIMIZDA UMUDUMUZ, GELECEĞİMİZ OLAN ÇOCUKLARIMIZIN AYAK SAĞLIĞINA DİKKAT ÇEKMEK İSTEDİK. ÇÜNKÜ BİRÇOK EBEVEYNİN AYAKKABILARIN GÖRSELLİĞİNE ALDANIP YA DA ÇOCUKLARININ İSTEKLERİNİ KIRAMAYIP YANLIŞ SEÇİMLER YAPTIĞINI, HATTA BU SEÇİMLERİN ÇOCUKLARIN AYAKLARINDA ÖNEMLİ HASARLARA NEDEN OLDUĞUNU VURGULAYAN FİZYOTERAPİST ÇİĞDEM GÖKÇE, "AYAKKABI ALIRKEN ÇOK DİKKATLİ OLMAK GEREKİYOR. O KÜÇÜK AYAKLARI, YANLIŞ AYAKKABILARLA MUTSUZ ETMEYİN. DOĞRU SEÇİM YAPARAK HER İKİ ANLAMDA DA ÇOCUKLARINIZIN YERE SAĞLAM BASMASINI SAĞLAYIN" DİYOR.

Sağlıklı yaşamın ön koşulu sağlıklı ayaklar ve adımlarla mümkündür. İnsanın, yaşamı süresince ortalama 100 bin kilometre yol yürüdüğü göz önüne alınırsa, yürümeye başlanılan ilk günden bu yana ayak sağlığının yanı sıra kullanılan ayakkabı seçiminin de çok önemli olduğu ortaya çıkıyor. Ayakkabı, tıpkı ayak gibi, vücut ile zemin arasında bir bağlantı görevi üstleniyor ve vücuda dokunma ve derin duyuşal sistem aracılığıyla somatosensoryal girdi sağlıyor. Bu girdilerin kalitesi ise ayak ve bacaklardaki kas aktivasyonunu değiştirip bireyin hem kinematikliğini hem de iskelet dizilimini etkiliyor. Bu bilgilere dayanarak, ayakkabıya bağlı ayak ağrısı ve şekil bozuklukları ile ayakkabının yürüme ve denge üzerindeki etkileri birçok araştırmada incelendi. Buna göre uygun olmayan ayakkabı kullanımının ayak biyomekaniğini bozduğu düz tabanlık, halluks valgus, pençe parmak, çekiç parmak, akut ya da kronik ayak ağrısı gibi farklı ayak problemlerine yol açtığı ve bu problemlerin de hem dinamik hem de statik postural stabiliteyi etkilediği gösterildi.

DÜNYAYA HOŞ GELDİN POĞAÇA AYAK

Doğduğumuzda kemiklerimiz arasında yumuşak kıvrımlarla dolu, geniş boşluklar mevcuttur. Bebek büyüdükçe kemikler güçlenir ve uzar. Kemiklerin kıvrımı jöleye benzetilebilir ve çocuk 13 yaşına gelerek yetişkin ayağını oluşturan 26 kemik ve 36 eklem nihai olarak oluşana kadar da jöle sabitleşmez. 2,5-3 yaşına kadar ayak düz taban izlenimini verir. Çünkü ayak kavisinde, yağlanma mevcuttur, kaslar henüz gelişmemiştir.

DİKKAT!

Eğer hepimizin poğaçaya ve türevlerine benzettiğimiz o enfes lokum ayakları doğumdan itibaren kıvrık parmakların açılmasını engelleyen sık ama dar patiklerle, çoraplarla ve düz tabanlı sandaletlerle, babetlerle, yüksek ark destekli sert ayakkabılarla sıkıştırıp şekil vermeye çalışırsak bebeğin ayak şeklinin bozulmasına, geriye dönüşü zor problemlere sebebiyet verebiliriz. Çocuk bağımsız ve dengeli yürümeye başlayana kadar, ayak problemlerini düzeltmeye yönelik tüm ayakkabı değişikliklerinden kaçınılmalıdır.

YÜRÜYELİM ARKADAŞLAR

Yeni yürümeye başlayan çocuklarda ayakkabı tabanının çok sert olmaması, yürümenin itme aşamasında parmakların daha iyi itmesine izin verir ve denge daha iyi sağlanır. Yani çocuğunuz bir tarafa devriliyorsa bilin ki sadece denge probleminden değil dengesini oluşturmasına etmen ayakkabısından da olabilir. Ama tabii ayakkabının çok yumuşak bir tabanı da olmamalı ki o güzelim ayaklara tehlikeli bir şey batmasın. Bunun yanı sıra, ayakkabının üst kısım derisiyle ayakkabının dili yumuşak ve esnek olmalıdır ki o poğaçaya ayaklar sıkışmasın. Denge faktörlerinde ayak bağlarını desteklemek adına ayakkabının boğaz kısmı ayak bileğini içine alması ve desteklemesi gerektiği unutulmamalıdır.

NEFES ALAN AYAKLAR

Küçük ayaklar daha çok terler. Ayakta yaklaşık 1 milyon ter bezi mevcuttur. Sentetik maddeden yapılmış ayakkabı çocuğun ayağının nefes almamasına, terlemesine ve bu süreklilik kazanırsa ayakta mantara kadar sebebiyet verebilir. O küçücük ayaklardan kendisinden büyük, kötü kokular geliyorsa ayaklar nefes almıyor demektir.

UYGUN AYAKKABI

Moda akımı ve çocukların isteği, sağlıksız ayakkabı seçimine neden oluyor. Öncelikle dikkat edilmesi gerekenler:

- ▲ Nefes alabilen deri olması ilk tercihimiz olmalıdır. Daha sonra ayakkabıların uzunluğu, genişliği ve yüksekliğine dikkat edilmelidir.
- ▲ Dengeyi etkileyen ayakkabı özellikleri, topuk yüksekliği, taban kalınlığı ve taban sertliğidir.
- ▲ Ayakkabıdan beklenen özellikler ayağın korunması, ayak stabilitesinin sağlanması, zeminle olan sürtünmenin artırılması ve şoku emme fonksiyonlarının olmasıdır.

SAĞLIK

ÇİĞDEM GÖKÇE

ŞİMDİ OKULLU OLDUK

Okul çağı çocuklarında ayakkabı çok daha fazla önem teşkil etmeye başlıyor. Gün boyu kullandıkları ayakkabı hem ayak gelişimini hem vücut gelişimini etkiliyor. Okulda ayağın tüm hareketlerine izin veren, tabanı içten doğal desteklenmiş, ayağın nefes alışverişine izin veren, önü yuvarlak, ayağı sıkıştırmayan doğru numaralı ayakkabı seçimi yapılmalıdır. Günümüz modası sebebiyle kız çocuklarında yapılan sağlıksız babet ya da prenses ayakkabısı diye geçen topuklu ayakkabı modelleri, kış aylarında ise kız ve erkek çocuklarının en büyük sıkıntısı haline gelen markası sebebiyle sağlıklı olduğu düşünülen fakat çocuğun boyuyla orantısız, ağır bot ve çizme seçimi çocuğun ayak gelişimi ve tüm vücuduna etkisi sebebiyle geriye dönüşü olmayan skolyoz, düz tabanlık gibi kas iskelet sistemi problemleri oluşturuyor.

YAĞMURLU GÜNLER

Yağmur botları karakterleri, desenleri ya da markası sebebiyle çocukları, içerisine hiç su almaması sebebiyle de aileleri cezbediyor. Tabanı düz olduğu, hava almayan malzemeden yapıldığı ve hareketlerini desteklemediği için okulda sürekli kullanımı için uygun değildir. Çocuklarımız ne yazık ki bizler gibi dışarıda büyümüyor; yağmur, çamur, kar, soğuk gibi hava koşullarına bırakın okulu sosyal hayatlarında bile maruz kalmıyor. Kapalı AVM'lerde, okullarda, kapalı spor salonlarında arabadan, servisten inip içeriye girinceye kadar maruz kalacakları yağmur ya da kar gibi durumlar için yağmur botu, çizmesi kullanımı doğru değildir.

"ÇOCUKLARIN HIZLI BÜYÜME DÖNEMLERİNDE HER 3-4 AYDA BİR YENİ AYAKKABI İHTİYACI OLABİLİR. AYAĞI ÇABUK BÜYÜYOR DİYE BAZEN DE EKONOMİK KOŞULLARDAN DOLAYI ALINAN BÜYÜK AYAKKABILAR, DENGİYİ SAĞLAYAMADIĞI VE YERE TAM BASAMADIĞI İÇİN ÇOCUĞUN DÜŞMESİNE VE BASMA BOZUKLUKLARINA NEDEN OLUYOR. DAHA BÜYÜK EKONOMİK ZORLUKLARLA KARŞILAŞMAMAK ADINA NUMARASINA UYGUN AYAKKABI ALMAK DOĞRU OLANDIR."

Fizyoterapist Çiğdem Gökçe aynı zamanda öğrencilerimizden Almira Su'nun annesi.

ANABİLİMLİ OLMAKTAN ÇOK MUTLUYUZ; NİCE YILLARA

Anabilim yolculuğumuz geçen yıl başladı. Kızım Almira Su iki yaşından beri okula gidiyor. Evimize uzaklığı sebebiyle daha önce devam ettiğimiz okulu bıraktık ve arkadaş tavsiyesiyle Anabilime geçtik. Tabii sadece tavsiye üzerine değil; spor ve sanatla dolu Ulu Önder Atatürk'ün "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur" özdeyişinin izinde öğrenciler yetiştirmesi, pedagojik yaklaşımli eğitim anlayışı Anabilime sıcak bakmamızın en büyük etmenlerindendi. Eğitimin temel taşı olan ilkokul birinci sınıfa bu yıl Almira'nın sevecek gitmesine sebep olan çok sevdiğimiz ilkokul öğretmenimiz Neslihan Hanım ile de doğru bir yerde olduğumuzu pekiştirmiş olduk. Burada sizlerle olmaktan mutluyuz.

Sosyal Medyada
Bizi Takip Edin

anabilimegitim

anabilim_

anabilimegitimkurumlari

You
Tube

anabilim

Anabilim_Egitim

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

LEZZET DURAĞI

HANDE BAYKAL

Keyifli Tatlar

**MUTLU GÜNLERİNİZE
LEZZET KATIYOR**

BANKACILIK KARIYERİNDEN VAZGEÇEREK YENİ BİR BAŞLANGIÇ YAPMAYA KARAR VEREN HANDE BAYKAL, KURDUĞU KEYİFLİ TATLAR PASTA ATÖLYESİYLE MÜŞTERİLERİNİN EN MUTLU GÜNLERİNE EŞLİK EDİYOR. 2010 YILINDAN BERİ KİŞİYE ÖZEL PASTA VE TATLILARI YOĞUN İLGİ GÖREN HANDE BAYKAL, AYNI ZAMANDA ATÖLYESİNDE VERDİĞİ EĞİTİMLERLE TATLI SANATINI MERAKLILARINA ÖĞRETİYOR.

Öncelikle sizi tanımak istiyoruz. Aldığımız eğitim ve kariyeriniz hakkında bilgi verir misiniz?

Bursalıyım. Bursa Anadolu Lisesi'nden mezun olduktan sonra öğrenci değişim programıyla bir yıl Amerika'da eğitim gördüm. 1997 yılında İstanbul Üniversitesi İngilizce İktisat Bölümü'nü kazanarak İstanbul'a geldim. Lisans eğitimimi tamamlayınca uluslararası bir lojistik firmasında yaklaşık beş yıl görev yaptım. Eşim, biz nişanlıyken iş sebebiyle Moskova'ya gitti. Evliliğimizin ardından ben de Moskova'ya yerleşerek bir bankada çalışmaya başladım.

Moskova'da bir bankada görev yaparken nasıl pastacı olmaya karar verdiniz?

Kariyerimi bambaşka bir alana yönlendirme düşüncesi, bankacılık mesleğini uzun süre yapmak istemediğimi fark ettiğimde şekillendi. Görev yaptığım banka şubesinin hemen yanında uluslararası bir otel bulunuyordu. Otelin Fransız şefleri de bankamızın müşterisiydi. Onlarla sohbet ettikçe, bankacılıktan ziyade böyle bir alanda çalışmanın beni daha mutlu edeceğini hissettim. Kendilerine hafta sonları otelin mutfağında çalışmak istediğimi söyledim. İlk başta pek ciddiye almadılar ama biraz ısrarlı davrandım ve hafta sonları onlara yardımcı olmama izin verdiler. Bu süreç iki sene devam etti. Bankadan istifa edip, 2008 yılında Türkiye'ye döndüm. Maslak'taki Mutfak Sanatları Akademisi'ne kayıt oldum. Sekiz aylık teorik eğitimin ardından sertifika alabilmem için staj yapmam gerekiyordu. Ben de Moskova'daki şeflerimin referansını rica ettim ve aynı otelin Türkiye'deki şubesinde üç ay staj yaptım. Sonra kendi isteğimle iki ay daha orada kaldım. Teoride görülen şeylerin pratiğe dökülmesini gözlemlemek benim için inanılmaz bir keyifti. Otelde normalde her otelde bulunmayan bir çikolata odası vardı. Orada çalışma imkânım oldu. Kokusu ve görünümü itibarıyla cennet gibi bir yerdi. Hatta hiç unutmuyorum, ilk işe başladığım gün 20 kilogram tereyağı kaynatmışım.

Hiç pişmanlık duyduğunuz oldu mu? Keyifli Tatlar'ı nasıl kurdunuz?

Hiçbir zaman pişmanlık duymadım. Aslına

bakarsanız benim için sınav dönemi hem bankada çalışıp hem de hafta sonları çalışmaya gittiğim süreçti. Eğer vazgeçseydim, kesinlikle orada vazgeçerdim.

Türkiye'deki otelden staj sonrası ayrılınca evde çalışmaya başladım. Bu işle uğraşan çoğu kişi gibi ben de yakınlarımdan, arkadaşlarımdan gelen siparişlerle ilk adımı attım. Mekan açmak, işi daha kurumsal bir şekilde sürdürmek hiç kolay değil. Ama bir yandan insanlar istedikleri pastayı ya da tatlıları yüz yüze

anlatmak, karşılarında muhatap alacakları birilerini görmek istiyorlar.

Mesela bir nişan ya da düğün pastası yaptırmak istiyorsunuz. İnsanlar, belki de en özel günlerine renk katacak böyle bir siparişi evden çalışan birisine yaptırmayı çoğu zaman güvenilir bulmuyor. Bu düşünceyle önce Kozyatağı'nda küçük bir atöyle açtım. İlgi artarak devam edince oraya sığamadık ve şimdiki yerimize geçtik. 2011 yılından beri aynı yerde faaliyet gösteriyoruz. Kısa vadede sıcak satış yapacağımız yeni bir şube açmak da planlarımız arasında yer alıyor.

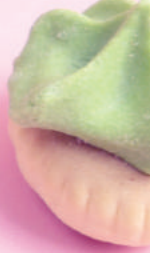
Verdiğiniz hizmetler neler? Kullandığınız malzemeleri nasıl temin ediyorsunuz? Ekibiniz kaç kişiden oluşuyor?

İnsanların özel günlerini daha da özel kılmaya özen gösteriyoruz. Çünkü sadece kişiye özel üretim yapıyoruz. Hazırda ürünümüz yok. Örneğin çocuğunuz için bir doğum günü pastası yaptırmak istiyorsunuz.

İNSANLARIN ÖZEL GÜNLERİNİ DAHA DA ÖZEL KILMAYA ÖZEN GÖSTERİYORUZ.

ÇÜNKÜ SADECE KİŞİYE ÖZEL ÜRETİM YAPIYORUZ. KEYİFLİ TATLAR, AYNI ZAMANDA BİR EĞİTİM ATÖLYESİ OLARAK

İŞLEV GÖRÜYOR. BU İŞİ MESLEK OLARAK YAPMAK İSTEYENLERE DE, HOBİ OLARAK ÖĞRENMEK İSTEYENLERE DE EĞİTİM VERİYORUZ.

LEZZET DURAĞI

HANDE BAYKAL

Kendisinin fotoğraflarını, sevdiği şeyleri inceleyip, öğrendiklerimizi bir kompozisyon yazar gibi pastanın üzerine yansıtıyoruz. Detaylara önem veriyoruz. Çocuk, pasta ya baktığımda kendisi için özel yapıldığını hemen anlıyor. Tabii, bizim için dış görünüş kadar lezzet de önemli. Kullandığımız ürünleri hep aynı yerlerden, güvenilir tedarikçilerden temin ediyoruz. Mesela kullandığımız Belçika çikolatasını yedi yıldır hep aynı yerden alıyoruz. İlk doğum günü pastasını yaptığımız çocuklar bugün sekiz yaşına girdi. Nişan, düğün, doğum günü ve benzeri özel günler için pastaların yanı sıra yine isteğe özel tasarlanan cupcake, cakepop, kurabiye, tatlı-tuzlu ikramlıklar ürün yelpazemizi oluşturuyor. Keyifli Tatlar'da üçü tam zamanlı üçü yarı zamanlı olmak üzere toplamda altı kişilik bir ekibimiz var.

Sıcak satışa da yöneleceğinizi söylemişsiniz. O konseptte neler olacak? Bir de düzenlediğiniz eğitimlerden bahsedermisiniz?

Keyifli Tatlar, aynı zamanda bir eğitim atölyesi olarak işlev görüyor. Bu işi meslek olarak yapmak isteyenlere de, hobi olarak öğrenmek isteyenlere de eğitim veriyoruz. Kendi lezzetlerimizi paylaşıyoruz. Cheesecake, cupcake, çikolata ve makaron eğitimlerimiz var. Benimle birlikte katılımcılarımız da hazırlıyor ve gün sonunda yaptıklarını eve götürüyorlar. Eğitime çok önem veriyoruz ve bu konuda kendimizi daha da geliştirmek istiyoruz. Bu sektörde var olmak isteyenleri yetiştirmeye çalışıyoruz. Bir nevi kendi rakiplerimizi yetiştiriyoruz.

Anne olarak hem evi hem de işi nasıl yönetiyorsunuz? Kızlarınızla iletişiminiz nasıl?

Lal ve İda isminde iki kız çocuğuna sahibim. Lal beş yaşında, İda ise dört aylık. Yeni doğum yapmış, çalışan bir anne olarak başta eşim ve Keyifli Tatlar ekibi olmak üzere çevremden çok destek gördüm.

Evde bize yardımcı olan bir bakıcı ablamız var. Kızlarımızın bakımı konusunda bize destek oluyor. Tabii, hafta sonları çok daha yoğun olduğumuz için hafta sonu tatili kavramımız da pek olmuyor. Büyük kızım bu tempoya alışık, küçük kızım da yavaş yavaş uyum sağlamaya başlıyor. Elbette en önemli görevim annelik. Bu nedenle aileme vakit geçirebilmek adına tüm fırsatları değerlendiriyorum. Neticede kızlarım, insanın sevdiği işi yapmasının ne denli önemli olduğunu yaşayarak öğreniyorlar.

ANABİLİMLİ ÇOCUKLAR DA, VELİLER DE ÇOK MUTLU

Her ebeveyn gibi kızımız okul çağına geldiğinde bizde de büyük soru işaretleri vardı. Önce çocuğu okula giden arkadaşlarımızın, tanıdıklarımızın görüşlerini dinledik. Kendimizce bir araştırma yaptık. Net bir şekilde ifade edebildim ki tüm yollar Anabilime çıkıyordu. Anabilimde eğitim gören çocukların kendileri de aileleri de son derece mutluydu. Bu nedenle biz de Anabilimi tercih ettik ve kararımızdan ötürü son derece memnunuz.

MERAKLISINA

DİZİ FİLMER

Patlamış mısırlarınızı hazırlayın, **OLMAZSA OLMAZINIZ OLACAK DİZİLER!**

Yazı: CEREN ÇETİNER

SHERLOCK

Arthur Conan Doyle kitaplarından hepimizin bildiği Sherlock Holmes, günümüz İngiltere'sinde yine gizemli olayları çözme peşinde. Fakat bu sefer Sherlock'un defteri ve kalem yerine telefonu, Dr. Watson'ın ise bir blogu var. Günümüz Sherlock'unu heyecanla izlemeye hazır olun.

Dizinin ana karakteri olan Raymond Reddington (James Spader) kısaca Red'in yakalanması sonucu FBI ile ortaklaşa işe girmesi ile başlar. Red sadece Elizabeth Keen (Megan Boone) ile görüşürse elinde tuttuğu kara liste olarak adlandırdığı ülkenin en önde gelen suç baronlarının isimlerinin bulunduğu listedeki herkesi yakalamalarına yardımcı olacağını söyler. Dizi bu şekilde başlayıp, devamında Red ve Elizabeth'in ortaklaşa yürüttüğü operasyonlar ile devam eder.

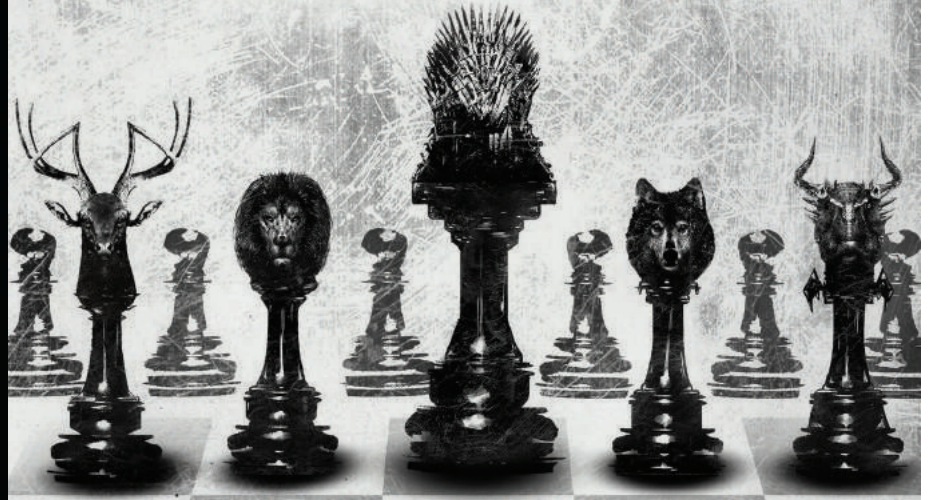

WESTWORLD

WestWorld Park insan yapımı yapay zekaya sahip robotlardan oluşan bir oyun parkıdır. Bedenleri başka yerde olan ziyaretçiler, bilinçleriyle bu eğlence parkına para karşılığında gidebiliyor. Fakat birtakım sebepler sonucu yapay zekalar bilinçlenmeye ve insanları avlamaya başlıyor. Harika bir bilim kurgu dizisi olan West World, sizi hayal dünyasına taşıyacak.

GAME OF THRONES

Hırs, tutku, öfke, intikam, bağlılık, ihanet... Tüm bu duyguları izlerken yaşayacağınız yedi krallık arasındaki sonsuz mücadeleyi gözler önüne seren, bizi gerçek hayattan sıyraran bu dizi, sizi hiç olmadığınız kadar şaşırtacak.

SERGİ

LEONARDO DA VINCI EXPO:
İSTANBUL'DA

UNIQ İstanbul, Rönesans döneminin en büyük dâhisini keşfetmeye davet ediyor. Leonardo Da Vinci'ye adanmış en önemli sergi olarak tasarlanan uluslararası bu sergi, prömiyerini yaptığı Brugge'ün (Belçika) ardından dünya turuna ilk olarak İstanbul'da başlıyor. Da Vinci'nin orijinal eskizlerinden yola çıkılarak oluşturulan 100 replikasıyla birlikte; orijinal el yazması, tablo ve çizimlerin de dahil olduğu 200'e yakın eseri sanatseverlerle buluşturacak olan 'Leonardo Da Vinci Expo: Dahi İstanbul'da' sergisi, 14 Aralık'ta UNIQ Müze'de kapılarını açtı ve 7 Nisan 2018'e kadar devam edecek.

BALE

Çağdaş Bale Topluluğu Türkiye'nin ilk ve tek özel bale topluluğu olarak 46'ncı yılına yepyeni repertuvarla izleyicilerinin karşısına çıkmaya hazırlanıyor. Geçtiğimiz yıllarda "Romeo ve Juliette"; Tchaikovsky'nin yaşamı ile ilgili "Bir Yürekten Bir Yaşamdan"; "Tozlu Hayaller"; gibi klasik yapıtların yanı sıra "Benim Akdeniz'im"; "Mevsimler" gibi çağdaş yapıtlar ve geçtiğimiz sezon sergilenen "Doğudan Masallar" gibi birçok farklı türle ile perdesini her yıl yepyeni yapımlarla açan Çağdaş Bale Topluluğu, bu sezonda tamamen insancıl duyguları konu eden bir çalışmanın içinde. Sadece başrol dansçılarıyla özellikle bu bale eseri için bir araya gelen Çağdaş Bale Topluluğu'nun profesyonel solistlerinin yer aldığı "Rüzgar'ın Savurdukları" adlı iki perdelik yeni yapıt 28 Şubat ayında Kültür Üniversitesi bünyesinde sergilenecek.

RÜZGÂRIN SAVURDUKLARI,
28 ŞUBAT'TA AKINGÜÇ
ODİTORYUMU'NDA

KİTAP

ŞAFAK ALTUN

FERRARI'Yİ ÇALAN FİL

Yanlış bir durum da olsa çoğunluğa ayak uydurmak zorunda hissediyoruz. Sandığımız gibi, kendi kararlarımızı kendimiz vermiyoruz. Sürünün dışında kalmaktan çok korkuyoruz. Bir şeyi, sadece bizden farklı diye, anormal olarak görüyoruz. Durum hiç de hoş olmasa dahi, ortama ayak uyduramadığımızda çok rahatsız oluyoruz. Hastalıklar sadece kişilere özgü değil, toplum olarak da hastalanabiliyoruz.

Büyük şirketlerin kasıtlı olarak yaydıkları yanlış bilgilere yıllarca inanıyoruz. Kendimizin cahilimiz, hepimiz kendimizi ortalamamızın üstünde zannediyoruz. Şehir efsanelerine, komplo teorilerine sandığımızdan çok daha fazla inanıyoruz. Ben kanmam, diyoruz, oysa zaaflarımızın istismar edilmesi çok kolay. Kontrolün kendi elimizde olduğunu zannediyoruz ama hiç de öyle değil.

Bizi olduğumuz yere mihlayan öğrenilmiş çaresizliklerimiz ve iyimserliklerimiz var. İnsan hem çok karmaşık hem çok öngörülebilir bir varlık. Bu bakımdan, bildiğiniz gibi değil. Acaba insan hem grup davranışı olarak hem de toplumsal ve bireysel olarak hangi etkiler altında? Bu kitapta, farkında bile olmadığımız etkilerin hayatımızı nasıl değiştirdiğini okuyacaksınız.

ANABİLİM

Gelişim Atölyeleri

Çocuğunuza verebileceğiniz
en güzel hediye,
onun **öğrenme serüvenine**
ortak olmanızdır.

Atölye çalışmalarımıza
siz ve çocuğunuz **davetlisiniz!**

* 2-3 yaş gurubu için atölye çalışmalarımız ebeveyn eşliğinde gerçekleştirilecektir.

* Atöyelere katılım için www.anabilim.k12.tr adresinden başvuru formunu doldurabilir veya 415 00 00 telefon numarasından 1106 dahili numarasını tuşlayarak randevu alabilirsiniz.

* Atölye çalışmalarımız **ÜCRETSİZDİR.**

☎ 415 00 00 | www.anabilim.k12.tr

İnovatif + Bilimsel

"İYİ OKUL"

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

K. Ataşehir Fen Lisesi **yeni**
Ümraniye Anadolu Lisesi
Ümraniye Ortaokulu

Sancaktepe Ortaokulu
Sancaktepe İlkokulu
Ümraniye İlkokulu

Suadiye Anaokulu
Koşuyolu Anaokulu
Çekmeköy Anaokulu

Ataşehir Anaokulu
Esenşehir Anaokulu
Ümraniye Ana Sınıfı
Sancaktepe Ana Sınıfı

T: 0216 415 00 00
www.anabilim.k12.tr